

Matthew

Chapter 1

¹ The book of the genealogy of Jesus Christ, son of David, son of Abraham.

² Abraham was the father of Isaac, and Isaac the father of Jacob, and Jacob the father of Judah and his brothers.

³ Judah was the father of Perez and Zerah by Tamar, Perez the father of Hezron, and Hezron the father of Ram.

⁴ Ram was the father of Amminadab, Amminadab the father of Nahshon, and Nahshon the father of Salmon.

⁵ Salmon was the father of Boaz by Rahab, Boaz the father of Obed by Ruth, Obed the father of Jesse.

⁶ Jesse was the father of David the king.

David was the father of Solomon by the wife of Uriah.

⁷ Solomon was the father of Rehoboam, Rehoboam the father of Abijah, Abijah the father of Asa.

⁸ Asa was the father of Jehoshaphat, Jehoshaphat the father of Joram, and Joram an ancestor of Uzziah.

⁹ Uzziah was the father of Jotham, Jotham the father of Ahaz, Ahaz the father of Hezekiah.

¹⁰ Hezekiah was the father of Manasseh, Manasseh the father of Amon, and Amon the father of Josiah.

¹¹ Josiah was an ancestor of Jechoniah and his brothers at the time of the deportation to Babylon.

¹² After the deportation to Babylon, Jechoniah was the father of Shealtiel, Shealtiel was an ancestor of Zerubbabel.

¹³ Zerubbabel was the father of Abiud, Abiud the father of Eliakim, and Eliakim the father of Azor.

¹⁴ Azor was the father of Zadok, Zadok the father of Achim, and Achim the father of Eliud.

¹⁵ Eliud was the father of Eleazar, Eleazar the father of Matthan, and Matthan the father of Jacob.

¹⁶ Jacob was the father of Joseph the husband of Mary, by whom Jesus was born, who is called Christ.

¹⁷ All the generations from Abraham to David were fourteen generations, from David to the deportation to Babylon fourteen generations, and from the deportation to Babylon to the Christ fourteen generations.

¹⁸ The birth of Jesus Christ happened in the following way. His mother, Mary, was engaged to marry Joseph, but before they came together, she was found to be pregnant by the Holy Spirit. ¹⁹ But Joseph, her husband, was a righteous man and did not want to publicly disgrace her, so he intended to divorce her quietly. ²⁰ As he thought about these things, an angel of the Lord appeared to him in a dream, saying, "Joseph son of David, do not fear to take Mary as your wife, because the one who is conceived in her is conceived by the Holy Spirit. ²¹ She will bear a son, and you will call his name Jesus, for he will save his people from their sins." ²² Now all this happened to fulfill what was spoken by the Lord through the prophet, saying, ²³ "Behold, the virgin will become pregnant and will bear a son, and they will call his name Immanuel"—which being translated is, "God with us." ²⁴ Joseph got up from his sleep and did as the angel of the Lord commanded him, and he took her as his wife. ²⁵ But he did not know her until she gave birth to a son. Then he called his name Jesus.

Chapter 1

¹ အာဗြဟံနှင့် ဒါဝိဒတို့မှဆင်းသက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်စာရင်း ဟူမူကား၊ ² အာဗြဟံသား ကူဇာတ်။ ကူဇာတ်သား ယာကုပ်။ ယာကုပ်သား ယုဒမှစ၍ ညီနောင်တစု။ ³ ယုဒသည် မိမိခင်ပွန်း တာမာတွင်မြင်သော သားဖာရက်နှင့်ဇာရု။ ဖာရက်သားဟေဇရုံ။ ဟေဇရုံသား အာရုံ။ ⁴ အာရုံသားအမိနဒပ်။ အမိနဒပ်သားနာရှန်။ နာရှန်သားစာလမုန်။ ⁵ စာလမုန်သည် မိမိခင်ပွန်း ရာခပ်တွင်မြင်သော သားဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်းရသတွင် မြင်သော သားဩဗက်။ ဩဗက်သားယေရှု။ ယေရှုသား ဒါဝိဒမင်းကြီးတည်း။ ⁶ ဒါဝိဒမင်းကြီးသည် ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မိန်းမတွင်မြင်သောသားရှောလမုန်။ ⁷ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်။ ရောဗောင်သား အဘိယ။ အဘိယာသား အာသ။ ⁸ အာသသားယောရှုဖတ်။ ယောရှုဖတ်သား ယဟောရုံ။ ယဟောရုံသား ဩဇီ။ ⁹ ဩဇီသားယောသံ။ ယောသံသား အာခတ်။ အာခတ်သား ဟေဇကိ။ ¹⁰ ဟေဇကိသားမနာရှေ။ မနာရှေသားအာမုန်။ အာမုန်သားယောရုံ။ ¹¹ ယောရုံသား ယောယကိမ်။ ယောယကိမ်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းခါနီးတွင် မြင်သောသား ယေခေါနိမှစ၍ ညီနောင်တစုတည်း။ ¹² ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည့်နောက်၊ ယေခေါနိသားရှာလသေလ။ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလ။ ¹³ ဇေရုဗဗေလသားအပျိုဒ်။ အပျိုဒ်သား လျာကိမ်။ လျာကိမ်သား အာဇေ။ ¹⁴ အာဇေသား ဇာဒတ်။ ဇာဒတ်သား အာခိမ်။ အာခိမ်သားလေဒ်။ ¹⁵ လေဒ်သား လောဇာ။ လောဇာသား မသန်။ မသန်သား ယာကုပ်။ ¹⁶ ယာကုပ်မြင်သောသားကား၊ မာရိ၏ ခင်ပွန်းယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော ယေရှု၏ မယ်တော်ဖြစ်၏။ ¹⁷ ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ်နွယ်ဆက်ပေါင်းကား၊ အာဗြဟံမှသည် ဒါဝိဒတိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဒါဝိဒ မှသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ပြောင်းပြီးမှသည် ခရစ်တော်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်ဖြစ်သတည်း။ ¹⁸ ယေရှုခရစ်သည်ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော်မာရိသည် ယောသပ်နှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍ မရှက်တင်မှီတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။ ¹⁹ သူ၏ခင်ပွန်းယောသပ်သည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ မာရိအသရေကို မပျက်စေချင်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာစွန့်ပယ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။ ²⁰ ထိုသို့ ကြံစည်၍နေစဉ်တွင် အိပ်မက်ကိုမြင်ရသည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ ဒါဝိဒအမျိုးယောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကို ထိန်းသိမ်းရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေ သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ²¹ သားယောကျာ်းကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကိုအပြစ်မှ ကယ်ချွတ် မည်သူဖြစ်သော ကြောင့်၊ ယေရှု ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။ ²² ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံ မည် အကြောင်းအတည်း။ ²³ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကားကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍သားယောကျာ်းကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို မောနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရကြလတံ့ဟုလာသတည်း။ မောနွေလအနက်ကား ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ²⁴ ယောသပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှန်းလျှင် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်မှာထားသည့်အတိုင်းပြု၍ မိမိခင်ပွန်းကို ထိန်းသိမ်းလေ၏။ ²⁵ သို့သော်လည်း၊ သားဦးကို မဘွားမှီတိုင်အောင် သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။ ထိုသားကိုလည်း ယေရှုဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

Chapter 2

¹ After Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days of Herod the king, learned men from the east arrived in Jerusalem saying, ² "Where is he who was born King of the Jews? We saw his star in the east and have come to worship him." ³ When Herod the king heard this, he was troubled, and all Jerusalem with him. ⁴ Herod brought together all the chief priests and scribes of the people, and he asked them, "Where is the Christ to be born?" ⁵ They said to him, "In Bethlehem of Judea, for this is what was written by the prophet,

⁶ 'But you, Bethlehem, in the land of Judah,
are not the least among the rulers of Judah,
for from you will come one who rules,
who will shepherd my people Israel.'

⁷ Then Herod secretly called the learned men to ask them exactly what time the star had appeared. ⁸ He sent them to Bethlehem, saying, "Go and search carefully for the young child. When you have found him, bring me a report so that I also may come and worship him." ⁹ After they had heard the king, they went on their way, and the star that they had seen in the east went before them until it came and stood still over where the young child was. ¹⁰ When they saw the star, they rejoiced with very great joy. ¹¹ They went into the house and saw the young child with Mary his mother. They fell down and worshiped him. They opened their treasures and offered him gifts of gold, frankincense, and myrrh. ¹² God warned them in a dream not to return to Herod, so they departed to their own country by another way.

¹³ After they had departed, an angel of the Lord appeared to Joseph in a dream and said, "Get up, take the young child and his mother, and flee to Egypt. Remain there until I tell you, for Herod will seek the young child to destroy him." ¹⁴ That night Joseph rose and took the young child and his mother and departed into Egypt. ¹⁵ He remained there until the death of Herod. This fulfilled what had been spoken by the Lord through the prophet, saying, "Out of Egypt I have called my Son."

¹⁶ Then Herod, when he saw that he had been mocked by the learned men, was very angry. He sent and killed all the male children that were in Bethlehem and in all that region who were two years old and under, according to the time that he had determined exactly from the learned men. ¹⁷ Then was fulfilled what had been spoken through Jeremiah the prophet, saying,

¹⁸ "A voice was heard in Ramah,
weeping and great mourning,
Rachel weeping for her children,
and she refused to be comforted,
because they were no more."

¹⁹ When Herod died, behold, an angel of the Lord appeared in a dream to Joseph in Egypt and said, ²⁰ "Get up and take the child and his mother and go to the land of Israel, for those who sought the child's life are dead." ²¹ Joseph rose, took the child and his mother, and came into the land of Israel. ²² But when he heard that Archelaus was reigning over Judea in the place of his father Herod, he was afraid to go there. After God warned him in a dream, he left for the region of Galilee ²³ and went and lived in a city called Nazareth. This fulfilled what had been spoken through the prophets, that he would be called a Nazarene.

Chapter 2

¹ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ ယေရှုသည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးမှ၊ မာဂု ပညာရှိတို့သည် အရှေ့ပြည်က ယေရှုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြလျှင်။ ² ယခု ဘွားမြင်သောယုဒရှင်ဘုရင်သည်၊ အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌ သူ၏ကြယ်ကို ငါ တို့မြင်ရသည်ဖြစ်၍ ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါ ရောက်လာပြီဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ ³ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယေရှုရှလင်မြို့သို့သွားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ စိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင် ကျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍ ခရစ်တော်ကို အဘယ် အရပ်မှာ ဘွားမြင်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ ⁵ ထိုဆရာတို့ကလည်း၊ ပရောဖက်တစ်ဦး ရေးထားသောအချက်ဟူမူကား၊ ⁶ အီယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၊ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင်သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ၏လူစုကလေးအမျိုးကို အုပ်စိုးရသောသခင်သည် သင်၏အထံမှာပေါ်ထွန်းလတံ့ဟု ကျမ်းလာ ရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့်

ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်တော်ကိုဘွားမြင်ရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ၏။⁷ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်၊ မာဂုပညာရှိတို့ကိုမထင်မရှားခေါ်၍ ကြယ်ပေါ်ထွန်းသောအချိန် ကာလကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊⁸ သင်တို့သွား၍ ထိုသူငယ်ကိုကြိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့လျှင် ငါ့ထံသို့ပြန်လာ၍ ငါလည်း ထိုသူငယ်ကို ဖူးတွေ့ပူဇော်ရအောင် ကြားပြောကြပါဟု မှာထားတော်မူလျက်၊ ဗက်လင်မြို့သို့ စေလွှတ်လေ၏။⁹ ထိုသူတို့သည် မင်းကြီးစကားကိုနာခံပြီးလျှင်ထွက်သွားကြ၍ အရှေ့ပြည်၌မြင်ရသောကြယ်သည် သူတို့ ရှေ့ကသွားသဖြင့် သူငယ်တော်ရှိရာအရပ်အပေါ်သို့ရောက်၍ တည်လျက်နေ၏။¹⁰ ထိုကြယ်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊¹¹ အိမ်သို့ဝင်လေသော်၊ မယ်တော်မာရိနှင့်တကွ သူငယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ မိမိတို့ ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့ကိုဖွင့်ပြီးမှ လောဗန်နှင့်မှရန် တည်းဟူသောနံ့သာမျိုးကို၎င်း၊ ရွှေကို၎င်း ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။¹² နောက်မှ ဟေရုဒ်မင်းကြီးထံသို့ မပြန်ရမည်အကြောင်းကိုအိပ်မက်တွင် ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ မိမိတို့ ပြည်သို့ အခြားသောလမ်းဖြင့်ပြန်သွားကြ၏။¹³ ထိုသူတို့ သွားကြသည်နောက်၊ ယောသပ်သည်အိပ်မက်ကိုမြင်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍၊ တဖန် ငါပြောဆိုသည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလော့။ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သူငယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှာ ရှာလိုမည်ဟုဆိုလေ၏။¹⁴ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ညဉ့်အချိန်၌ ဆောင်ယူပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ထွက်သွား၍၊¹⁵ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလေ၏။ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ငါ့သား ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှငါခေါ်ခဲ့ပြီဟု ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။¹⁶ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိတို့ လှည့်ဖြားသည်ကိုသိလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ လူကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂုပညာရှိတို့၌ စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးသော ကြယ်၏အချိန်ကာလကိုထောက်၍၊ ဗက်လင်မြို့မှ စသော ကျေးလက်ရှိသမျှတို့၌ နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ ထိုအရွယ်အောက်ယုတ်သော သူငယ်ယောက်ျားအပေါင်း တို့ကို သတ်စေ၏။¹⁷ ပရောဖက်ယေရမိဟောဘူးသည်ကား၊¹⁸ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသောညည်းတွားငိုကြွေး၊ မြည်တမ်းခြင်းအသံကိုကြားရ၍၊ ရာဇဝေလသည် မိမိ သားတို့ မရှိသောကြောင့်၍ စိတ်မပြေနှင့်ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ၌အမှန်ကျသတည်း။¹⁹ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်နောက်၊ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန်သည် မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊²⁰ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင် ဣသရေလတိုင်းသို့သွားလော့။ သူငယ် တော်ကိုသတ်အံ့သောငှာ ရှာသောသူတို့သည် သေကြပြီဟုဆိုလေ၏။²¹ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင် ဣသရေလတိုင်းသို့ သွား၍ ရောက်သည်ရှိသော်၊²² ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏ အရာ၌ သားတော်အာဇေလသည် ယုဒပြည်တွင်မင်းပြုကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ထိုပြည်သို့ မသွားဝံ့၍ အိပ်မက်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရပြန်ပြီးမှ ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍၊²³ ခရစ်တော်ကို နာဇရက်လူဟုခေါ်ဝေါ်ကြလတ်ဟူသော ပရောဖက်တို့၏ နှုတ်ထွက်နှင့်အညီ၊ နာဇရက် အမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်၍ အမြဲနေလေ၏။

Chapter 3

¹ In those days John the Baptist came preaching in the wilderness of Judea saying, ² "Repent, for the kingdom of heaven is near." ³ For this is he who was spoken of by Isaiah the prophet, saying,

"The voice of one calling out in the wilderness,
'Make ready the way of the Lord,
make his paths straight.'"

⁴ Now John wore clothing of camel's hair and a leather belt around his waist. His food was locusts and wild honey. ⁵ Then Jerusalem, all Judea, and all the region around the Jordan River went out to him. ⁶ They were baptized by him in the Jordan River, confessing their sins. ⁷ But when he saw many of the Pharisees and Sadducees coming to him for baptism, he said to them, "You offspring of vipers, who warned you to flee from the wrath that is coming? ⁸ Bear fruit worthy of repentance. ⁹ Do not think of saying among yourselves, 'We have Abraham for our father.' For I say to you that God is able to raise up children for Abraham even out of these stones. ¹⁰ Already the ax has been placed against the root of the trees. So every tree that does not produce good fruit is chopped down and thrown into the fire. ¹¹ I baptize you with water for repentance. But he who comes after me is mightier than I, and I am not worthy even to carry his sandals. He will baptize you with the Holy Spirit and with fire. ¹² His winnowing fork is in his hand to thoroughly clear off his threshing floor and to gather his wheat into the storehouse. But he will burn up the chaff with fire that can never be put out."

¹³ Then Jesus came from Galilee to the Jordan River to be baptized by John. ¹⁴ But John kept trying to stop him, saying, "I need to be baptized by you, and do you come to me?" ¹⁵ Jesus responded and said to him, "Permit it now, for it is right for us to fulfill all righteousness." Then John permitted him. ¹⁶ After he was baptized, Jesus came up immediately from the water, and behold, the heavens were opened to him. He saw the Spirit of God coming down like a dove and resting upon him. ¹⁷ Behold, a voice came out of the heavens saying, "This is my beloved Son. I am very pleased with him."

Chapter 3

¹ ထိုကာလအခါ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်သည် ပေါ်ထွန်းလျှင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီး ပြီ။ ² ထို့ကြောင့် နောင်တရကြလော့ဟု ယုဒတော့ဌ်ဟောလေ၏။ ³ ပရောဖက်ဟောရှာယဟောဘူးသည်ကား၊ တော၌ဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကို ဆိုလိုသတည်း။ ⁴ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်အမွေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌သားရေခါးပန်းကို စည်း လျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော၌ဖြစ်သော ပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။ ⁵ ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သား၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသောသူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍၊ ⁶ မိမိတို့အပြစ်များကို ဘော်ပြလျက်ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇကို ခံကြ၏။ ⁷ ဖရိုရ်နှင့် ဗဒ္ဒုကအများတို့သည် ဗတ္တိဇကို ခံအံ့သောငှာလာကြသည်ကို ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ အချင်းမြေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လှသောသေဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှာ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကိုသတ်ပေး ဘိသနည်း။ ⁸ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ ⁹ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံတို့ကို ထုတ်ဘော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။ ¹⁰ သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီးမသီးသောအပင် ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ရ၏။ ¹¹ ငါသည်နောင်တအဘို့အလိုငှါ သင်တို့ကို ရေနှင့်ဗတ္တိဇပေး၏။ ငါနောက်ကြွလာသောသူသည် ငါထက် တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ခြေနှင်းတော်ကိုမျှဆောင်ခြင်းငှာ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် နှင့်၎င်း၊ မီးနှင့်၎င်း၊ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇပေးမည်။ ¹² လက်တော်တွင် စံကောပါလျက်၊ မိမိကောက်နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ မိမိဂျုံစပါးကို ကျ၌ စုသမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်သောမီးနှင့် ရှိတော်မူလတုံဟု ယောဟန်ဟောပြော၏။ ¹³ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇကို ခံအံ့သောငှာ ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်မြစ်နား ယောဟန်ထံသို့ ကြွတော် မူ၏။ ¹⁴ ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ဗတ္တိဇကိုခံရမည် အကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ ကြွလာတော်မူသလော့ဟု ယေရှုကိုဆီးတားလေ၏။ ¹⁵ ယေရှုကလည်း အလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍ ယခုအခွင့်ပေးပါဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံလေ၏။ ¹⁶ ယေရှုသည်ဗတ္တိဇကိုခံတော်မူပြီးလျှင် ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကိုမြင်ရ၍၊ ¹⁷ ဤသူကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သား ပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

Chapter 4

¹ Then Jesus was led up by the Spirit into the wilderness to be tempted by the devil. ² When he had fasted forty days and forty nights, he was hungry. ³ The tempter came and said to him, "If you are the Son of God, command these stones to become bread."

⁴ But Jesus answered and said to him, "It is written, 'Man does not live on bread alone, but by every word that comes out of the mouth of God.'"

⁵ Then the devil took him into the holy city and set him on the highest point of the temple building, ⁶ and said to him, "If you are the Son of God, throw yourself down, for it is written,

'He will command his angels to take care of you,'

and

'They will carry you in their hands,
so that you will not hit your foot against a stone.'"

⁷ Jesus said to him, "Again it is written, 'You must not test the Lord your God.'"

⁸ Again, the devil took him up to a very high hill and showed him all the kingdoms of the world along with all their glory. ⁹ He said to him, "All these things I will give you, if you fall down and worship me."

¹⁰ Then Jesus said to him, "Go away from here, Satan! For it is written, 'You will worship the Lord your God, and you will serve only him.'"

¹¹ Then the devil left him, and behold, angels came and served him.

¹² Now when Jesus heard that John had been handed over, he withdrew into Galilee. ¹³ He left Nazareth and went and lived in Capernaum, which is by the Sea of Galilee in the territories of Zebulun and Naphtali. ¹⁴ This happened to fulfill what was said by Isaiah the prophet,

¹⁵ "The land of Zebulun and the land of Naphtali,
toward the sea, beyond the Jordan,
Galilee of the Gentiles!

¹⁶ The people who sat in darkness
have seen a great light,
and to those who sat in the region and shadow of death,
upon them has a light arisen."

¹⁷ From that time Jesus began to preach and say, "Repent, for the kingdom of heaven is near." ¹⁸ As he was walking by the Sea of Galilee, he saw two brothers, Simon who is called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea, for they were fishermen. ¹⁹ Jesus said to them, "Come, follow me, and I will make you fishers of men." ²⁰ Immediately they left the nets and followed him. ²¹ As Jesus was going on from there he saw two other brothers, James son of Zebedee and John his brother. They were in the boat with Zebedee their father mending their nets. He called them, ²² and they immediately left the boat and their father and followed him.

²³ Jesus went about in all of Galilee, teaching in their synagogues, preaching the gospel of the kingdom and healing every kind of disease and sickness among the people. ²⁴ The news about him went out into all of Syria, and the people brought to him all those who suffered from various diseases and pains, those who were possessed by demons, the epileptics, and the paralytics. Jesus healed them. ²⁵ Large crowds followed him from Galilee, the Decapolis, Jerusalem, and Judea, and from beyond the Jordan.

Chapter 4

¹ ထိုအခါ မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၍၊ ² ယေရှုသည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရကို မသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ မွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ³ ထိုအခါ စုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲတို့ကို မှန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ⁴ ယေရှုကလည်း၊ လူသည် မှန်အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ သမျှ အားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ⁵ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို သန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊ ⁶ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အားသင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည်သင့်ကို လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကို အောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ⁷ ယေရှုကလည်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစာလာ ပြန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁸ တဖန်မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို အလွန်မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို၎င်း၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း ပြည့်နှံ၍၊ ⁹ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကို ညွတ်ပြပ်ကိုးကွယ်လျှင် ယခုပြုလေသမျှတို့ကို ငါပေးမည်ဟုဆိုလေ၏။ ¹⁰ ယေရှုကလည်း အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹¹ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အထံတော်မှထွက်သွား၍ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် လုပ် ကျွေးကြ၏။ ¹² ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍၊ ¹³ နာဇရက်မြို့ကို စွန့်သွားလျက်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်စပ်ကြားတွင် အိုင်နှင့်နီးစပ်သော ကပေရနောငါးမြို့သို့ ရောက်၍ နေတော်မူ၏။ ¹⁴ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ¹⁵ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့် နဿလိခရိုင်တည်းဟူသော အိုင်နားရှောက်သောလမ်း၊ ယောဒန်မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာဂါလိလဲပြည်၊ ¹⁶ မှောင်မှိုက်ထဲမှာရှိနေသော လူများတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်းကို မြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ် တွင်ရှိနေသော သူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏ဟု ဟောထားသတည်း။ ¹⁷ ထိုအခါမှစ၍ ယေရှုက၊ နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီဟူသော တရားကို ဟောစပြုတော်မူ၏။ ¹⁸ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့်အန္ဒြေ၊ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ¹⁹ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို များသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြု မည်ဟု အမိန့်တော်ရှိလေသော်၊ ²⁰ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ²¹ ထိုမှလွန်လျှင် အခြားသောညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ ဇေဗဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည် သူတို့အဘနှင့်အတူ လေ့ပေါ်မှာ ပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ခေါ်တော်မူ၏။ ²² ထိုသူတို့သည်လည်း ချက်ခြင်းအဘနှင့်လေ့ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ²³ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူတို့တွင်အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည် တပြည်လုံးကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။ ²⁴ သိတင်းတော်သည်လည်း ရှစ်ပြည့်၌ အနံ့အပြားကျော်စောသည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင်သောသူ ဝက်ရှူးစွဲသော သူ၊ လက်ခြေသေသောသူမှစသော အထူးထူးအပြားပြားသော အနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာသောသူ ရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၍၊ သူတို့၏ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ²⁵ ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလိပြည်၊ ယေရှုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ယောဒန်မြစ်တဘက်မှ လာသော လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

Chapter 5

¹ When Jesus saw the crowds, he went up on the mountain. When he had sat down, his disciples came to him. ² He opened his mouth and taught them, saying,

³ "Blessed are the poor in spirit,
for theirs is the kingdom of heaven.

⁴ Blessed are those who mourn,
for they will be comforted.

⁵ Blessed are the meek,
for they will inherit the earth.

⁶ Blessed are those who hunger and thirst for righteousness,
for they will be filled.

⁷ Blessed are the merciful,
for they will obtain mercy.

⁸ Blessed are the pure in heart,
for they will see God.

⁹ Blessed are the peacemakers,
for they will be called sons of God.

¹⁰ Blessed are those who have been persecuted for righteousness' sake,
for theirs is the kingdom of heaven.

¹¹ "Blessed are you when people insult you and persecute you and say all kinds of evil things against you falsely for my sake. ¹² Rejoice and be glad, for great is your reward in heaven. For in this way people persecuted the prophets who lived before you.

¹³ "You are the salt of the earth. But if the salt has lost its taste, how can it be made salty again? It is never again good for anything except to be thrown out and trampled under people's feet. ¹⁴ You are the light of the world. A city set on a hill cannot be hidden. ¹⁵ Neither do people light a lamp and put it under a basket, but rather on the lampstand, and it shines for everyone in the house. ¹⁶ Let your light shine before people in such a way that they see your good deeds and glorify your Father who is in heaven.

¹⁷ "Do not think that I have come to destroy the law or the prophets. I have come not to destroy them, but to fulfill them. ¹⁸ For truly I say to you that until heaven and earth pass away, not the smallest letter or the smallest part of a letter will in any way pass away from the law, until all things have been accomplished. ¹⁹ Therefore whoever breaks the least one of these commandments and teaches others to do so will be called least in the kingdom of heaven. But whoever keeps them and teaches them will be called great in the kingdom of heaven. ²⁰ For I say to you that unless your righteousness exceeds the righteousness of the scribes and Pharisees, you will in no way enter the kingdom of heaven.

²¹ "You have heard that it was said to them in ancient times, 'Do not murder,' and, 'Whoever murders will be subject to judgment.' ²² But I say to you that everyone who is angry with his brother will be subject to judgment; and whoever says to his brother, 'You worthless person!' will be subject to the council; and whoever says, 'You fool!' will be subject to the fire of hell. ²³ Therefore if you are offering your gift at the altar and there remember that your brother has anything against you, ²⁴ leave your gift there in front of the altar, and go on your way. First be reconciled with your brother, and then come and offer your gift. ²⁵ Agree with your adversary quickly while you are with him on the way to court, or your adversary may hand you over to the judge, and the judge may hand you over to the officer, and you may be thrown into prison. ²⁶ Truly I say to you, you will never come out from there until you have paid the last penny you owe.

²⁷ "You have heard that it was said, 'Do not commit adultery.' ²⁸ But I say to you that everyone who looks on a woman to lust after her has already committed adultery with her in his heart. ²⁹ If your right eye causes you to stumble, pluck it out and throw it away from you. For it is better for you that one of your members should perish than that your whole body should be thrown into hell. ³⁰ If your right hand causes you to stumble, cut it off and throw it away from you. For it is better for you that one of your members should perish than that your whole body should go into hell. ³¹ It was also said, 'Whoever sends his wife

away, let him give her a certificate of divorce.' ³² But I say to you that everyone who divorces his wife, except on account of sexual immorality, makes her an adulteress. Whoever marries her after she has been divorced commits adultery.

³³ "Again, you have heard that it was said to those in ancient times, 'Do not swear a false oath, but carry out your oaths to the Lord.' ³⁴ But I say to you, swear not at all, neither by heaven, for it is the throne of God; ³⁵ nor by the earth, for it is the footstool for his feet; nor by Jerusalem, for it is the city of the great King. ³⁶ Neither swear by your head, for you cannot make one hair white or black. ³⁷ But let your speech be 'Yes, yes,' or 'No, no.' Anything that is more than this is from the evil one.

³⁸ "You have heard that it was said, 'An eye for an eye, and a tooth for a tooth.' ³⁹ But I say to you, do not resist one who is evil. Instead, whoever strikes you on your right cheek, turn to him the other also. ⁴⁰ If anyone wishes to bring a lawsuit against you and takes away your tunic, let that person also have your cloak. ⁴¹ Whoever compels you to go one mile, go with him two. ⁴² Give to anyone who asks you, and do not turn away from anyone who wishes to borrow from you.

⁴³ "You have heard that it was said, 'You must love your neighbor and hate your enemy.' ⁴⁴ But I say to you, love your enemies and pray for those who persecute you, ^[1]⁴⁵ so that you may be sons of your Father who is in heaven. For he makes his sun to rise on the evil and the good, and sends rain on the just and the unjust. ⁴⁶ For if you love those who love you, what reward do you get? Do not even the tax collectors do the same thing? ⁴⁷ If you greet only your brothers, what do you do more than others? Do not even the Gentiles do the same thing? ⁴⁸ Therefore you must be perfect, as your heavenly Father is perfect.

Footnotes

5:44 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 5

¹ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ တပည့် တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ² ထိုအခါ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ တပည့်တော်တို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသည်မှာ၊ ³ စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူ တို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ⁴ စိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူတို့သည် သက်သာခြင်း သို့ ရောက်ကြလတုံ။ ⁵ စိတ်နှလုံးသိမ်မွေ့သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရကြလတုံ။ ⁶ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို ဆာငတ်ခင်မှတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတုံ။ ⁷ သနားစုံမက်တတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သနားစုံမက်ခြင်း ကို ခံကြလတုံ။ ⁸ စိတ်နှလုံးဖြူစင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရကြလတုံ။ ⁹ သူတပါးချင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလတုံ။ ¹⁰ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ¹¹ ငါကြောင့် သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲ၍ မမှန်ဘဲလျက် အပြစ်တကာ တင်ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ¹² ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည် ကြီးလှ ပေ၏။ သင်တို့ရှေ့က ပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်တို့ကို ထိုနည်းတူညှဉ်းဆဲကြပြီ။ ¹³ သင်တို့သည် ဤလောက၏ ဆားဖြစ်ကြ၏။ ဆားမူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ ပြင်သို့ ပစ်လိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်အသုံးမျှမဝင်။ ¹⁴ သင်တို့သည် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌တည်သော မြို့ကို မကွယ်နိုင်။ ¹⁵ ဆီမီးထွန်း၍ တောင်ငူလားအောက်၌ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ¹⁶ ထိုနည်းတူ၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ သူတပါး ရှေ့၌ သင်တို့အလင်းကို လင်းစေကြလော့။ ¹⁷ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းများကို ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါလာသည်။ ¹⁸ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော စာလုံးဗိနုတလုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မှီ မပျက်စီးရ။ ¹⁹ ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသောပညတ်တခုကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍ သူတပါးတို့အား လည်း ထိုအတူသွန်သင်၏။ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍ သူတပါးတို့အားလည်း သွန်သင်၏။ ²⁰ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ ကျင့်သောအကျင့်သည် ဖာရိရှဲတို့နှင့်

ကျမ်းပြုဆရာတို့ကျင့်သောအကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရကြဟု ငါအမှန်ဆို၏။²¹ လူအသက်ကို မသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရိုး၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏ဟူသော ရှေးပညတ် စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။²² ငါပညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကို အထောက်မတန် အမျက်ထွက်သောသူသည် ရိုး၌အပြစ်စီရင်ခြင်း ကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် လွတ်တော်၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကျိန်ဆသောသူသည် ဂေဟနာအရပ်၌ မီးရှို့ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။²³ ထို့ကြောင့် သင်သည်ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ယူခဲ့လျက် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်၌ အပြစ်တင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာရှိသည်ဟု အောက်မေ့သတိရလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သက္ကာကိုထား၍ သွားလော့။²⁴ ညီအစ်ကိုနှင့် သင့်တင့်ပြီးမှ ပြန်၍ ပူဇော်သက္ကာကို တင်လော့။²⁵ တရားတွေ့ဘက်နှင့်အတူ လမ်း၌သွားစဉ်တွင်ပင်၊ သူ၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီး၌ အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း လုလင်ခေါင်း၌အပ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားမည်။²⁶ လျော်ပြစ်ငွေ ရှိသမျှကို မလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမထွက်ရဟု ငါအမှန်ဆို၏။²⁷ သူ့မယားကို မပြစ်မှားရဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။²⁸ ငါပညတ်သည်ကား ကိလေသာစိတ်နှင့် သူ့မယားကို ကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့် ပြစ်မှားပြီ။²⁹ ထို့ကြောင့် လက်ျာမျက်စိဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။³⁰ ထိုနည်းတူ လက်ျာလက်ဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုလက်ကိုဖြတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုသာ ပျက်သော်သာ၍ကောင်း၏။³¹ တဖန်တုံ၊ မယားနှင့်ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကို အပ်ပေးစေဟူသော ပညတ်စကားရှိပြီ။³² ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့် ကွာသောသူသည် မိမိမယားကို မှားယွင်းစေ၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယားကို ပြစ်မှား၏။³³ တဖန်တုံ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တည်စေလော့ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။³⁴ ငါပညတ်သည်ကား၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို အလျင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကား ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ဖြစ်သတည်း။³⁵ မြေကြီးကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မြေကြီးကား ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာ ခုံဖြစ်သတည်း။ ယေရှု ရှုလင်မြို့ကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး၏မြို့တော် ဖြစ်သတည်း။³⁶ ဆံခြည်တပ်ကိုမျှ ဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဦးခေါင်းကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။³⁷ သင်၏စကားမှာ ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဖြစ်စေလော့။ ဤထက် လွန်သော စကားသည် မကောင်းသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။³⁸ သူ့မျက်စိကို ဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူ့သွားကိုချိုးလျှင် ကိုယ်သွားချိုးခြင်းကို ခံစေ ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။³⁹ ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။ သင်၏ ပါးတဘက်ကို သူတပါးပုတ်လျှင် ပါးတဘက်ကို လှည့်၍ပေးဦးလော့။⁴⁰ သင့်အကျိကို ယူလို၍ တရားတွေ့သောသူအား သင့်ဝတ်လုံကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။⁴¹ အကြင်သူသည် သင့်ကို အနိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင်သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့်တကွ နှစ်တိုင်သွားဦးလော့။⁴² တောင်းသောသူအားပေးလော့။ ချေးငါးလိုသောသူကိုလည်း မငြင်းမပယ်နှင့်။⁴³ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ချစ်လော့။ ရန်သူကို မုန်းလော့ဟူသောပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြား ရပြီ။⁴⁴ ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ သားဖြစ်လိုသော ငါ။ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကိုကျိန်ဆသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်း သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ကြလော့။⁴⁵ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်၊ ကောင်းသောသူမကောင်း သောသူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကို ထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အပေါ်၌ မိုဃ်းကို ရွာစေတော်မူ၏။⁴⁶ သင်တို့ကို ချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင် ဤ မျှလောက်ပြုကြသည် မဟုတ်လော။⁴⁷ အဆွေအမျိုးတို့အားသာ လောကဝတ်ပြုလျှင် အဘယ်သို့ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလ္လတို့ပင် ထို အတူ ပြုကြသည်မဟုတ်လော။⁴⁸ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် စုံလင်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့ သည်လည်း စုံလင်ခြင်းရှိကြလော့။

Chapter 6

¹ "Watch out that you do not do your acts of righteousness before people to be seen by them, or else you will have no reward from your Father who is in heaven. ² So when you give alms, do not sound a trumpet before yourself as the hypocrites do in the synagogues and in the streets, so that they may be glorified by people. Truly I say to you, they have received their reward in full. ³ But when you give alms, do not let your left hand know what your right hand is doing ⁴ so that your alms may be given in secret. Then your Father who sees in secret will reward you.

⁵ "When you pray, do not be like the hypocrites, for they love to stand and pray in the synagogues and on the street corners so that they may be seen by people. Truly I say to you, they have received their reward.

⁶ But you, when you pray, enter your inner chamber. Shut the door and pray to your Father, who is in secret. Then your Father who sees in secret will reward you. ⁷ When you pray, do not make useless repetitions as the pagans do, for they think that they will be heard because of their many words. ⁸ Therefore, do not be like them, for your Father knows what things you need before you ask him.

⁹ Therefore pray like this:

'Our Father in heaven,
may your name be honored as holy.

¹⁰ May your kingdom come.

May your will be done
on earth as it is in heaven.

¹¹ Give us today our daily bread.

¹² Forgive us our debts,
as we also have forgiven our debtors.

¹³ Do not bring us into temptation,
but deliver us from the evil one.' [1]

¹⁴ For if you forgive people their trespasses, your heavenly Father will also forgive you. ¹⁵ But if you do not forgive their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

¹⁶ "When you fast, do not have a sad face as the hypocrites do, for they disfigure their faces so that they may appear to people to be fasting. Truly I say to you, they have received their reward in full. ¹⁷ But you, when you fast, anoint your head and wash your face ¹⁸ so that you may not appear to people to be fasting, but only to your Father who is in secret; and your Father who sees in secret will reward you.

¹⁹ "Do not store up for yourselves treasures on the earth, where moth and rust destroy, and where thieves break in and steal. ²⁰ Instead, store up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust destroys, and where thieves do not break in and steal. ²¹ For where your treasure is, there will your heart be also. ²² The eye is the lamp of the body. Therefore, if your eye is good, the whole body is filled with light. ²³ But if your eye is bad, your whole body is full of darkness. Therefore, if the light that is in you is actually darkness, how great is that darkness! ²⁴ No one can serve two masters, for either he will hate the one and love the other, or else he will be devoted to one and despise the other. You cannot serve God and wealth. ²⁵ Therefore I say to you, do not worry about your life, what you will eat or what you will drink; or about your body, what you will wear. For is not life more than food, and the body more than clothes? ²⁶ Look at the birds in the sky. They do not sow or reap or gather into barns, but your heavenly Father feeds them. Are you not more valuable than they are? ²⁷ Which one of you by being anxious can add one cubit to his lifespan? ²⁸ Why are you anxious about clothing? Think about the lilies in the fields, how they grow. They do not labor, and they do not spin cloth. ²⁹ Yet I say to you, even Solomon in all his glory was not clothed like one of these. ³⁰ If God so clothes the grass in the fields, which exists today and tomorrow is thrown into the oven, how much more will he clothe you, you of little faith? ³¹ Therefore do not be anxious and say, 'What will we eat?' or 'What will we drink?' or 'What clothes will we wear?' ³² For the Gentiles search for these things, and your heavenly Father knows that you need them. ³³ But seek first his kingdom and his righteousness, and all these things will be given to you. ³⁴ Therefore, do not be anxious for tomorrow, for tomorrow will be anxious for itself. Each day has enough evil of its own.

Footnotes

6:13 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 6

¹ လူများတို့ မြင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလအကျင့်ကို သူ့ရှေ့မှောက်၌ မကျင့်မည်အကြောင်း သတိပြုကြ လော့။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘထံမှ အကျိုးကိုမခံမရကြ။ ² ထို့ကြောင့် သင်သည် အလွန်အကျွံ ပေးသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့သည် လူများအချိုးအမှန်းကို ခံလို၍ ပွဲသဘင်လမ်းခရီး၌ မိမိတို့ရှေ့မှာ တံပိုးခရာမှုတ်စေသည်နည်းတူမပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုရကြပြီ။ ³ သင်သည် အလွန်အကျွံပေးသောအခါ ပေးကြောင်းကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ လက်ျာလက်ပြုသည် အမှုကို လက်ဝဲလက်မျှမသိစေနှင့်။ ⁴ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလတံ့။ ⁵ သင်သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူမပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည် လူများ တို့ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ပွဲသဘင်လမ်းဆုံလမ်းဝတို့၌ ရပ်လျက်ဆုတောင်းခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆို သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။ ⁶ သင်သည် ဆုတောင်းသောအခါ ဆိတ်ညံ့ရာအခန်းသို့ဝင်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသောအရာပုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်၏အဘကိုဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။ ⁷ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သာသနာပလူနည်းတူ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့် အထပ်ထပ် မမြွက်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် များစွာသောစကားအားဖြင့် မိမိတို့အလို ပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ⁸ ထိုသူတို့နည်းတူမပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုရှိသမျှတို့ကို သင်တို့မတောင်းမှီ သင်တို့ အဘသိတော်မူ၏။ ⁹ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းရမည်မှာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဘ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။ ¹⁰ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော။ ¹¹ အသက်မွေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ။ ¹² သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့၏အပြစ်များကို လွတ်တော်မူပါ။ ¹³ အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင်ဟု ဆုတောင်းကြလော့။ ¹⁴ သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလွတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွတ်တော်မူမည်။ ¹⁵ သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုမလွတ်လျှင်၊ သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွတ်တော် မမူ။ ¹⁶ သင်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူ မျက်နှာညှိုးငယ် ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ မိမိတို့မျက်နှာကို ဖျက်တတ်ကြ၏။ ¹⁷ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။ ¹⁸ သင်သည်အစာရှောင်သောအခါ အစာရှောင်သည်ကိုလူများတို့ရှေ့မှာမထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသော အရာပုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘရှေ့တော်၌သာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ခေါင်းကိုလိမ်းကျလော့။ မျက်နှာကို လည်းသစ်လော့။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသော သင်တို့အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပေးတော် မူလတံ့။ ¹⁹ သံချေး၊ ပိုးရွှံဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကို မဆည်းဖူးကြနှင့်။ ²⁰ သံချေး၊ ပိုးရွှံ မဖျက်ဆီး၍ သူခိုးမထွင်းမဖောက် မခိုးမယူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူး ကြလော့။ ²¹ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးရောက် တတ်၏။ ²² မျက်စိကား ကိုယ်၏ ဆီမီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မျက်စိကြည်လင်လျှင် တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။ ²³ မျက်စိမြှေးရှက်လျှင် တကိုယ်လုံးမှိုက်လိမ့်မည်။ သင်၏ အလင်းသော်ကား၊ မှောင်မှိုက်ဖြစ်လျှင် ထို အမှိုက်သည် အလွန်မှိုက်စွတ်ကား။ ²⁴ အဘယ်သူမျှ သခင်နှစ်ဦးအစေကို မခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကို မုန့်၍ တဦးကို မခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေကို၎င်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏အစေကို၎င်း မခံနိုင်ကြ။ ²⁵ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ အဘယ်သို့ စားသောက်ရမည်ဟု အသက်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရမည်ဟု ကိုယ်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာထက် အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ် သည်မဟုတ်လော။ ²⁶ မိသားစုကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်များကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ ကျဉ်းမစုမသွင်း။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ²⁷ အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်တာကို တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။ ²⁸ အဝတ်အဘို့၌ အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ရသနည်း။ တောနင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြိုးပွားသည်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မငင်မဝင်။ ²⁹ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသော ရှောလမုန်မင်းကြီး၏အဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏ အဝတ်ကို မမှီဟု ငါဆို၏။ ³⁰ ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ ယနေ့ အသက်ရှင်လျက် နက်ဖြန် မီးဖိုထဲသို့ရောက်သော တောမြက် ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်တို့ကိုအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်း တော်မူမည် မဟုတ်လော။ ³¹ ထို့ကြောင့် အဘယ်သို့ စားသောက်ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရအံ့နည်းဟူ၍မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထို အရာများကို သာသနာပလူတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ ³² ထိုအရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သိတော်မူ၏။ ³³ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ရှေ့ဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာ များကို

ထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။³⁴ ထို့ကြောင့် နက်ဖြန်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့သည် မိမိအဘို့စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိသော
မကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယခုနေ့၌ လောက်ပေ၏။

Chapter 7

¹ "Do not judge, and you will not be judged. ² For with the judgment you judge, you will be judged, and with the measure that you measure, it will be measured out to you. ³ Why do you look at the tiny piece of straw that is in your brother's eye, but you do not take notice of the log that is in your own eye? ⁴ How can you say to your brother, 'Let me take out the piece of straw that is in your eye,' while the log is in your own eye? ⁵ You hypocrite! First take the log out of your own eye, and then you will see clearly to take out the piece of straw that is in your brother's eye. ⁶ Do not give what is holy to the dogs, and do not throw your pearls in front of the pigs. Otherwise they may trample them underfoot, and then turn and tear you to pieces.

⁷ "Ask, and it will be given to you. Seek, and you will find. Knock, and it will be opened to you. ⁸ For everyone who asks, receives; everyone who seeks, finds; and to the person who knocks, it will be opened. ⁹ Or which one of you, if his son asks for a loaf of bread, will give him a stone? ¹⁰ Or if he asks for a fish, will give him a snake? ¹¹ Therefore, if you who are evil know how to give good gifts to your children, how much more will your Father in heaven give good things to those who ask him? ¹² Therefore, whatever things you want people to do to you, you should also do to them, for this is the law and the prophets.

¹³ "Enter through the narrow gate. For wide is the gate and broad is the way that leads to destruction, and there are many people who go through it. ¹⁴ But the gate is narrow and the way is difficult that leads to life, and there are few who find it.

¹⁵ "Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing but are truly ravenous wolves. ¹⁶ By their fruits you will know them. Do people gather grapes from a thornbush or figs from thistles? ¹⁷ In the same way, every good tree produces good fruit, but the bad tree produces bad fruit. ¹⁸ A good tree cannot produce bad fruit, nor can a bad tree produce good fruit. ¹⁹ Every tree that does not produce good fruit is chopped down and thrown into the fire. ²⁰ So then, you will recognize them by their fruits. ²¹ Not everyone who says to me, 'Lord, Lord,' will enter into the kingdom of heaven, but only those who do the will of my Father who is in heaven. ²² Many people will say to me in that day, 'Lord, Lord, did we not prophesy in your name, in your name drive out demons, and in your name do many miracles?' ²³ Then will I openly declare to them, 'I never knew you! Get away from me, you who practice lawlessness!'

²⁴ "Therefore, everyone who hears my words and obeys them will be like a wise man who built his house upon a rock. ²⁵ The rain came down, the floods came, and the winds blew and beat upon that house, but it did not fall down, for it was founded on the rock. ²⁶ But everyone who hears my words and does not obey them will be like a foolish man who built his house upon the sand. ²⁷ The rain came down, the floods came, and the winds blew and struck that house, and it fell, and its destruction was complete."

²⁸ It came about that when Jesus finished speaking these words, the crowds were astonished by his teaching, ²⁹ for he taught them as one who had authority, and not as their scribes.

Chapter 7

¹ သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း သူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ² သင်တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်း သူတပါးကိုစီရင်ကြ၏ ထိုတရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သူတပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။ ³ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ် ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။ ⁴ ကိုယ်မျက်စိ၌ တံကျင်ရှိလျက်ပင် ညီအစ်ကိုအား သင်၏မျက်စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေ ဟု အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ⁵ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကိုရှေးဦးစွာထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှညီအစ်ကို မျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပစ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။ ⁶ ဖြူစင်သောအရာကို ခွေးတို့အား မပေးကြနှင့်။ ပုလဲရတနာတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာ မချမထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင် ထိုအရာတို့ကို ကျော်နင်း၍ သင်တို့ကိုလှည့်လျက် ကိုက်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။ ⁷ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။ ⁸ တောင်းသောသူမည်သည်ကား ရ၏။ ရှာသောသူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးကို ဖွင့်၏။ ⁹ သားသည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင် မိမိသားအား ကျောက်ကိုပေးမည်။ ¹⁰ ငါးကို တောင်းလျှင် မြွေကို ပေးမည်။ တစ်စုံတယောက်မျှသင်တို့တွင် ရှိသလော။ ¹¹ သင်တို့သည် အဆုံးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော

သင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား ကောင်းသောအရာကိုသာ၍ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော။ ¹² သင်တို့သည် ကိုယ်၌သူတပါးပြုစေလိုသမျှအတိုင်းသူတပါး၌ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်း နှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ အချုပ်အချာပင် ဖြစ်သတည်း။ ¹³ ကျဉ်းသောတံခါးကိုဝင်ကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းနှင့်တံခါးသည် ကျယ်ဝန်းသည် ဖြစ်၍ ဝင်သောသူတို့သည်များကြ၏။ ¹⁴ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းနှင့် တံခါးသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝင်သော သူတို့သည် နည်းကြ၏။ ¹⁵ အတွင်း၌ကြမ်းတမ်းသော တောခွေးဖြစ်လျက် သိုးရေကိုခြုံ၍သင်တို့ရှိရာသို့လာသော မိစ္ဆာပရောဖက် တို့ကို သတ်နှင့် ရှောင်ကြလော့။ ¹⁶ ထိုသူတို့၏အကျင့်ကိုထောက်၍ သူတို့၏သဘောကို သိကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်တတ် သလော။ ဆူးလေပင်၌ သဘောသဖန်းသီးကို ဆွတ်တတ်သလော။ ¹⁷ ကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီးကို သီးတတ်၏။ ¹⁸ ကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်။ ¹⁹ ကောင်းသောအသီး မသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်တတ်၏။ ²⁰ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်တို့၏ အကျင့်ကို ထောက်သော် သူတို့၏ သဘောကို သိရကြလိမ့်မည်။ ²¹ သခင်၊ သခင်ဟု ငါ့ကိုလျှောက်သောသူတိုင်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါခမည်းတော်၏အလိုကို ဆောင်သောသူသာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။ ²² ထိုနေ့၌ကား၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် ဆုံးမဩဝါဒပေးပါပြီ မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပါပြီ မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် များစွာသော တန်ခိုးတို့ကို ပြပါပြီမဟုတ်လောဟု အများသော သူတို့သည် လျှောက်ကြလိမ့်မည်။ ²³ ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ သင်တို့ကို ငါအလျင်းမသိ၊ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အား အတည့်အလင်း ငါပြောမည်။ ²⁴ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကားကို ကြား၍နားထောင်၏။ ထိုသူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော ပညာရှိနှင့် တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။ ²⁵ မိုဃ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကိုတိုက်သည်ရှိသော်၊ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်သော ကြောင့် မပြိုမလဲနေ၏။ ²⁶ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကားကိုကြား၍ နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် သဲပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော လူမှိုက်နှင့်တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။ ²⁷ မိုဃ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကို တိုက်သောအခါ၊ ကြီးစွာသော ပြိုလဲခြင်းသို့ ရောက် လေသည်ဟုဟောတော်မူ၏။ ²⁸ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုဟောတော်မူသည် အဆုံး၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ ²⁹ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသော သူနည်းတူ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

Chapter 8

¹ When Jesus had come down from the hill, large crowds followed him. ² Behold, a leper came to him and bowed before him, saying, "Lord, if you are willing, you can make me clean."

³ Jesus reached out his hand and touched him, saying, "I am willing. Be clean." Immediately he was cleansed of his leprosy. ⁴ Jesus said to him, "See that you say nothing to any man. Go on your way, show yourself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony to them."

⁵ When he was coming into Capernaum, a centurion came to him, begging him ⁶ and saying, "Lord, my servant lies at home paralyzed and in terrible agony."

⁷ Then Jesus said to him, "I will come and heal him."

⁸ The centurion answered and said, "Lord, I am not worthy that you should enter under my roof. Only say the word and my servant will be healed. ⁹ For I also am a man under authority, and I have soldiers under me. I say to this one, 'Go,' and he goes, and to another one, 'Come,' and he comes, and to my servant, 'Do this,' and he does it."

¹⁰ When Jesus heard this, he was amazed and said to those who were following him, "Truly I say to you, I have not found anyone with such faith in Israel. ¹¹ I tell you, many will come from the east and the west, and they will recline at the table with Abraham, Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven. ¹² But the sons of the kingdom will be cast out into the outer darkness, where there will be weeping and grinding of teeth." ¹³ Jesus said to the centurion, "Go! As you have believed, so may it be done for you." And the servant was healed at that very hour.

¹⁴ When Jesus had come into Peter's house, he saw Peter's mother-in-law lying sick with a fever. ¹⁵ Jesus touched her hand, and the fever left her. Then she got up and started serving him. ¹⁶ When evening had come, the people brought to Jesus many who were possessed by demons. He drove out the spirits with a word and healed all who were sick. ¹⁷ This was to fulfill what was spoken through Isaiah the prophet, saying,

"He took our illnesses
and bore our diseases."

¹⁸ Now when Jesus saw the crowd around him, he gave instructions to leave for the other side of the Sea of Galilee. ¹⁹ Then a scribe came to him and said, "Teacher, I will follow you wherever you go."

²⁰ Jesus said to him, "Foxes have holes, and the birds of the sky have nests, but the Son of Man has nowhere to lay his head."

²¹ Another of the disciples said to him, "Lord, allow me first to go and bury my father."

²² But Jesus said to him, "Follow me, and leave the dead to bury their own dead."

²³ When Jesus had entered a boat, his disciples followed him into it. ²⁴ Behold, there arose a great storm on the sea, so that the boat was covered with the waves. But Jesus was asleep. ²⁵ The disciples came to him and woke him up, saying, "Save us, Lord; we are perishing!"

²⁶ Jesus said to them, "Why are you afraid, you of little faith?" Then he got up and rebuked the winds and the sea. Then there was a great calm.

²⁷ The men marveled and said, "What sort of man is this, that even the winds and the sea obey him?"

²⁸ When Jesus had come to the other side and to the country of the Gadarenes, two men who were possessed by demons met him. They were coming out of the tombs and were very violent, so that no traveler could pass that way. ²⁹ Behold, they cried out and said, "What do we have to do with you, Son of God? Have you come here to torment us before the set time?"

³⁰ Now a herd of many pigs was there feeding, not too far away from them. ³¹ The demons kept pleading with Jesus and saying, "If you cast us out, send us away into that herd of pigs."

³² Jesus said to them, "Go!" The demons came out and went into the pigs; and behold, the whole herd rushed down the steep hill into the sea and they died in the water. ³³ Those who had been tending the pigs ran away and they went into the city and reported everything, especially what had happened to the men who had been possessed by demons. ³⁴ Behold, all the city came out to meet Jesus. When they saw him, they begged him to leave their region.

Chapter 8

¹ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်မှဆင်းကြွတော်မူလျှင်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ² ထိုအခါ နှာစွဲသောသူတယောက်သည် ညွတ်ပြုလျက်၊ သခင်အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ³ ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူလျက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တုံ့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နှာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ⁴ ယေရှုကလည်း သင်သတိပြု။ ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇပုရောဟိတ်ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြောလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁵ ထိုနောက်မှ ကပေရနောငမြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူးတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ ⁶ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ ငယ်သားတယောက်သည် လက်ခြေသေသည်အနာနှင့် ပြင်းစွာခံရ၍ အိမ်တွင် တိုးလုံးနေပါသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ⁷ ယေရှုကလည်း ငါလာ၍ ချမ်းသာပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ⁸ တပ်မှူးက၊ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ အိမ်မှီးအောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော်မခံ ထိုက်ပါ။ အမိန့်တော် တခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော်၏ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။ ⁹ ဥပမာကား၊ ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ကျန်ခဲ့သောသူဖြစ်သော်လည်း စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍ တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင် သွားပါ၏။ တဦးကို လာခဲ့ဟုဆိုလျှင်လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကို လုပ်တော့ ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက်လေ၏။ ¹⁰ ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြားလျှင် အံ့သြခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည် ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး။ ¹¹ ငါဆိုပြန်သည်ကား၊ လူများတို့သည်၊ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှလာ၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက၊ ယာကုပ်တို့နှင့်တကွ လျောင်းရကြလတ်၊ ¹² နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်း ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခံကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မှိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကို ခံရကြလတ်ဟု နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ¹³ တပ်မှူးအားသင်သွားလော့။ ယုံကြည်သည်နှင့်အညီ သင်၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် သူ၏ငယ်သားသည် အနာရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ¹⁴ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ပေတရုအိမ်သို့ကြွ၍ ပေတရု၏ ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲလျက် တိုးလုံးနေ သည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။ ¹⁵ ထိုမိန်းမ၏လက်ကို တုံ့တော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့် ထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။ ¹⁶ ညဦးယံ၌ နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်မြှောက်ကာမျှနှင့် ထိုနတ် တို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူရှိသမျှတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ ¹⁷ ထိုအကြောင်းအရာမှကား၊ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ အနာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေ သည်ဟု ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောဘူးသောစကား ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ ¹⁸ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံလျက် နေကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ကမ်း တဘက်သို့ ကူးမည့်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၏။ ¹⁹ ထိုအခါ ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်လာ၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ²⁰ ယေရှုကလည်း မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုယ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာ အရပ်ရှိ၏။ လူသားမှကား၊ ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²¹ အခြားသော တပည့်တော်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍ သဂြိုဟ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ²² ယေရှုကလည်း၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သဂြိုဟ်ပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²³ ထိုအခါ လေထဲသို့ ဝင်တော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌ လှိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍ လှေကို လွှမ်းလေ၏။ ²⁴ ကိုယ်တော်သည် ကျိန်းစက်၍ နေတော်မူ၏။ ²⁵ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊ ²⁶ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်တတ်သနည်းဟု မေးတော်မူ ပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် အလွန်သာယာလေ၏။ ²⁷ ထိုလူတို့ကလည်း၊ ဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကို နား ထောင်ပါသည်တကားဟု အံ့သြကြ၏။ ²⁸ ကမ်းတဘက် ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲသောလူနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုလမ်းကို အဘယ်သူမျှ မသွားနိုင်အောင် အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ²⁹ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အချိန် မရောက်မှ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညဦးဆဲခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု အော်ဟစ်၍လျှောက်ကြ၏။ ³⁰ ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေးသောအရပ်၌ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ³¹ နတ်ဆိုးတို့လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့ ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြသော်၊ ³² သွားကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုရှိသမျှသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ ရေ၌သေကြ၏။ ³³ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်လည်း ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသော သူတို့၏အကြောင်း မှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို

ကြားပြောကြသော်၊³⁴ တမြို့လုံးလည်း ယေရှုကိုတွေ့အံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင် မိမိတို့ ပြည်က
ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

Chapter 9

¹ Jesus entered a boat, crossed over, and came into his own city. ² Behold, they brought to him a paralyzed man lying on a mat. Seeing their faith, Jesus said to the paralyzed man, "Son, be encouraged. Your sins have been forgiven."

³ Behold, some of the scribes said among themselves, "This man is blaspheming." ⁴ Jesus knew their thoughts and said, "Why are you thinking evil in your hearts? ⁵ For which is easier, to say, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Get up and walk'? ⁶ But that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins, ... " he said to the paralytic, "Get up, pick up your mat, and go to your house." ⁷ Then the man got up and went away to his house. ⁸ When the crowds saw this, they were afraid and glorified God, who had given such authority to people. ⁹ As Jesus passed by from there, he saw a man named Matthew sitting at the tax collector's tent. He said to him, "Follow me." He got up and followed him.

¹⁰ As Jesus sat down to eat in the house, behold, many tax collectors and sinners came and dined with Jesus and his disciples. ¹¹ When the Pharisees saw it, they said to his disciples, "Why does your teacher eat with tax collectors and sinners?"

¹² When Jesus heard this, he said, "People who are strong in body do not need a physician, only those who are sick. ¹³ You should go and learn what this means: 'I desire mercy and not sacrifice.' For I came not to call the righteous to repent, but sinners."

¹⁴ Then the disciples of John came to him and said, "Why do we and the Pharisees often fast, but your disciples do not fast?"

¹⁵ Jesus said to them, "Can the sons of the wedding hall mourn while the bridegroom is still with them? But the days will come when the bridegroom will be taken away from them, and then they will fast. ¹⁶ No man puts a piece of new cloth on an old garment, for the patch will tear away from the garment, and a worse tear will be made. ¹⁷ Neither do people put new wine into old wineskins. If they do, the skins will burst, the wine will be spilled, and the wineskins will be destroyed. Instead, they put new wine into fresh wineskins, and both will be preserved."

¹⁸ While Jesus was saying these things to them, behold, an official came and bowed down to him. He said, "My daughter has just now died, but come and lay your hand on her, and she will live." ¹⁹ Then Jesus got up and followed him, and so did his disciples.

²⁰ Behold, a woman who suffered from a discharge of blood for twelve years came up behind Jesus and touched the edge of his garment. ²¹ For she had said to herself, "If only I touch his clothes, I will be made well."

²² But Jesus turned and saw her, and said, "Daughter, take courage; your faith has made you well." And the woman was healed from that hour. ²³ When Jesus came into the official's house, he saw the flute players and the crowd making a commotion. ²⁴ He said, "Go away, for the girl is not dead, but she is asleep." But they laughed at him in mockery. ²⁵ When the crowd had been put outside, he entered the room and took her by the hand, and the girl got up. ²⁶ The news about this spread into all that region.

²⁷ As Jesus passed by from there, two blind men followed him. They kept shouting and saying, "Have mercy on us, Son of David!"

²⁸ When Jesus had come into the house, the blind men came to him. Jesus said to them, "Do you believe that I can do this?"

They said to him, "Yes, Lord."

²⁹ Then Jesus touched their eyes and said, "Let it be done to you according to your faith," ³⁰ and their eyes were opened. Then Jesus strictly commanded them and said, "See that no one knows about this." ³¹ But the two men went out and spread the news about this throughout that region.

³² As those two men were going away, behold, a mute man possessed by a demon was brought to Jesus.

³³ When the demon had been driven out, the mute man spoke. The crowds were astonished and said, "This has never been seen before in Israel!"

³⁴ But the Pharisees were saying, "By the ruler of the demons, he drives out demons."

³⁵ Jesus went about all the cities and the villages. He continued teaching in their synagogues, preaching the gospel of the kingdom and healing all kinds of disease and all kinds of sickness. ³⁶ When he saw the crowds, he had compassion for them, because they were troubled and discouraged. They were like sheep without a shepherd. ³⁷ He said to his disciples, "The harvest is plentiful, but the laborers are few. ³⁸ Therefore urgently pray to the Lord of the harvest, so that he may send out laborers into his harvest."

Chapter 9

¹ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လှေစီး၍ ကူးပြန်သဖြင့်၊ မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ² လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာ တိုးလုံးနေသော သူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သားမစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အပြစ် ကို လွတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထင်ကြ၏။ ⁴ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိမြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ငြူစူသောစိတ် ရှိကြသနည်း။ ⁵ အဘယ်စကားကိုသာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍ လွမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။ ⁶ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။ ⁷ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။ ⁸ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့သြခြင်းရှိ၍၊ လူတို့အား ဤသို့သောအခွင့်ကို အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ⁹ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူလျှင်၊ မသဲအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် အခွန်ခံရာတံ၌ ထိုင် နေသည်ကို မြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ¹⁰ ထိုနောက်မှ အိမ်တွင် စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆုံးသောသူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။ ¹¹ ဖာရိရှ်တို့သည် မြင်လျှင် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့ဆရာသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ¹² ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့ သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။ ¹³ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်း ကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ခြင်းငှါ သင်တို့သွား၍ သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည် မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖာရိရှ်တို့သည် အဖန် တလဲလဲအစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။ ¹⁵ ယေရှုကလည်း မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် စိတ်မသာ ညည်းတွားတတ်ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွာ၍ ယူသွား သော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ¹⁶ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သည် အဝတ်ဟောင်းကို စား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ ¹⁷ ၎င်းနည်းဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်၊ သားရေဘူးသည် စုတ်ကွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည် ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁸ ထိုစကားကို မိန့်တော်မူစဉ် အရာရှိတယောက်သည် လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ သမီးသည် ယခုပင် သေဆံ့ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြံ၍ သူ့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက် ရှင် ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်၏။ ¹⁹ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော်နှင့်အတူ ထိုသူ နောက်သို့လိုက်တော်မူ၏။ ²⁰ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသော မိန်းမတယောက်က၊ ²¹ ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ တို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကို တို့လေ၏။ ²² ယေရှုသည် လှည့်၍ ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍ ထိုမိန်းမသည် အနာကင်းပျောက်လေ၏။ ²³ အရာရှိအိမ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်သော သူတို့နှင့် များစွာသောလူတို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြု ကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ²⁴ ဖယ်ရှားကြလော့။ မိန်းမငယ်သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ²⁵ ထိုလူများကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင်၍၊ မိန်းမငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူသည်တွင် သူသည် ထလေ၏။ ²⁶ ထိုသိတင်းစကားသည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။ ²⁷ ထိုအရပ်မှ ယေရှုသည် ကြွတော်မူစဉ်၊ မျက်စိကန်းသောသူနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို သနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ²⁸ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူလျှင်၊ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်က လည်း၊ ဤအမှုကို ငါတတ်နိုင်သည်ကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယုံပါ၏သခင်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ²⁹ ထိုအခါ သူတို့၏ မျက်စိကို တို့တော်မူ၍၊ သင်တို့ ယုံခြင်းရှိသည့်အတိုင်း သင်တို့၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော် မူလျှင်၊ ³⁰ သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့ဟု မြစ်တားတော်မူ၏။ ³¹ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် သွား၍ သိတင်းတော်ကို တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။ ³² ထိုသူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်နောက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသော လူအ

တယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။³³ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှ ထိုအသောသူသည် စကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်လည်း အံ့သြ၍၊ ကုသရေလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့ မမြင်ရစဖူးဟု ပြောဆိုကြ၏။³⁴ ဖာရိုရှ်တို့ကလည်း၊ နတ်ဆိုးအကြီးကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။³⁵ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူများခံရသောအနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို ဒေသစာရီ လှည့် လည်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကို မြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။³⁶ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိဘဲ ပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။³⁷ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က၊ စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။³⁸ ထို့ကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ စပါးရှင်ကို ဆုတောင်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 10

¹ Jesus called his twelve disciples together and gave them authority over unclean spirits, to drive them out, and to heal all kinds of disease and all kinds of sickness. ² Now the names of the twelve apostles were these. The first, Simon (whom he also called Peter), and Andrew his brother; James son of Zebedee, and John his brother; ³ Philip, and Bartholomew; Thomas, and Matthew the tax collector; James son of Alphaeus, and Thaddaeus; ⁴ Simon the Zealot, and Judas Iscariot, who would betray him.

⁵ These twelve Jesus sent out. He instructed them and said, "Do not go to any place where Gentiles live, and do not enter any town of the Samaritans. ⁶ Go instead to the lost sheep of the house of Israel; ⁷ and as you go, preach and say, 'The kingdom of heaven is near.' ⁸ Heal the sick, raise the dead, cleanse the lepers, and cast out demons. Freely you have received, freely give. ⁹ Do not carry any gold, silver, or copper in your belts. ¹⁰ Do not take a traveling bag for your journey, or an extra tunic, or sandals, or a staff, for a laborer deserves his food. ¹¹ Whatever city or village you enter, find who is worthy in it, and stay there until you leave. ¹² As you enter into the house, greet it. ¹³ If the house is worthy, let your peace come upon it. But if it is not worthy, let your peace return to you. ¹⁴ As for those who do not receive you or listen to your words, when you depart from that house or city, shake off the dust from your feet. ¹⁵ Truly I say to you, it will be more bearable for the land of Sodom and Gomorrah in the day of judgment than for that city.

¹⁶ "See, I send you out as sheep in the midst of wolves, so be as wise as serpents and innocent as doves. ¹⁷ Watch out for people! They will deliver you up to councils, and they will whip you in their synagogues. ¹⁸ Then you will be brought before governors and kings for my sake, as a testimony to them and to the Gentiles. ¹⁹ When they deliver you up, do not be anxious about how or what you will speak, for what to say will be given to you at that time. ²⁰ For it is not you who will speak, but the Spirit of your Father who will speak in you. ²¹ Brother will deliver up brother to death, and a father his child. Children will rise up against their parents and cause them to be put to death. ²² You will be hated by everyone because of my name. But whoever endures to the end, that person will be saved. ²³ When they persecute you in this city, flee to the next, for truly I say to you, you will not have gone through the cities of Israel before the Son of Man has come.

²⁴ "A disciple is not greater than his teacher, nor a servant above his master. ²⁵ It is enough for the disciple that he should be like his teacher, and the servant like his master. If they have called the master of the house Beelzebul, how much worse would be the names they call the members of his household! ²⁶ Therefore do not fear them, for there is nothing concealed that will not be revealed, and nothing hidden that will not be known. ²⁷ What I tell you in the darkness, say in the daylight, and what you hear softly in your ear, proclaim upon the housetops. ²⁸ Do not be afraid of those who kill the body but are unable to kill the soul. Instead, fear him who is able to destroy both soul and body in hell. ²⁹ Are not two sparrows sold for a small coin? Yet not one of them falls to the ground without your Father's knowledge. ³⁰ But even the hairs of your head are all numbered. ³¹ Do not fear. You are more valuable than many sparrows. ³² Therefore everyone who confesses me before men, I will also confess before my Father who is in heaven. ³³ But he who denies me before men, I will also deny before my Father who is in heaven.

³⁴ "Do not think that I came to bring peace upon the earth. I did not come to bring peace, but a sword. ³⁵ For I came to set

a man against his father,
and a daughter against her mother,
and a daughter-in-law against her mother-in-law.

³⁶ A man's enemies will be those of his own household. ³⁷ He who loves father or mother more than me is not worthy of me; he who loves son or daughter more than me is not worthy of me. ³⁸ He who does not pick up his cross and follow after me is not worthy of me. ³⁹ He who finds his life will lose it. But he who loses his life for my sake will find it.

40 "He who welcomes you welcomes me, and he who welcomes me also welcomes him who sent me. **41** He who welcomes a prophet in the name of a prophet will receive a prophet's reward, and he who welcomes a righteous man in the name of a righteous man will receive a righteous man's reward. **42** Whoever gives to one of these little ones even a cup of cold water to drink in the name of a disciple, truly I say to you, he will in no way lose his reward."

Chapter 10

1 တကျပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ **2** တကျပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့၏ အမည်ကား၊ ပဌမမှာ၊ ပေတရုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့် သူညီအခြွေ။ **3** ဇေဗဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့် သူညီယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့် အခွန်ခံမသု၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် သဒ္ဒဟုအမည်သစ်ကိုရသော လေမဲ၊ **4** ကာနန်တလူရီမုန်နှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်ပေတည်း။ **5** ထိုတကျပ်နှစ်ပါးသော သူတို့ကို ယေရှုသည် စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာ သို့မသွားကြနှင့်။ ရှမရီမြို့ရွာထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။ **6** ဣသရေလအမျိုး၊ ပျောက်လွင့်သော သိုးများရှိရာသို့ အရင်သွားကြလော့။ **7** သွားစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် တည်လုနီးပြီဟု သိတင်းကြားပြောကြလော့။ **8** နာသောသူတို့အား ချမ်းသာပေးကြလော့။ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေကြလော့။ နှုသောသူ တို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘိုးမပေးဘဲ ကျေးဇူးတော် ကို ခံရကြပြီဖြစ်၍ အဘိုးမခံဘဲ ပေးကမ်းကြလော့။ **9** ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ကို ခါးပန်းထဲ၌ မသိုမှီးကြနှင့်။ **10** လမ်းခရီးဘို့ လွယ်အိတ်၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်၊ ခြေနင်းတောင်ဝေးကို မသိုမှီးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ **11** မည်သည့်မြို့ မည်သည့်ရွာသို့ ဝင်လျှင်၊ ထိုမြို့ရွာ၌ အဘယ်မည်သောသူသည် ထိုက်တန်သနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် ထိုသူ၏အိမ်တွင် နေကြလော့။ **12** အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟု နှုတ်ဆက်ခြင်းကို ပြုကြလော့။ **13** ထိုအိမ်သည် ထိုက်တန်လျှင် သင်တို့မြှောက်သော မင်္ဂလာရောက်စေသတည်း။ မထိုက်တန်လျှင် သင်တို့ ထံသို့ ပြန်လာစေသတည်း။ **14** အကြင်သူသည် သင်တို့ကို လက်မခံ၊ သင်တို့၏ စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူနေသော အိမ်မှ၎င်း၊ မြို့မှ၎င်း ထွက်သွားစဉ်၊ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။ **15** ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက်သာ၍ ခံရလတုံ။ **16** တောခွေးစုထဲသို့ သိုးတို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မြွေ ကဲ့သို့ လိမ္မာလျက်၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်းလျက် ရှိကြလော့။ **17** လူတို့ကို သတိပြုကြ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရိုးသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ **18** ထိုသူတို့မှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့အား သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါကြောင့် သင်တို့ကို ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ **19** သင်တို့ကို အပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြောရသောစကားကို ထိုခဏ ခြင်းတွင် သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ **20** အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုအလျောက် ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အားဖြင့် ပြောတော်မူ၏။ **21** ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် သေစေခြင်းငှါ အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။ **22** လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင် အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ **23** တမြို့၌ သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲလျှင် တမြို့သို့ပြေးကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလမြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့ လှည့်လည်၍ မကုန်မှီ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။ **24** တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။ ကျွန်သည် သခင်ထက်မသာ။ **25** တပည့်သည် ဆရာကဲ့သို့၎င်း၊ ကျွန်သည်သခင် ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လျှင် သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုဟုခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ **26** ထို့ကြောင့် သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှသောအရာတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ် ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ **27** မှောင်မှိုက်၌ သင်တို့အား ငါပြောသောအရာများကို သင်တို့သည် အလင်း၌ ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့နားအပါး၌ ပြော၍ ကြားသောအရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ဟစ်ကြော်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ **28** တနည်းကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ သတ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်သော သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငရဲ၌ ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ၍ ကြောက်ကြလော့။ **29** စာငှက်နှစ်ကောင်ကို အဿရိတပြား အဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော့။ သင်တို့အဘ အခွင့်မရှိလျှင် ထိုစာငှက်တကောင်မျှ မြေသို့မကျရ။ **30** သင်တို့ဆိပ်ပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ **31** ထို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာငှက်အများတို့ထက် သာ၍မြတ်ကြ၏။ **32** အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုဝန်ခံအံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏အမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါဝန်ခံမည်။ **33** အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏အမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါငြင်းပယ်မည်။ **34** မြေပေါ်သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ထားကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသတည်း။ **35** အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့် ချွေးမအချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။ **36** ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ **37** အကြင်သူသည် ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် မိဘကိုသာ၍ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ကို ချစ်သည်ထက် သားသမီးကို သာ၍ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်။ **38** အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည် ငါနှင့် မထိုက် မတန်။ **39** မိမိအသက်ကို တွေ့သောသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့် မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကား အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ **40** သင်တို့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလက်ခံ၏။ ငါ့ကို

လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ သောသူကို လက်ခံ၏။ ⁴¹ ပရောဖက်၏ မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ပရောဖက်ကို လက်ခံသောသူသည် ပရောဖက်၏အကျိုးကို ခံရလိမ့်။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၏အကျိုးကို ခံရလိမ့်။ ⁴² အကြင်သူသည် တပည့်တော်၏ မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤသူငယ်တစုံတယောက်အား ရေတခွက်ကို မျှပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

Chapter 11

¹ It came about that when Jesus had finished instructing his twelve disciples, he departed from there to teach and preach in their cities. ² Now when John heard in the prison about the deeds of the Christ, he sent a message by his disciples ³ and said to him, "Are you the one who is coming, or should we look for another?"

⁴ Jesus answered and said to them, "Go and report to John what you see and hear. ⁵ The blind are receiving sight, the lame are walking, lepers are being cleansed, the deaf are hearing again, the dead are being raised back to life, and the gospel is being preached to the poor. ⁶ Blessed is anyone who does not stumble because of me."

⁷ As these men went on their way, Jesus began to say to the crowds about John, "What did you go out in the desert to see—a reed being shaken by the wind? ⁸ But what did you go out to see—a man dressed in soft clothing? Really, those who wear soft clothing live in kings' houses. ⁹ But what did you go out to see—a prophet? Yes, I say to you, and much more than a prophet. ¹⁰ This is he of whom it was written,

'See, I am sending my messenger before your face,
who will prepare your way before you.'

¹¹ Truly I say to you that among those born of women, there has not arisen anyone greater than John the Baptist. Yet the least important person in the kingdom of heaven is greater than he is. ¹² From the days of John the Baptist until now, the kingdom of heaven suffers violence, and men of violence take it by force.

¹³ For all the prophets and the law have been prophesying until John; ¹⁴ and if you are willing to accept it, he is Elijah who was to come. ¹⁵ He who has ears to hear, let him hear. ¹⁶ To what should I compare this generation? It is like children sitting in the marketplaces calling out to the others, ¹⁷ saying:

'We played a flute for you,
and you did not dance.
We mourned,
and you did not weep.'

¹⁸ For John came not eating bread or drinking wine, and they say, 'He has a demon.' ¹⁹ The Son of Man came eating and drinking and they say, 'Look, he is a gluttonous man and a drunkard, a friend of tax collectors and sinners!' But wisdom is justified by her deeds."

²⁰ Then Jesus began to denounce the cities in which most of his miracles were done, because they had not repented. ²¹ "Woe to you, Chorazin! Woe to you, Bethsaida! If the miracles had been done in Tyre and Sidon which were done in you, they would have repented long ago in sackcloth and ashes. ²² But, I tell you it will be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment than for you. ²³ You, Capernaum, do you think you will be exalted to heaven? No, you will be brought down to Hades. For if in Sodom there had been done the miracles that were done in you, it would still have remained until today. ²⁴ But I say to you that it will be easier for the land of Sodom in the day of judgment than for you."

²⁵ At that time Jesus said, "I praise you, Father, Lord of heaven and earth, because you concealed these things from the wise and understanding, and revealed them to little children. ²⁶ Yes, Father, for this was pleasing in your sight. ²⁷ All things have been entrusted to me from my Father; and no one knows the Son except the Father, and no one knows the Father except the Son and anyone to whom the Son chooses to reveal him. ²⁸ Come to me, all you who labor and are heavy burdened, and I will give you rest. ²⁹ Take my yoke on you and learn from me, for I am meek and lowly in heart, and you will find rest for your souls. ³⁰ For my yoke is easy and my burden is light."

Chapter 11

¹ ထိုသို့ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို အကုန်အစင်မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာများတို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ သံတင်းကြားပြောခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူ၏။ ² ခရစ်တော်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို

ယောဟန်သည်ထောင်ထဲမှာကြားသောအခါ၊ မိမိတပည့်နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူမှန်သလော။³ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေ၏။⁴ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြားရသမျှ မြင်ရသမျှတို့ကိုသွား၍ ယောဟန်အား ကြားလျှောက်ကြ လော့။⁵ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နှာစွဲသော သူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူ တို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသံတင်းကို ကြားရ ကြ၏။⁶ ငါကြောင့် စိတ်မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။⁷ ထိုသူတို့သည် သွားကြသည်နောက် ယေရှုသည် ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလုပ်သော ကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။⁸ သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ နူးညံ့သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူတို့သည် မင်းအိမ်၌ နေတတ်ကြ၏။⁹ ပရောဖက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ် သည်ဟု ငါဆို၏။¹⁰ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကိုသင့်ရှေ့၌ ငါ စေလွှတ်၏ဟု ဆိုရာ၌ ထိုသူကိုဆိုလိုသည်။¹¹ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ထက်ကြီးမြတ်သောသူ တ ယောက်မျှ မပေါ်မထွန်းသေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။¹² ဗတ္တိဇ၊ ဆရာယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အထက် ပြုသော သူတို့သည်လည်း လူယူဝင်စားရကြ၏။¹³ ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းရှိသမျှတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။¹⁴ သင်တို့သည် ငါစကားကို နားခံနိုင်လျှင်၊ ဤသူကား လာလတုံသော ဇေယျဖြစ်သည်။¹⁵ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။¹⁶ ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ထိုင်နေသော သူငယ်တို့သည် မိမိသူငယ်ချင်း တို့အား အသံကိုလွှင့်၍၊¹⁷ ငါတို့သည်သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည်မကကြ။ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည်တူ၏။¹⁸ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် မစားမသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုး စွဲသောသူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။¹⁹ လူသားသည် စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက် ကြူးသောသူပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။²⁰ ထိုအခါ များစွာသောတန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူသောမြို့ရွာတို့သည် နောင်တမရသောကြောင့်၊ ထိုမြို့တို့ကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။²¹ အိုခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇဒမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကို တုရမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့ တို့တွင်ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ပြာနှင့် လူးလျက်နောင်တ ရကြလိမ့်မည်။²² ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရမြို့နှင့်ဇိဒန်မြို့ထက်သာ၍ ခံရကြလတုံ။²³ အိုကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည် မိုမ်းကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်စားခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတုံ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ပြသောတန်ခိုးကို သောဒိုမြို့၌ ပြဘူး လျှင်၊ ထိုမြို့သည် ယခုတိုင်အောင်တည်ရာ၏။²⁴ ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်သည် သောဒိုမြို့ထက်သာ၍ခံရလတုံဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁵ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာ အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ပုက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အား ဘော်ပြတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။²⁶ ထိုသို့ အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏အဘ။²⁷ ငါ၏ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူပြီး။ ခမည်းတော်မှတစ်ပါးအဘယ် သူမျှ သားတော်ကိုမသိ။ သားတော်နှင့်သားတော်သည် လင်းစေလိုသော သူမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော် ကိုမသိ။²⁸ ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသော သူအပေါင်းတို့၊ ငါထံသို့ လာကြလော့။ ငါသည် ချမ်းသာပေးမည်။²⁹ ငါ့ထမ်းဘိုးကို တင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌ နည်းခံကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချသော စိတ် သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်။³⁰ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထမ်းဘိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန်လည်း ပေါ့၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 12

¹ At that time Jesus went on the Sabbath day through the grainfields. His disciples were hungry and began to pluck heads of grain and eat them. ² But when the Pharisees saw that, they said to Jesus, "See, your disciples do what is unlawful to do on the Sabbath."

³ But Jesus said to them, "Have you never read what David did when he was hungry, and the men who were with him? ⁴ He went into the house of God and ate the bread of the presence, which was unlawful for him to eat and unlawful for those who were with him, but lawful only for the priests. ⁵ Have you not read in the law that on the Sabbath the priests in the temple profane the Sabbath but are guiltless? ⁶ But I say to you that one greater than the temple is here. ⁷ If you had known what this meant, 'I desire mercy and not sacrifice,' you would not have condemned the guiltless. ⁸ For the Son of Man is Lord of the Sabbath."

⁹ Then Jesus left from there and went into their synagogue. ¹⁰ Behold, there was a man who had a withered hand. The Pharisees asked Jesus, saying, "Is it lawful to heal on the Sabbath?" so that they might accuse him of sinning.

¹¹ Jesus said to them, "What man would there be among you, who, if he had just one sheep, and if this sheep fell into a pit on the Sabbath, would not take hold of it and raise it out? ¹² How much more valuable, then, is a man than a sheep! Therefore it is lawful to do good on the Sabbath." ¹³ Then Jesus said to the man, "Stretch out your hand." He stretched it out, and it was restored to health, just like the other hand. ¹⁴ But the Pharisees went out and plotted against him. They were seeking how they might destroy him.

¹⁵ Jesus, knowing this, withdrew from there. Many people followed him, and he healed them all. ¹⁶ He commanded them not to make him known to others, ¹⁷ that it might be fulfilled, what had been said through Isaiah the prophet, saying,

¹⁸ "See, my servant whom I have chosen;
my beloved one, in whom my soul is well pleased.
I will put my Spirit upon him,
and he will proclaim justice to the Gentiles.

¹⁹ He will not strive nor cry aloud;
neither will anyone hear his voice in the streets.

²⁰ He will not break any bruised reed;
he will not quench any smoking flax,
until he leads justice to victory,

²¹ and in his name the Gentiles will have hope."

²² Then someone blind and mute, possessed by a demon, was brought to Jesus. He healed him, with the result that the mute man spoke and saw. ²³ All the crowds were amazed and said, "Can this man be the Son of David?"

²⁴ But when the Pharisees heard of this miracle, they said, "This man does not cast out demons except by Beelzebul, the prince of the demons."

²⁵ But Jesus knew their thoughts and said to them, "Every kingdom divided against itself is made desolate, and every city or house divided against itself will not stand. ²⁶ If Satan drives out Satan, he is divided against himself. How then will his kingdom stand? ²⁷ And if I drive out demons by Beelzebul, by whom do your sons drive them out? For this reason they will be your judges. ²⁸ But if I drive out demons by the Spirit of God, then the kingdom of God has come upon you. ²⁹ How can anyone enter the house of the strong man and take away his belongings without tying up the strong man first? Then he will steal his belongings from his house. ³⁰ The one who is not with me is against me, and the one who does not gather with me scatters. ³¹ Therefore I say to you, every sin and blasphemy will be forgiven men, but the blasphemy against the Spirit will not be forgiven. ³² Whoever speaks any word against the Son of Man, that will be forgiven him. But whoever speaks against the Holy Spirit, that will not be forgiven him,

neither in this world, nor in that which is to come. ³³ Make a tree good and its fruit good, or make the tree bad and its fruit bad, for a tree is recognized by its fruit. ³⁴ You offspring of vipers, since you are evil, how can you say good things? For out of the abundance of the heart his mouth speaks. ³⁵ The good man from the good treasure of his heart produces what is good, and the evil man from the evil treasure of his heart produces what is evil. ³⁶ I say to you that in the day of judgment people will give an account for every idle word they will have said. ³⁷ For by your words you will be justified, and by your words you will be condemned."

³⁸ Then certain scribes and Pharisees answered Jesus and said, "Teacher, we wish to see a sign from you."

³⁹ But Jesus answered and said to them, "An evil and adulterous generation seeks for a sign. But no sign will be given to it except the sign of Jonah the prophet. ⁴⁰ For as Jonah was three days and three nights in the stomach of the big fish, so will the Son of Man be three days and three nights in the heart of the earth. ⁴¹ The men of Nineveh will stand up at the judgment with this generation of people and will condemn it. For they repented at the preaching of Jonah, and see, someone greater than Jonah is here. ⁴² The Queen of the South will rise up at the judgment with the men of this generation and condemn them. She came from the ends of the earth to hear the wisdom of Solomon, and see, someone greater than Solomon is here. ⁴³ When an unclean spirit has gone away from a man, it passes through waterless places and looks for rest, but does not find it. ⁴⁴ Then it says, 'I will return to my house from which I came.' Having returned, it finds the house empty—it had been swept clean and put in order. ⁴⁵ Then it goes and takes along with it seven other spirits more evil than itself, and they all come in to live there. Then the final condition of that man becomes worse than the first. It will be just like that with this evil generation."

⁴⁶ While Jesus was still speaking to the crowds, behold, his mother and his brothers stood outside, seeking to speak to him. ⁴⁷ Someone said to him, "Look, your mother and your brothers stand outside, seeking to speak to you."

⁴⁸ But Jesus answered and said to him who told him, "Who is my mother and who are my brothers?" ⁴⁹ Then he stretched out his hand toward his disciples and said, "See, here are my mother and my brothers!"

⁵⁰ For whoever does the will of my Father who is in heaven, that person is my brother, and sister, and mother."

Chapter 12

¹ ထိုကာလအခါ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၌ ဂျုစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွေတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော် တို့သည် ဆာမွတ်သောကြောင့် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်၍စားကြ၏။ ² ဖာရိရှုတို့သည်မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုကြပါသည် တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊ ³ ကိုယ်တော်က ဒါဝိဒသည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊ ⁴ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဝင်၍ မိမိမစားအပ်၊ မိမိအဘော်မစားအပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ စား အပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို စားသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ ⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်တွင်ဥပုသ်နေ့၌ဥပုသ်ပျက်သော်လည်း၊ မပြစ်မသင့်သည်ကို ပညတ္တိကျမ်း၌ မဘတ်ဘူးသလော။ ⁶ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ဗိမာန်တော်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောအရာရှိ၏။ ⁷ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို သင်တို့သည် နားလည်လျှင်၊ အပြစ်ကင်းသောသူတို့ကို အပြစ်မတင် မစီရင်ကြပြီ။ ⁸ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁹ ထိုအရပ်မှ ကြွ၍ တရားစရပ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ လက်တဘက်သေသော သူတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ¹⁰ လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ ရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ မေးလျှောက်ကြ၏။ ¹¹ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မိမိ၌ သိုးတကောင်တည်းရှိ၍ ထိုသိုးသည် ဥပုသ်နေ့၌ တွင်းထဲသို့ကျလျှင်၊ မဆွဲမတင်ဘဲ နေမည့်သူတစ်ယောက်မျှ သင်တို့တွင် ရှိသလော။ ¹² လူသည် သိုးထက်အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့်ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ ပြီးမှ၊ ¹³ ထိုသူအား၊ သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင် ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ ဖာရိရှုတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏။ ¹⁵ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ပြောင်းကြ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသဖြင့်၊ သူတို့၏ အနာရောဂါရှိသူတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုသူတို့သည် သိတင်းတော်ကို မဖွင့်ရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။ ¹⁷ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ နှုတ်ထွက် အချက်ဟူမကား၊ ¹⁸ ငါရွေးချယ်သော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးသောသူကိုကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါဝံ့ညာဉ် ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။ ¹⁹ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်ကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌ သူ၏အသံကို အဘယ်သူမျှမကြားစေရ။ ²⁰ နင်းနယ်လျက်ရှိသော ကျူပင်ကိုမချိုး၊ မီးခိုးများသော မီးစာကိုမသတ်။ တရားသည် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း

စီရင်လိမ့်မည်။²¹ သူ၏နာမကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဟောထားသတည်း။²² ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲသော လူကန်းလူအတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခွဲကြလျှင်၊ ထိုလူကန်းလူသည် မျက်စိမြင်၍ စကားပြောနိုင်အောင်ကယ်မတော်မူ၏။²³ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍ ဤသူသည် ဒါဝိဒ၏သားတော်ဖြစ်လိမ့်မည် လော ဟု ပြောဆိုကြ၏။²⁴ ဖာရိရှ်တို့သည်ကြားလျှင်၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍သာ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင် ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။²⁵ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့ရွာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည် နိုင်ရာ။²⁶ စာတန်သည်လည်း စာတန်ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သူသည်မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။ သူ၏နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့ တည်နိုင်မည်နည်း။²⁷ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ်သူကို အမှီပြု၍နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူတို့သည်သင်တို့အား တရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြလိမ့် မည်။²⁸ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အကယ် စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။²⁹ သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် သူရဲအိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို လုယူနိုင် အံ့ နည်း။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။³⁰ ငါဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစုမသိမ်းသောသူသည် ကြံ့ဖြန်သောသူ ဖြစ်၏။³¹ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်၊ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် လွတ်စေ ခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် မရနိုင်ကြ။³² လူသားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကိုလည်း လွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကို ယခုဘဝနောင်ဘဝ၌ မလွတ်နိုင်။³³ အသီးအားဖြင့် အပင်၏သဘောထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင် အပင်ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ လော့။ အသီးမကောင်းလျှင် အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလော့။³⁴ အချင်းမြေဆိုးအမျိုးတို့၊ အဆိုးဖြစ်လျက် ကောင်းသောစကားကို အဘယ်သို့ပြောနိုင်မည်နည်း။ စိတ် နှလုံးအပြည့်ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြွက်တတ်၏။³⁵ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောစိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော် တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသောဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက မကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော် တတ်၏။³⁶ ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည် အကျိုးမဲ့သောစကားကို ပြောသမျှအတွက်၊ တရားဆိုးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည်အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။³⁷ သို့မဟုတ် သင့်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁸ ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှ်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ပြတော် မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုခုကို မြင်ချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊³⁹ ကိုယ်တော်က ဆိုးညစ်၍ပျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာ။⁴⁰ ယောနသည် ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာ သုံးရက်နေရသကဲ့သို့၊ လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာသုံးရက်နေရလိမ့်မည်။⁴¹ တရားဆိုးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊ နိမိတ်မြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောန ဟောပြောသောစကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။ ဤအရပ်၌ ကား၊ ယောနထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။⁴² တရားဆိုးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရားသည်၊ ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ပညာစကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။⁴³ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌လည်၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။⁴⁴ မတွေ့လျှင် ငါသည်ထွက်ခဲ့သော နေမြေအိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်သည် လွတ်လပ်၍ သွတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊⁴⁵ မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆို၏။ ဆိုးညစ်သောဤလူမျိုး၌ ထိုနည်းတူဖြစ်လိမ့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁶ ထိုသို့ ပရိသတ်တို့အား ဟောတော်မူစဉ်တွင်၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေကြ၏။⁴⁷ လူတယောက်ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေ ကြပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊⁴⁸ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၏။⁴⁹ လက်တော်ကိုလည်းဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။⁵⁰ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နမ၊ ငါ့အမိ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 13

¹ On that day Jesus went out of the house and sat beside the sea. ² A very large crowd gathered around him, so he got into a boat and sat in it while the whole crowd stood on the beach. ³ Then Jesus said many things to them in parables. He said, "Behold, a farmer went out to sow seed. ⁴ As he sowed, some seeds fell beside the road, and the birds came and devoured them. ⁵ Other seeds fell on rocky ground, where they did not have much soil. Immediately they sprang up because the soil had no depth. ⁶ But when the sun had risen, they were scorched because they had no root, and they withered away. ⁷ Other seeds fell among the thorn plants. The thorn plants grew up and choked them. ⁸ Other seeds fell on good soil and produced a crop, some one hundred times as much, some sixty, and some thirty. ⁹ He who has ears, let him hear."

¹⁰ The disciples came and said to Jesus, "Why do you talk to the crowd in parables?"

¹¹ Jesus answered and said to them, "You have been given the privilege of understanding mysteries of the kingdom of heaven, but to them it is not given. ¹² For whoever has will be given more, and he will have an abundance. But whoever does not have, even what he has will be taken away from him. ¹³ This is why I talk to them in parables:

Though they are seeing,
they do not see;
and though they are hearing,
they do not hear, or understand.

¹⁴ To them the prophecy of Isaiah is fulfilled, that which says,

'Listening, you will hear, but you will never understand;
seeing, you will see, but you will never know.

¹⁵ For the heart of this people has become dull,
and with their ears they hardly hear,
and they have shut their eyes.

Otherwise they might see with their eyes,
and hear with their ears,
and understand with their heart and turn again,

and I would heal them.'" ¹⁶ But blessed are your eyes, for they see; and your ears, for they hear. ¹⁷ Truly I say to you that many prophets and righteous men desired to see the things that you see and did not see them. They desired to hear the things that you hear and did not hear them. ¹⁸ Listen then to the parable of the farmer who sowed his seed. ¹⁹ When anyone hears the word of the kingdom but does not understand it, the evil one comes and snatches away what has been sown in his heart. This is the seed that was sown beside the road. ²⁰ What was sown on rocky ground is the person who hears the word and immediately receives it with joy, ²¹ yet he has no root in himself and he endures for a while. When tribulation or persecution arises because of the word, he quickly falls away. ²² What was sown among the thorn plants, this is the person who hears the word, but the cares of the world and the deceitfulness of riches choke the word, and he becomes unfruitful. ²³ The seed that was sown on the good soil, this is the person who hears the word and understands it. He bears fruit and produces a crop, yielding in one case a hundred, in another sixty, and in another thirty times as much as was planted."

²⁴ Jesus presented another parable to them. He said, "The kingdom of heaven is like a man who sowed good seed in his field. ²⁵ But while people slept, his enemy came and also sowed weeds among the wheat and then went away. ²⁶ When the blades sprouted and then produced their crop, then the weeds appeared also. ²⁷ The servants of the landowner came and said to him, 'Sir, did you not sow good seed in your field? How does it now have weeds?'

²⁸ "He said to them, 'An enemy has done this.'

"The servants said to him, 'So do you want us to go and pull them out?'

²⁹ "The landowner said, 'No. Because while you are pulling out the weeds, you might uproot the wheat with them. ³⁰ Let both grow together until the harvest. At the time of the harvest I will say to the reapers, "First pull out the weeds and tie them in bundles to burn them, but gather the wheat into my barn.'"

³¹ Then Jesus presented another parable to them. He said, "The kingdom of heaven is like a mustard seed which a man took and sowed in his field. ³² This seed is indeed the smallest of all seeds. But when it has grown, it is greater than the garden plants. It becomes a tree, so that the birds of the sky come and nest in its branches." ³³ Jesus then told them another parable. "The kingdom of heaven is like yeast that a woman took and mixed with three measures of flour until all the dough had risen."

³⁴ All these things Jesus said to the crowds in parables; and he said nothing to them without a parable. ³⁵ This was in order that what had been said through the prophet might be fulfilled, when he said,

"I will open my mouth in parables.

I will say things that were hidden from the foundation of the world."

³⁶ Then Jesus left the crowds and went into the house. His disciples came to him and said, "Explain to us the parable of the weeds of the field."

³⁷ Jesus answered and said, "He who sows the good seed is the Son of Man. ³⁸ The field is the world; and the good seed, these are the sons of the kingdom. The weeds are the sons of the evil one, ³⁹ and the enemy who sowed them is the devil. The harvest is the end of the age, and the reapers are angels. ⁴⁰ Therefore, as the weeds are gathered up and consumed by fire, so will it be at the end of the age. ⁴¹ The Son of Man will send out his angels, and they will gather out of his kingdom all stumbling blocks and those who commit lawlessness. ⁴² They will throw them into the furnace of fire, where there will be weeping and grinding of teeth. ⁴³ Then will the righteous people shine like the sun in the kingdom of their Father. He who has ears, let him hear.

⁴⁴ "The kingdom of heaven is like a treasure hidden in a field. A man found it and hid it. In his joy he goes, sells everything he possesses, and buys that field. ⁴⁵ Again, the kingdom of heaven is like a man who is a merchant looking for valuable pearls. ⁴⁶ When he found one very valuable pearl, he went and sold everything that he possessed and bought it.

⁴⁷ "Again, the kingdom of heaven is like a net that was cast into the sea, and that gathered all kinds of fish. ⁴⁸ When it was filled, the fishermen drew it up on the beach. Then they sat down and gathered the good ones into containers, but the bad ones they threw away. ⁴⁹ It will be this way at the end of the age. The angels will come and separate the wicked from among the righteous. ⁵⁰ They will throw them into the furnace of fire, where there will be weeping and grinding of teeth.

⁵¹ "Have you understood all these things?"

The disciples said to him, "Yes."

⁵² Then Jesus said to them, "Therefore every scribe who has become a disciple to the kingdom of heaven is like a man who is the owner of a house, who draws out old and new things from his treasure." ⁵³ Then it came about that when Jesus had finished these parables, he departed from that place.

⁵⁴ Then Jesus entered his own region and taught the people in their synagogue. The result was that they were astonished and said, "Where does this man get his wisdom and these miraculous powers from? ⁵⁵ Is not this man the carpenter's son? Is not his mother called Mary? Are not his brothers James, Joseph, Simon, and Judas? ⁵⁶ Are not all his sisters with us? Where did he get all these things?" ⁵⁷ They were offended by him.

But Jesus said to them, "A prophet is not without honor except in his own country and in his own family."

⁵⁸ He did not do many miracles there because of their unbelief.

Chapter 13

¹ ထိုနေ့၌ ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာထိုင်နေတော်မူသည်တိုင်၊ ² များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့်၊ လေ့ထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။ ³ ထိုအခါ ဥပမာစကားများတို့ကို မြက်ဆုံတော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ ⁴ အစေ့ကိုကြဲသည်တိုင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည်လာ၍ကောက်စား ကြ၏။ ⁵ အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါများသောအရပ်၌ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်းအပင်ပေါက်သော်လည်း၊ ⁶ နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ⁷ အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည်ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ⁸ အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆ တရာပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။ ⁹ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကားကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁰ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်ဥပမာကိုဆောင်၍ ဤလူတို့ အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ¹¹ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသော အရာတို့ကိုသိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကား အခွင့်မရှိကြ၊ ¹² အကြင်သူသည် ရုတ်တရက်၊ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။ ¹³ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မြင်လျက်မမြင်၊ ကြားလျက်မကြား၊ အနက်ကိုလည်း နားမလည်သောကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ငါဟောပြော၏။ ¹⁴ ဟေရှုယဟောဘူးသောအနာဂတ်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနားမလည် ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်။ ¹⁵ အကြောင်းမူကား၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့ အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည်မှိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ် မျက်စိကိုပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟူသောစကားသည် ဤလူတို့၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ ¹⁶ သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့်မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့နားသည်လည်း ကြားသောကြောင့် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ¹⁷ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ မြင်ရသောအရာတို့ကိုပရောဖက်များနှင့် ဖြောင့်မတ်သော သူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ ကြားရသောအရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြ။ ¹⁸ မျိုးစေ့ကြသောသူ၏ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားထောင်ကြလော့။ ¹⁹ လမ်း၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးမသွင်းသည် ရှိသော်၊ နတ်ဆိုးလာ၍ နှလုံး၌ကြံသောအစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ²⁰ ကျောက်ပေါသောအရပ်၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊ ²¹ စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲခဏသာတည်သဖြင့်၊ တရားစကားကြောင့်အမှုအခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ သောအခါ ချက်ခြင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ²² ဆူးပင်တို့တွင် အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား တရားစကားကိုကြား၍လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း နှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်းသည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ²³ ကောင်းသောမြေ၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု မိန့်တော်မူ ၏။ ²⁴ အခြားသော ဥပမာစကားကိုမိန့်မြှောက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်းသောမျိုး စေ့ကို လယ်၌ကြံသောသူနှင့်တူ၏။ ²⁵ လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ သူ၏ရန်သူသည်လာ၍ကောင်းသောစပါးနှင့်လက်ကွယ်တူသော တော မျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ကြဲ၍ သွားလေ၏။ ²⁶ အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံထွက်သောအခါ၊ တောပင်များလည်းထင်ရှားလျှင်၊ ²⁷ ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ရှင်ထံသို့သွား၍ သခင်၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ကြံတော်မူသည် မဟုတ် လော။ တောပင်တို့သည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ²⁸ အိမ်ရှင်က ဤအမှုကား ရန်သူပြုသောအမှုတည်းဟု ဆို၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ တောပင်တို့ကို ရွှေးနှုတ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ²⁹ အိမ်ရှင်က ထိုသို့ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကိုရွှေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကိုရောနှော၍ နှုတ်မိမည် စိုးရိမ် စရာအကြောင်းရှိ၏။ ³⁰ စပါးရိတ်သည်ကာလတိုင်အောင် အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီးပွားပါလေစေ။ စပါးရိတ်သည်ကာလ ရောက်လျှင်၊ တောပင်တို့ကို ရှေ့ဦးစွာရွှေးနှုတ်၍ မီးရှို့ခြင်းငှါစည်းနှောင်ကြလော့။ စပါးကိုကား ကျိဉ်စုသိမ်း သွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အား ငါစီရင်မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³¹ အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြှောက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌စိုက်သော မှန်ညှင်းစေ့နှင့်တူ၏။ ³² မှန်ညှင်းစေ့သည် အစေ့တကာတို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊ ကြီးပွားသောအခါ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးသဖြင့် မိုမ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်လာ၍ အကိုင်အခက်တို့၌နားနေ မှီခိုလောက်သောအပင် ဖြစ်တတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³³ အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြှောက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တဆေးနှင့်တူ၏။ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မှန်ညှက်သုံးတင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ မှန်ညှက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³⁴ ယေရှုသည် ဤဥပမာများတို့ကိုဆောင်၍ ပရိတ်သတ်များတို့အားဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မူ။ ³⁵ ထိုသို့သောအားဖြင့် ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ်ကုဖွင့်၍ ဥပမာများကိုမြှောက်ဆိုအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ထိမ်ဝှက်သောအရာတို့ကိုဘော်ပြပေအံ့ဟု ဟောဘူးသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက် သတည်း။ ³⁶ ထို့နောက်မှ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးများကိုလွှတ်၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ လယ်၌ကြံသောတောမျိုးစေ့၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ³⁷ ကိုယ်တော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြံသောသူသည် လူသားဖြစ်၏။ ³⁸ လယ်ကား ဤလောကဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကား နိုင်ငံတော်သားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား နတ် ဆိုးသားဖြစ်၏။ ³⁹ တောမျိုးစေ့ကိုကြံသောရန်သူကား မာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကား ဤကမ္ဘာကုန်သော ကာလဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူကား ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။ ⁴⁰ တောပင်တို့ကိုရွှေးနှုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်လတံ့။ ⁴¹ လူသားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ မှားယွင်းစေသောသူတို့နှင့် မတရားသော အမှုကို ပြုသောသူရှိသမျှတို့ကို

နိုင်ငံတော်ထဲကရွေးနှုတ်၍၊⁴² ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ချကြလေတုံ။⁴³ ထိုအခါ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် နေထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိတို့အဘ၏နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းလင်းကြ လေတုံ။ ကြားစရာနားရှိသောသူသည် မည်သည်ကားကြားပါစေ။⁴⁴ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာကိုတွေ့သောသူသည် တဖန် ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သွားပြီးလျှင်၊ ရတတ်သမျှကိုရောင်း၍ ထိုလယ်ကိုဝယ်တတ်၏။⁴⁵ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မြတ်သောပုလဲတို့ကိုရှာသော ကုန်သည်နှင့်တူ၏။⁴⁶ ထိုကုန်သည်သည် အလွန်အဘိုးထိုက်သောပုလဲကိုတွေ့သောအခါ၊ သွား၍ မိမိ၌ရတတ်သမျှကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုပုလဲကိုဝယ်လေ၏။⁴⁷ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ပင်လယ်၌ချ၍ အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကို အုပ်မိသောပိုက် ကွန်နှင့်တူ၏။⁴⁸ ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါ တံငါတို့သည် ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ထိုင်လျက်၊ ကောင်းသောငါးကို ခြင်း ထဲသို့ ရွေးချယ်ထည့်ထား၍၊ မကောင်းသောငါးကို ပြင်သို့ပစ်လိုက်ကြ၏။⁴⁹ ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာအဆုံး၌ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ဆင်းလာပြီးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အထံမှ ဆိုးသောသူတို့ကို နှုတ်ယူခဲ့ထား၍၊⁵⁰ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ ချကြလေတုံ။⁵¹ ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် နားလည်ကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နားလည်ပါပြီသခင်ဟု တပည့်တော်တို့သည် လျှောက်ကြ၏။⁵² ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းအရာကို သင်ပြီးသောကျမ်းဆရာ မည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာထဲက အထူးထူးအပြားပြားသော အသစ်ဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဘော်သောအိမ်ရှင်နှင့် တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵³ ထိုဥပမာစကားများကို အကုန်အစင်မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။⁵⁴ ထိုနောက်မှ မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားစရပ်၌ဆုံးမဩဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်း မောတွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့်၊ ဤသူသည် ဤပညာကို၎င်း၊ ဤတန်ခိုးကို၎င်း အဘယ်မှာရသနည်း။⁵⁵ သူသည် လက်သမားသားမဟုတ်လော။ သူ့အမိကား မာရီအမည်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သူညီကား၊ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ရှိမုန်၊ ယုဒဟုဆိုကြသည် မဟုတ်လော။⁵⁶ သူ့နှမများတို့သည်လည်း ငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသူသည် ဤ အရာများကို အဘယ်မှာရသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊⁵⁷ စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖတ်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသောအရပ် ၌ အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။⁵⁸ မြို့သားများတို့သည် မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်၌ များစွာသောတန်ခိုးကို ပြတော်မူ။

Chapter 14

¹ About that time, Herod the tetrarch heard the news about Jesus. ² He said to his servants, "This is John the Baptist; he has risen from the dead. Therefore these powers are at work in him."

³ For Herod had arrested John, bound him, and put him in prison because of Herodias, his brother Philip's wife. ⁴ For John had said to him, "It is not lawful for you to have her as your wife." ⁵ Herod would have killed him, but he feared the people, because they regarded him as a prophet.

⁶ But when Herod's birthday came, the daughter of Herodias danced in the midst and pleased Herod. ⁷ In response, he promised with an oath to give her whatever she should ask. ⁸ After being instructed by her mother, she said, "Give me here, on a platter, the head of John the Baptist." ⁹ The king was grieved by her request, but because of his oath and because of all those at dinner with him, he ordered that it should be done. ¹⁰ He sent and beheaded John in the prison. ¹¹ Then his head was brought on a platter and given to the girl and she took it to her mother. ¹² Then his disciples came, took up the corpse, and buried it. After this, they went and told Jesus.

¹³ Now when Jesus heard this, he withdrew from there in a boat to a deserted place. When the crowds heard of it, they followed him on foot from the cities. ¹⁴ Then Jesus came before them and saw the large crowd. He had compassion on them and healed their sick. ¹⁵ When the evening had come, the disciples came to him and said, "This is a deserted place, and the hour has already passed. Dismiss the crowds, so that they can go into the villages and buy food for themselves."

¹⁶ But Jesus said to them, "They have no need to go away. You give them something to eat."

¹⁷ They said to him, "We have here only five loaves of bread and two fish."

¹⁸ Jesus said, "Bring them to me." ¹⁹ Then Jesus ordered the crowd to sit down on the grass. He took the five loaves and the two fish. Looking up to heaven, he blessed and broke the loaves and gave them to the disciples, and the disciples gave them to the crowd. ²⁰ They all ate and were filled. Then they took up what remained of the broken pieces of food—twelve baskets full. ²¹ Those who ate were about five thousand men, besides women and children.

²² Immediately he made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he sent away the crowds. ²³ After he had sent away the crowds, he went up on the mountain by himself to pray. When evening came, he was there alone. ²⁴ But the boat was now a long way from land, being tossed about by the waves, for the wind was blowing against them. ²⁵ In the fourth watch of the night Jesus approached them, walking on the sea. ²⁶ When the disciples saw him walking on the sea, they were troubled and said, "It is a ghost," and they cried out in fear.

²⁷ But Jesus spoke to them right away and said, "Be brave! It is I! Do not be afraid."

²⁸ Peter answered him and said, "Lord, if it is you, command me to come to you on the water."

²⁹ Jesus said, "Come."

So Peter got out from the boat and walked on the water to go to Jesus. ³⁰ But when Peter saw the strong wind, he became afraid. As he began to sink, he cried out and said, "Lord, save me!"

³¹ Jesus immediately stretched out his hand, took hold of Peter, and said to him, "You of little faith, why did you doubt?"

³² Then when Jesus and Peter went into the boat, the wind ceased blowing. ³³ Then the disciples in the boat worshiped Jesus and said, "Truly you are the Son of God."

³⁴ When they had crossed over, they came to land at Gennesaret. ³⁵ When the men in that place recognized Jesus, they sent messages everywhere into the surrounding area, and they brought to him everyone who was sick. ³⁶ They begged him that they might just touch the edge of his garment, and as many as touched it were healed.

Chapter 14

¹ ထိုအခါ ဧကန်တရားဟောရန်သည် ယေရှု၏သံတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊ ² ဤသူကား ဗဟိုဇာဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်။ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်ဟု မိမိငယ်သားတို့အားဆို၏။ ³ အထက်က ဟောရန်သည်မိမိညီဖိလိပ္ပု၏ခင်ပွန်း ဟောရာဒီအကြောင်းကြောင့်၊ ယောဟန်ကိုဘမ်းဆီး ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ ⁴ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမကိုမသိမ်းအပ်ဟု ဟောရန်အားဆိုလေပြီ။ ⁵ ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍ မသတ်ဝံ့ဘဲနေ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖတ်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြသည်။ ⁶ ထိုနောက်မှ ဟောရန်ကိုဘွားသောနေရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ်တွင်၊ ဟောရာဒီ၏သမီးသည် ပွဲသဘင်၌ က သဖြင့် ဟောရန်သည် နူးညွတ်သောစိတ်ရှိလျှင်၊ ⁷ ငါသည် သင်တောင်းသမျှကို ပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ ⁸ ထိုမိန်းမငယ်သည် သူ၏အမိတိုက်တွန်းသည်အတိုင်း၊ ဗဟိုဇာဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤ လင်ပန်း၌ ပေးတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏။ ⁹ မင်းကြီးသည် ဝမ်းနည်းသော်လည်းကျိန်ဆိုခြင်းကိုငင်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏မျက်နှာကိုငင်း ထောက်သောကြောင့် ပေးစေဟုအမိန့်တော်ရှိလျက်၊ ¹⁰ လူကို စေလွှတ်၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာဖြတ်စေ၏။ ¹¹ ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ၊ သူသည်လည်း မိမိအမိထံသို့ယူသွား၏။ ¹² ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်းလာ၍ အလောင်းကိုဆောင်သွားသဖြင့် သဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ယေရှုထံတော် သို့သွား၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။ ¹³ ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍လှေကိုစီးလျက် တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွ တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ မြို့ရွာမှထွက်၍ ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။ ¹⁴ ယေရှုသည် ထွက်ကြ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာရှိ သမျှတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ ¹⁵ ညဦးယံ၌ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုးလည်းချုပ်ပါပြီ။ လူအစုအဝေးတို့သည် မြို့ရွာသို့သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှာ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ¹⁶ ယေရှုက၊ သွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာဘုံ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါ ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုမုန့်နှင့်ငါးကို ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁸ ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြက်ပင်ပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ ¹⁹ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မြော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီး မှ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ²⁰ တပည့်တော်တို့သည်လည်းလူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်း ရစ်သောအကျိုးအပွဲကို ကောက်သိမ်း၍ တင်းနှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ ²¹ စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ်တို့ကိုမဆိုဘဲ၊ ယောက်ျားငါးထောင်မျှလောက် ရှိ သတည်း။ ²² ယေရှုသည် စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်တော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့ကိုလှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက် သို့ အရှင်ကူးစေတော်မူ၏။ ²³ စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌာနပြုအံ့သောငှာ တောင်ပေါ်၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ တက်ကြွသဖြင့်၊ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ တယောက်တည်းရှိနေတော်မူ၏။ ²⁴ လှေမှကား အိုင်အလယ်၌ရှိ၍ လေမသင့်သောကြောင့် လှိုင်းတံပိုးလှုပ်ရှားခြင်းကို ပြင်းစွာရ၏။ ²⁵ ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်လျက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ကြွ တော်မူ၏။ ²⁶ ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်လျှင်ထိတ်လန့်၍၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ် သည်ဟု ကြောက်သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။ ²⁷ ယေရှုသည် ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့် ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁸ ပေတရကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ ရေပေါ်မှာလာရမည်အ ကြောင်း မိန့်တော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ²⁹ လာခဲ့လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရသည်လှေပေါ်ကဆင်း၍ ယေရှုထံသို့ရောက်အံ့သောငှာ ရေ ပေါ်မှာလှမ်းသွား၏။ ³⁰ လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောက်လန့်၍ နှစ်မွန်းလှသည်ရှိသော်၊ ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု ဟစ် ကြော်လေ၏။ ³¹ ယေရှုသည် လက်တော်ကိုချက်ခြင်းဆန့်၍ ပေတရကိုကိုင်တော်မူလျက်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ³² လှေပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင် လေသည်ငြိမ်းလေ၏။ ³³ လှေသားတို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပါသည်ဟု ညွတ် ပြပုံ၍ လျှောက်ကြ၏။ ³⁴ ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင် ဂနော်သရက်နယ်သို့ ရောက်ကြ၏။ ³⁵ ထိုအရပ်သားတို့သည် မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရှိသမျှသို့ စေလွှတ်သဖြင့် လူနာ ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ³⁶ အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှသာတို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည် လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

Chapter 15

¹ Then some Pharisees and scribes came to Jesus from Jerusalem. They said, ² "Why do your disciples violate the traditions of the elders? For they do not wash their hands when they eat bread."

³ He answered and said to them, "Then why do you violate the commandment of God for the sake of your traditions? ⁴ For God said, 'Honor your father and your mother,' and 'He who speaks evil of his father or mother will surely die.' ⁵ But you say, 'Whoever says to his father or mother, "Whatever help you would have received from me is now a gift given to God," ⁶ that person does not need to honor his father.' In this way you have made void the word of God ^[1] for the sake of your traditions. ⁷ You hypocrites! Well did Isaiah prophesy about you when he said,

⁸ 'This people honors me with their lips,
but their heart is far from me.

⁹ They worship me in vain
because they teach as their doctrines the commandments of people.'"

¹⁰ Then he called the crowd to himself and said to them, "Listen and understand— ¹¹ Nothing that enters into the mouth defiles a person. Instead, what comes out of the mouth, this is what defiles a person."

¹² Then the disciples came and said to Jesus, "Do you know that the Pharisees were offended when they heard this statement?"

¹³ Jesus answered and said, "Every plant that my heavenly Father has not planted will be rooted up. ¹⁴ Let them alone, they are blind guides. If a blind person guides another blind person, both will fall into a pit."

¹⁵ Peter responded and said to Jesus, "Explain this parable to us."

¹⁶ Jesus said, "Are you also still without understanding? ¹⁷ Do you not understand that whatever goes into the mouth passes into the stomach and then goes out into the latrine? ¹⁸ But the things that come out of the mouth come from the heart. They are the things that defile a person. ¹⁹ For from the heart proceed evil thoughts, murder, adultery, sexual immorality, theft, false witness, and slander. ²⁰ These are the things that defile a person. But to eat with unwashed hands does not defile a person."

²¹ Then Jesus went away from there and withdrew toward the regions of the cities of Tyre and Sidon. ²² Behold, a Canaanite woman came out from that region. She shouted out and said, "Have mercy on me, Lord, Son of David! My daughter is severely demon-possessed."

²³ But Jesus answered her not a word. His disciples came and begged him, saying, "Send her away, for she is shouting after us."

²⁴ But Jesus answered and said, "I was not sent to anyone except to the lost sheep of the house of Israel."

²⁵ But she came and bowed down before him, saying, "Lord, help me."

²⁶ He answered and said, "It is not proper to take the children's bread and throw it to the little dogs."

²⁷ She said, "Yes, Lord, but even the little dogs eat some of the crumbs that fall from their masters' tables."

²⁸ Then Jesus answered and said to her, "Woman, great is your faith; let it be done for you just as you wish." Her daughter was healed from that hour.

²⁹ Jesus left that place and went near to the Sea of Galilee. Then he went up a hill and sat there. ³⁰ Large crowds came to him. They brought with them lame, blind, mute, and crippled people, and many others who were sick. They presented them at Jesus' feet, and he healed them. ³¹ So the crowd marveled when they saw the mute persons speak, the crippled made well, the lame walking, and the blind seeing. They glorified the God of Israel.

³² Jesus called his disciples to him and said, "I have compassion on the crowd because they have stayed with me for three days already and have nothing to eat. I do not want to send them away without eating, or they may faint on the way."

³³ The disciples said to him, "Where can we get enough loaves of bread in such a deserted place to satisfy so large a crowd?"

³⁴ Jesus said to them, "How many loaves do you have?"

They said, "Seven, and a few small fish." ³⁵ Then Jesus commanded the crowd to sit down on the ground.

³⁶ He took the seven loaves and the fish, and after giving thanks, he broke the loaves and gave them to the disciples. The disciples gave them to the crowd. ³⁷ The people all ate and were satisfied. Then they gathered up seven baskets full of the broken pieces that were left over. ³⁸ Those who ate were four thousand men, besides women and children. ³⁹ Then Jesus sent the crowds away and got into the boat and went into the region of Magadan.

Footnotes

15:6 ^[1]The best ancient copies have

Chapter 15

¹ ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့သားဖာရိရှ်တို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ ² ရှေးဟောင်းတို့မှဆက်ခံသော နည်းဥပဒေကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူး ကြပါသနည်း။ သူတို့သည် လက်မဆေးဘဲ အစာစားကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ³ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေကိုအမှီပြု၍ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော် ကို အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ ⁴ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကား၊ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား ၏။ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟုလာသတည်း။ ⁵ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို၊ သင်တို့အသုံးရန်သမ္မာသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထု ဖြစ်စေဟုဆို၏။ ⁶ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘကိုပင် ရိုသေစွာမပြုရဟုဆို၏။ ထိုသို့သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်း ဥပဒေအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ⁷ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ ဟေရှုယသည် သင်တို့ကိုရည်မှတ်လျက် ဤလူမျိုးသည်နှုတ်နှင့်ငါထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကို ရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။ ⁸ လူတို့စီရင်သောပညတ်တို့ကိုသွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင်ငါ့ကို အချဉ်းနှိုးကိုးကွယ်ကြ၏ဟု ⁹ နောက်ဖြစ်လတ်သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁰ ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့နားထောင် နားလည်ကြလော့။ ¹¹ ခံတွင်းသို့ဝင်သောအရာသည် လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်။ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာသည် ညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹² တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ယခုမိန့်တော်မူသောစကားကို ဖာရိရှ်တို့သည်ကြားသောအခါ စေတနာစိတ်ပျက်ကြသည်ကို သိတော်မူသလောဟုလျှောက်ကြ၏။ ¹³ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်စိုက်တော်မမူသော အပင်ရှိ သမျှတို့ကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။ ¹⁴ ထိုသူတို့ကိုရှိပါလေစေ။ သူတို့သည်လူကန်းတို့အား လမ်းပြသောလူကန်းဖြစ်၏။ လူကန်းချင်းတဦးကို တဦးလမ်းပြလျှင်၊ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ ပေတရုကလည်း၊ ထိုဥပမာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ¹⁶ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ယခုတိုင်အောင် ပညာမဲ့လျက်နေသေးသလော။ ¹⁷ ခံတွင်းသို့ဝင်သမျှသည် ဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍ ရေအိမ်တွင် စွန့်ပစ်သည်ကိုနားမလည်ကြသေးသလော။ ¹⁸ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာမူကား၊ နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍ လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ¹⁹ မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် မှား ယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်းအရာတို့သည် နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍၊ ²⁰ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်ကြ၏။ လက်မဆေးဘဲလျက် အစာကိုစားခြင်းမူကား၊ လူကိုညစ်ညူး စေသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²¹ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှထွက်၍ တရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူလျှင်၊ ²² ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သောမိန်းမတယောက်သည် ထိုနယ်စပ်မှထွက်လာ၍၊ ဒါဝိဒ၏သားတော်ရှင်၊ ကျွန်ုပ်မ ကို သနားတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်၏သမီးသည် နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်သော်လည်း စကားတခွန်းမျှ ပြန်တော်မမူ။ ²³ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုမိန်းမပြန်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ငါတို့နောက်သို့ လိုက်၍ ဟစ်ကြော်လျက်နေပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ²⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ကုသရေလအမျိုးအဝင် ပျောက်လွင့်သောသိုးများမှတပါး အခြားသောအမျိုးရှိ ရာသို့ ငါ့ကိုမစေလွှတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁵ ထိုမိန်းမသည် ချဉ်းကပ်၍ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်ုပ်မကို ကယ်တော်မူပါသခင်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ²⁶ ကိုယ်တော်က၊ သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအားမပေးမချအပ်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ²⁷ မိန်းမကလည်းမှန်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား မိမိသခင်၏စားပွဲမှကျသော စားနပ်စားပေါက်ကို စားမြဲထိုးစံရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ²⁸ အိုမိန်းမ၊ သင်သည်ယုံကြည်အားကြီးလှပြီ။ သင့်အလိုရှိသည်အတိုင်း

သင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုမိန်းမ၏သမီးသည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။ ²⁹ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွ၍ ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ရောက်တော်မူလျှင် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော် မူ၏။ ³⁰ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ခြေမစွမ်း၊ မျက်စိကန်း၊ စကားအ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူမှစ၍ အခြား သော အနာရောဂါစွဲသောသူများကို ဆောင်ခွဲလျက် အထံတော်သို့ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ချထားကြ၏။ ³¹ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အသောသူသည် စကားပြောသည်ကို၎င်း၊ ချို့တဲ့သောသူ သည် ပကတိဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူသည် လှမ်းသွားသည်ကို၎င်း၊ မျက်စိကန်းသောသူသည် မြင်ရ သည်ကို၎င်း၊ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့သြခြင်းသို့ရောက်၍ ကုသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ³² ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤလူများကိုငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူရှိ ကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌ မောမည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမှီ သူတို့ကိုလွှတ်ခြင်းငှာ ငါအလိုမရှိဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ³³ တပည့်တော်တို့က ဤမျှလောက်များသောလူစုတို့သည် ဝစွာစားလောက်သောအစာကို ဤတောအရပ် ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ³⁴ ယေရှုက၊ သင်တို့တွင်မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် အနည်းငယ်မျှ သော ငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ³⁵ ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ³⁶ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် ငါးတို့ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ ³⁷ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ၊ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပုံကိုကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်း အပြည့် ရကြ၏။ ³⁸ စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ် ကိုမဆိုဘဲ ယောက်ျားလေးထောင်ရှိသတည်း။ ³⁹ ထိုလူများတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ လှေစီး၍ မာဂဒါလကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

Chapter 16

- ¹ The Pharisees and Sadducees came and tested him by asking him to show them a sign from the sky. ² But he answered and said to them, "When it is evening, you say, 'It will be fair weather, for the sky is red.' ³ When it is morning, you say, 'It will be foul weather, for the sky is red and overcast.' You know how to interpret the appearance of the sky, but you cannot interpret the signs of the times. ⁴ An evil and adulterous generation seeks for a sign, but no sign will be given to it except the sign of Jonah." Then Jesus left them and went away.
- ⁵ When the disciples reached the other side, they had forgotten to take bread. ⁶ Jesus said to them, "Watch out and beware of the yeast of the Pharisees and Sadducees."
- ⁷ The disciples reasoned among themselves and said, "It is because we took no bread."
- ⁸ Jesus was aware of this and said, "You of little faith, why do you reason among yourselves and say that it is because you have taken no bread? ⁹ Do you not understand? Do you not remember the five loaves for the five thousand, and how many baskets you gathered up? ¹⁰ Or the seven loaves for the four thousand, and how many baskets you took up? ¹¹ How is it that you do not understand that I was not speaking to you about bread? Watch out and beware of the yeast of the Pharisees and Sadducees." ¹² Then they understood that he was not telling them to beware of yeast in bread, but to beware of the teaching of the Pharisees and Sadducees.
- ¹³ Now when Jesus came to the regions near Caesarea Philippi, he asked his disciples, saying, "Who do people say that the Son of Man is?"
- ¹⁴ They said, "Some say John the Baptist; some, Elijah; and others, Jeremiah, or one of the prophets."
- ¹⁵ He said to them, "But who do you say that I am?"
- ¹⁶ Answering, Simon Peter said, "You are the Christ, the Son of the living God."
- ¹⁷ Jesus answered and said to him, "Blessed are you, Simon son of Jonah, for flesh and blood have not revealed this to you, but my Father who is in heaven. ¹⁸ I also say to you that you are Peter, and upon this rock I will build my church. The gates of Hades will not prevail against it. ¹⁹ I will give to you the keys of the kingdom of heaven. Whatever you bind on earth will be bound in heaven, and whatever you loose on earth will be loosed in heaven." ²⁰ Then Jesus commanded the disciples not to tell anyone that he was the Christ.
- ²¹ From that time Jesus started to tell his disciples that he must go to Jerusalem, suffer many things at the hand of the elders and chief priests and scribes, be killed, and be raised back to life on the third day.
- ²² Then Peter took him aside and rebuked him, saying, "May this be far from you, Lord! May this never happen to you!"
- ²³ But Jesus turned and said to Peter, "Get behind me, Satan! You are a stumbling block to me, for you do not think about the things of God, but about the things of people." ²⁴ Then Jesus said to his disciples, "If anyone wants to follow me, he must deny himself, take up his cross, and follow me. ²⁵ For whoever wants to save his life will lose it, and whoever loses his life for my sake will find it. ²⁶ For what does it profit a person if he gains the whole world but forfeits his life? What can a person give in exchange for his life? ²⁷ For the Son of Man will come in the glory of his Father with his angels. Then he will reward every person according to his deeds. ²⁸ Truly I say to you, there are some of you standing here who will not taste death until they see the Son of Man coming in his kingdom."

Chapter 16

- ¹ ထိုအခါ ဖာရီရှုနှင့်ဇဒုဒူကတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှာချဉ်းကပ်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ² ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ၌ပြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခုမိုဃ်းတိမ်နီသည်ဖြစ်၍ မိုဃ်းကြည်လင် လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ³ နံနက်ယံ၌ကား၊

ယခုမိုဃ်းအံ့လျက်ရှိ၏။ နီမောင်းသောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့မိုဃ်းသက်မှန်တိုင်း လာလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။
 လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြား၍သိ နိုင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ၏ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို
 ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်ကြ။⁴ ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏
 နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ ကြွတော်မူ၏။⁵
 တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတဘက်သို့သွားကြသောအခါ မုန့်ကိုယူခြင်းငှာ မေ့လျော့ကြ၏။⁶ ယေရှုကလည်း၊ ဖာရိရှနှင့် ဇဒ္ဒါကတို့၏
 တဆေးကိုသတိနှင့်ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။⁷ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့်
 ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။⁸ ယေရှုသည် သံတော်မူလျှင်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊
 သင်တို့၌မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။⁹ မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်စား၍
 စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း၊¹⁰ သင်တို့သည် နှလုံးမသွင်း မအောင်းမေ့ဘဲနေကြသေးသလော။¹¹
 ဖာရိရှနှင့်ဇဒ္ဒါကတို့၏ တဆေးကိုကြည့်ရှောင်ကြ ဟူသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊ မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ ငါမပြောသည်ကို သင်တို့သည်
 နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။¹² ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်၏တဆေးကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု
 မိန့်တော်မူ။ ဖာရိရှနှင့် ဇဒ္ဒါကတို့၏ ဩဝါဒကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြသတည်း။¹³ ယေရှုသည်
 ဖိလိပ္ပိုကသရီမြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည် လူသားဖြစ်သော ငါ့ကို
 အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊¹⁴ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည်
 ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ဇေယဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ယေရမိမုစ၍
 ပရောဖတ်တစ်ပါးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊¹⁵ သင်တို့လည်းငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု
 မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊¹⁶ ရှိမုန့်ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
 သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။¹⁷ ယေရှုကလည်း၊ ရှိမုန့်ဗာယောန၊ သင်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
 အသွေးအသားသည် ဤ အကြောင်းအရာကို သင့်အားဘော်ပြသည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အမည်းတော်သည်
 ဘော် ပြတော်မူသတည်း။¹⁸ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပေတရုဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါ့အသင်းကို ငါတည်ဆောက်မည်။
 ထိုအသင်းကို မရဏာနိုင်ငံ၏တံခါးတို့သည် မနိုင်ရာ။¹⁹ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ သောတို့ကိုလည်း သင့်အားငါပေးမည်။
 သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာ ချည် နောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည့်လွှတ်သမျှသည်
 ကောင်း ကင်ဘုံ၌ ဖြည့်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊²⁰ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို
 အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သောငှာ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။²¹ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်တော်သည်
 ယေရှုရှလင်မြို့သို့သွားရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်၌ များစွာခံရမည်။
 အသေသတ်ခြင်းကိုလည်းခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍
 တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။²² ထိုအခါ ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၌
 ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရာဟု အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်သော်၊²³ ကိုယ်တော်သည်
 မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်သည် ငါတို့ကို မိမိ လစ်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။ သင်သည်
 ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ စွဲလမ်း သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²⁴ ထိုအခါ ယေရှုက၊
 ငါ့၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ် တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။²⁵
 အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်
 ငါ့ကြောင့်အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။²⁶ လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍
 မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနိုင်သနည်း။²⁷ လူသားသည်
 မိမိအဘဓမ္မည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံ တို့နှင့် ကြွလာတော်မူလတံ့။ ထိုအခါ
 သူအသီးသီးကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး တော်မူလတံ့။²⁸ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည်
 နိုင်ငံတော်တည်လျက်ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ဤအရပ်၌ရှိသော သူအချို့တို့သည် မမြင်မှီသေခြင်းသို့မရောက်ရကြဟု
 တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 17

¹ Six days later Jesus took with him Peter, James, and John his brother, and brought them up a high mountain by themselves. ² He was transfigured before them. His face shone like the sun, and his garments became as brilliant as the light. ³ Behold, there appeared to them Moses and Elijah talking with him. ⁴ Peter answered and said to Jesus, "Lord, it is good for us to be here. If you desire, I will make here three shelters—one for you, and one for Moses, and one for Elijah."

⁵ While he was still speaking, behold, a bright cloud overshadowed them, and behold, there was a voice out of the cloud, saying, "This is my beloved Son, in whom I am well pleased. Listen to him."

⁶ When the disciples heard it, they fell facedown and were very afraid. ⁷ Then Jesus came and touched them and said, "Get up and do not be afraid." ⁸ Then they looked up but saw no one except Jesus only.

⁹ As they were coming down the mountain, Jesus commanded them, saying, "Report this vision to no one until the Son of Man has risen from the dead."

¹⁰ His disciples asked him, saying, "Why then do the scribes say that Elijah must come first?"

¹¹ Jesus answered and said, "Elijah will indeed come and restore all things. ¹² But I tell you, Elijah has already come, but they did not recognize him. Instead, they did whatever they wanted to him. In the same way, the Son of Man will also suffer at their hands." ¹³ Then the disciples understood that he was speaking to them about John the Baptist.

¹⁴ When they had come to the crowd, a man came to him, knelt before him, and said, ¹⁵ "Lord, have mercy on my son, for he is epileptic and suffers severely. For he often falls into the fire or the water. ¹⁶ I brought him to your disciples, but they could not cure him."

¹⁷ Jesus answered and said, "Unbelieving and perverse generation, how long will I have to stay with you? How long must I bear with you? Bring him here to me." ¹⁸ Jesus rebuked the demon, and it came out of him, and the boy was healed from that hour.

¹⁹ Then the disciples came to Jesus privately and said, "Why could we not cast it out?"

²⁰ Jesus said to them, "Because of your small faith. For I truly say to you, if you have faith even as small as a grain of mustard seed, you can say to this mountain, 'Move from here to there,' and it will move, and nothing will be impossible for you." ²¹^[1]

²² While they stayed in Galilee, Jesus said to his disciples, "The Son of Man will be given over into the hands of people, ²³ and they will kill him, and the third day he will be raised up." The disciples were deeply grieved.

²⁴ When they had come to Capernaum, the men who collected the two-drachma tax came to Peter and said, "Does not your teacher pay the two-drachma tax?"

²⁵ He said, "Yes."

When Peter came into the house, Jesus spoke to him first and said, "What do you think, Simon? From whom do the kings of the earth collect tolls or taxes? From their sons or from others?"

²⁶ "From others," Peter answered.

"Then the sons are free," Jesus said. ²⁷ But so that we do not cause the tax collectors to stumble, go to the sea, throw in a hook, and draw in the fish that comes up first. When you have opened its mouth, you will find a shekel. Take it and give it to the tax collectors for me and you."

Footnotes

17:21 ^[1]The best ancient copies do not have v. 21,

Chapter 17

¹ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ညီ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍၊ မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ ² သူတို့ရှေ့၌ ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ထွန်း တောက်လျက်၊ အဝတ်တော်သည် အလင်းကဲ့သို့ဖြူလျက်ရှိ၏။ ³ မောရှေနှင့်ဇလိယသည် ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူစကားပြောလျက်နေကြ၏။ ⁴ ထိုအခါ ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘုံတံတဆောင်၊ မောရှေဘုံ တဆောင်၊ ဇလိယဘုံတဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အလိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ⁵ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထွန်းလင်းသောမိုးတိမ်သည် ထိုသူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိုးတိမ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ⁶ တပည့်တော်တို့သည် ကြားရလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။ ⁷ ယေရှုသည်လာ၍ သူတို့ကို လက်နှင့်တို့တော်မူလျက်၊ ထကြ၊ မကြောက်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ⁸ သူတို့သည် ကြည့်မြော်သဖြင့်၊ ယေရှုတယောက်တည်းမူတပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။ ⁹ တောင်ပေါ်မှဆင်းကြသောအခါ ယေရှုက၊ လူသားသည်သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့ ယခုမြင်သော ရူပါရုံကို အဘယ်သူအားမျှမပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ¹⁰ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဇလိယသည် အရင်လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ¹¹ ယေရှုက၊ ဇလိယသည်အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ ¹² ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလိယရောက်လာပြီ။ လူများသည်သူ့ကိုမသိသဖြင့် သူ့အားပြုချင်သမျှကိုပြုကြပြီ။ ထိုနည်းတူ လူသားသည်လည်း ထိုလူများလက်၌ ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊ ¹³ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် နားလည်ကြ၏။ ¹⁴ လူအစုအဝေးရှိရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ ဒူးထောက် လျက်၊ သခင်၊ ¹⁵ အကျွန်ုပ်၏သားကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ဝက်ရှူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာခံစားရပါ၏။ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်း အကြိမ်ကြိမ်လဲတတ်ပါ၏။ ¹⁶ တပည့်တော်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည်ချမ်းသာမပေးနိုင်ကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ¹⁷ ယေရှုက၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ငါထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော် မူ၏။ ¹⁸ ယေရှုသည် သူ့ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည် သူမှထွက်သွားသဖြင့်၊ ထိုခဏမှစ၍ သူငယ်သည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။ ¹⁹ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ယေရှုထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ဆိုးကိုအဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ²⁰ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် မှန်ညှင်းစေ့ခန့်မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ ထိုတောင်ကို နေရာမှရွေ့လော့ဟုဆိုကြသော်၊ နေရာမှ ရွေ့လိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် သင်တို့မတတ်နိုင်သောအမှုမရှိ။ ²¹ သို့သော်လည်း ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမူတပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည် မ ထွက်တတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²² ဂါလိလဲပြည်၌နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ လူသားကို လူတို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီ။ ²³ သူတို့သည် သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ၏။ ²⁴ ကပေရနောငမြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ မိမိတော်အခွန်တည်းဟူသော ဒိဋ္ဌိမ္မကိုခံသောသူတို့သည် ပေတရုဆိုသို့လာ၍ သင်၏ဆရာသည်ဒိဋ္ဌိမ္မကိုမပေးသလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ပေးပါသည်ဟု ပေတရုဆို၏။ ²⁵ ပေတရုသည် အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ယေရှုသည် တင်ကူး၍၊ အချင်းရှိမှန်၊ သင်သည်အဘယ်သို့ထင်သ နည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် အဘယ်သူမှာအခွန်ကိုခံကြသနည်း။ မိမိသားမှာခံကြသလော။ သူတပါးမှာ ခံကြသလော၊ ဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ²⁶ ပေတရုက၊ သူတပါးမှာခံကြပါသည်ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုကလည်းသို့ဖြစ်လျှင် သားမူကား လွတ်ရ ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကြောင့်မမှားယွင်းမည်အကြောင်း၊ အိုင်သို့သွား၍ ငါးများကိုချလော့။ ²⁷ ရှေ့ဦးစွာရသောငါးကိုယူ၍ ပစပ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ သဘာဝတပြားကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ ငါ့အဘို့ နှင့် သင့်အဘို့ ထိုသူတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 18

¹ At that time the disciples came to Jesus and said, "Who is greatest in the kingdom of heaven?"

² Jesus called to himself a little child, set him among them, ³ and said, "Truly I say to you, unless you turn and become like little children, you will in no way enter the kingdom of heaven. ⁴ Therefore, whoever humbles himself like this little child is the greatest in the kingdom of heaven. ⁵ Whoever welcomes a little child like this in my name receives me. ⁶ But whoever causes one of these little ones who believes in me to stumble, it would be better for him that a large millstone should be hung about his neck, and that he should be sunk into the depths of the sea.

⁷ "Woe to the world because of stumbling blocks! For it is necessary that those stumbling blocks come, but woe to the person through whom those stumbling blocks come! ⁸ If your hand or your foot causes you to stumble, cut it off and throw it away from you. It is better for you to enter into life maimed or lame than to be thrown into the eternal fire having two hands or two feet. ⁹ If your eye causes you to stumble, pluck it out and throw it away from you. It is better for you to enter into life with one eye than to be thrown into the fiery hell having both eyes. ¹⁰ See that you do not despise any of these little ones. For I say to you that in heaven their angels always look on the face of my Father who is in heaven. ¹¹¹² What do you think? If anyone has a hundred sheep, and one of them goes astray, does he not leave the ninety-nine on the hillside and go off seeking the one that went astray? ¹³ If he finds it, truly I say to you, he rejoices over it more than over the ninety-nine that did not go astray. ¹⁴ In the same way, it is not the will of your Father in heaven that one of these little ones should perish.

¹⁵ "If your brother sins against you, go and rebuke him, between you and him alone. If he listens to you, you will have gained your brother. ¹⁶ But if he does not listen to you, take one or two others along with you so that by the mouth of two or three witnesses every word might be confirmed. ¹⁷ And if he refuses to listen to them, tell the matter to the church. If he also refuses to listen to the church, let him be to you as a pagan and a tax collector. ¹⁸ I tell you truly, whatever things you bind on earth will be bound in heaven, and whatever you loose on earth will be loosed in heaven. ¹⁹ Again I tell you truly, if two of you agree on earth about anything they ask, it will be done for them by my Father who is in heaven. ²⁰ For where two or three are gathered together in my name, there I am in their midst."

²¹ Then Peter came and said to Jesus, "Lord, how often will my brother sin against me and I forgive him? Until seven times?"

²² Jesus said to him, "I do not tell you seven times, but until seventy times seven. ²³ Therefore the kingdom of heaven is similar to a certain king who wanted to settle accounts with his servants. ²⁴ As he began the settling, one servant was brought to him who owed him ten thousand talents. ²⁵ But since he did not have the means to repay, his master commanded him to be sold, together with his wife and children and everything that he had, and payment to be made. ²⁶ So the servant fell down, bowed down before him, and said, 'Master, have patience with me, and I will pay you everything.' ²⁷ So the master of that servant, since he was moved with compassion, released him and forgave him the debt. ²⁸ But that servant went out and found one of his fellow servants, who owed him one hundred denarii. He took hold of him, began to choke him, and said, 'Pay me what you owe.'

²⁹ "But his fellow servant fell down and pleaded with him, saying, 'Have patience with me, and I will repay you.' ³⁰ But the first servant refused. Instead, he went and threw him into prison until he should pay him what he owed. ³¹ When his fellow servants saw what had happened, they were deeply grieved. They came and told their master everything that had happened.

³² "Then that servant's master called him and said to him, 'You wicked servant, I forgave you all that debt because you pleaded with me. ³³ Should you not have had mercy on your fellow servant, even as I had mercy on you?' ³⁴ His master was angry and handed him over to the torturers until he would pay all that was owed. ³⁵ So also my heavenly Father will do to you if you do not forgive your brother from your heart."

Footnotes

18:11 ^[1] The best ancient Greek copies do not have the sentence that some translations include,

Chapter 18

¹ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည်သာ၍ ကြီးမြတ် ပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ ² သူငယ်တယောက်ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့အလယ်၌ထားပြီးမှ၊ ³ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့သို့မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်ရကြ။ ⁴ ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည် ဤသူငယ်ကဲ့သို့ မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ သာ၍ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။ ⁵ အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သောသူငယ်တစုံတယောက်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူ သည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။ ⁶ ငါ့ကိုယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ နက်နဲသောပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကို ခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း၏။ ⁷ မှားယွင်းစရာအကြောင်းများရှိသောကြောင့် လောကီသားတို့သည် အမက်လာရှိကြ၏။ မှားယွင်းစရာ အကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေသောသူသည် အမက်လာရှိ၏။ ⁸ သင်၏လက်ခြေသည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် လက်ခြေကိုဖြတ်ပစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့် ထာဝရ မီးထဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသောသာ၍ကောင်း၏။ ⁹ သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ မျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲမီးထဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် မျက်စိတစ်ဘက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော သာ၍ကောင်း၏။ ¹⁰ သင်တို့သည် ဤသူငယ်ကို တစုံတယောက်ကို မထိမဲ့မြင်မပြုမည်အကြောင်း သတိရှိကြလော့။ ငါဆို သည်ကား၊ သူတို့၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏မျက်နှာတော်ကိုအစဉ် မပြတ်ဖူးမြင်ကြ၏။ ¹¹ ထိုမှတစ်ပါး လူသားသည်ပျောက်သောသူတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှာ ကြွလာသတည်း။ ¹² အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌ သိုးတကောင်သည်လမ်းလွဲ၍ပျောက်လျှင်၊ ထိုသူ သည် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကို တောင်ပေါ်မှာထားခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းလွဲ၍ပျောက်သော သိုးတကောင်ကို သွား၍ရှာတတ်သည် မဟုတ်လော။ ¹³ တွေ့ပြီးလျှင်၊ လမ်းမလွဲ၍ပျောက်သောသိုး ကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုး တကောင်၌ သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။ ¹⁴ ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှ ပျက်စီးစေ ခြင်းငှာ အလိုတော်မရှိ။ ¹⁵ ထို့ကြောင့် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့ဆီသို့သွား၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ၏ အပြစ်ကိုပြု၍ ဆုံးမလော့။ သူသည် သင်၏စကားကိုနားထောင်လျှင် ညီအစ်ကို ကိုရပြီ။ ¹⁶ သို့မဟုတ် သင်၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ လူနှစ်ဦးသုံးဦး သက်သေခံ၍စကားရှိသမျှတို့ကို တည် စေခြင်းငှာ ကိုယ်နှင့်အတူ လူတဦးနှစ်ဦးကိုခေါ်ဦးလော့။ ¹⁷ ထိုသူတို့၏စကားကို နားမထောင်လျှင် အသင်းတော်အားကြားပြောလော့။ အသင်းတော်၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ သာသနာပလ္လင်သို့ဝင်၊ အခွန်ခံကဲ့သို့ဝင်၊ ထိုသူကိုမှတ်လော့။ ¹⁸ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာဖြည်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြည်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ¹⁹ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင်နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူ၍ ဆုတောင်း လျှင်၊ တောင်းသမျှသောဆုတို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူလတံ့။ ²⁰ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ လူနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည် ငါ၏နာမကိုထောက်၍စည်းဝေးကြ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²¹ ထိုအခါ ပေတရုသည်ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ညီအစ်ကိုသည် အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည် သူ၏ အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် လွှတ်ရပါအံ့လောဟု မေးလျှောက်သော၊ ယေရှုက၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရမည် ငါမဆို။ ²² အကြိမ်ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်လီမြောက်အောင် လွှတ်ရမည် ငါဆို၏။ ²³ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်၊ မိမိကျွန်ုပ်တို့ကိုစာရင်းယူခြင်းငှာ အလိုရှိသောမင်းကြီး တ ဦးနှင့်တူ၏။ ²⁴ စာရင်းယူစဉ်တွင်၊ ငွေအခွန်တသိန်းကြွေးတင်သောသူတယောက်ကို ရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ²⁵ ထိုသူသည် ကြွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်မှစ၍ သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ ကြွေးကို ဆပ်စေဟု သူ၏သခင်စီရင်၏။ ²⁶ ထိုကျွန်သည်ညွတ်ပြပ်ဝပ်တွားလျက်၊ သခင်၊ ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါ မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ²⁷ သူ၏သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကြွေးရှိသမျှကိုလွှတ်၍ချမ်းသာပေးလေ၏။ ²⁸ ထိုကျွန်သည်ထွက်သွားရာတွင် မိမိငွေဒေနာရိတရာကြွေးတင်သော ကျွန်ချင်းတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ လည်ပင်းကိုကိုင်ညှစ်၍ ငါ့ငွေကိုဆပ်ပေးလော့ဟုဆို၏။ ²⁹ ထိုကျွန်ချင်းသည် ကျွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါမည်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊ ³⁰ ငွေရှင်သည် နားမထောင်ဘဲသွား၍ ကြွေးကိုဆပ်မီတိုင်အောင် သူ့ကိုထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ ³¹ ထိုအမှုအရာကို အခြားသောကျွန်ချင်းတို့သည် မြင်လျှင် အလွန်နာကြည်သောစိတ်နှင့်သွား၍၊ ပြုလေ သမျှတို့ကို မိမိတို့သခင်၌ ကြွေးလျှောက်ကြ၏။ ³² ထိုအခါ သခင်သည်ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍၊ ဟယ် ဆုံးညစ်သောကျွန်၊ သင်သည်ငါ့ကိုတောင်းပန်သော ကြောင့် သင်၌တင်သမျှသောကြွေးကို ငါရှင်းလင်းစေ၏။ ³³ ငါသည်သင့်ကိုသနားသကဲ့သို့ သင်သည်လည်း ကျွန်ချင်းကို မသနားအပ်သလောဟု ဆိုလျက်၊ ³⁴ အမျက်ထွက်၍ ကြွေးရှိသမျှကို မဆပ်မီတိုင်အောင် အာဏာသားတို့လက်ကိုအပ်လေ၏။ ³⁵ သင်တို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းတို့ကို စိတ်နှလုံးပါလျက်အပြစ်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏အဘသည် ထိုနည်းတူ သင်တို့ကိုစီရင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 19

¹ It came about that when Jesus had finished these words, he departed from Galilee and came to the region of Judea that is beyond the Jordan River. ² Great crowds followed him, and he healed them there.

³ Pharisees came to him, testing him, saying to him, "Is it lawful for a man to divorce his wife for any cause?"

⁴ Jesus answered and said, "Have you not read that he who made them from the beginning made them male and female? ⁵ He who made them also said, 'For this reason a man will leave his father and mother and join to his wife, and the two will become one flesh.' ⁶ So they are no longer two, but one flesh. Therefore what God has joined together, let no one tear apart."

⁷ They said to him, "Why then did Moses command us to give a certificate of divorce and then to send her away?"

⁸ He said to them, "For your hardness of heart, Moses allowed you to divorce your wives, but from the beginning it was not that way. ⁹ I say to you, whoever divorces his wife, except for sexual immorality, and marries another, commits adultery." ^[1]

¹⁰ The disciples said to Jesus, "If that is the case of a man with his wife, it is not good to marry."

¹¹ But Jesus said to them, "Not everyone can accept this saying, but only those to whom it is given. ¹² For there are eunuchs who were born that way from their mother's womb, and there are eunuchs who were made eunuchs by men, and there are eunuchs who made themselves eunuchs for the sake of the kingdom of heaven. He who is able to accept this teaching, let him accept it."

¹³ Then some little children were brought to him so that he would lay his hands on them and pray, but the disciples rebuked them. ¹⁴ But Jesus said, "Permit the little children, and do not forbid them to come to me, for the kingdom of heaven belongs to such ones." ¹⁵ He placed his hands on the children, and then he went away from there.

¹⁶ Behold, a man came to Jesus and said, "Teacher, what good thing must I do that I may have eternal life?"

¹⁷ Jesus said to him, "Why do you ask me about what is good? Only one is good, but if you want to enter into life, keep the commandments."

¹⁸ The man said to him, "Which commandments?"

Jesus said, "Do not murder, do not commit adultery, do not steal, do not bear false witness, ¹⁹ honor your father and your mother, and love your neighbor as yourself."

²⁰ The young man said to him, "All these things I have obeyed. What do I still need?"

²¹ Jesus said to him, "If you wish to be perfect, go, sell your possessions, and give to the poor, and you will have treasure in heaven; and come, follow me." ²² But when the young man heard what Jesus said, he went away sorrowful, for he had many possessions.

²³ Jesus said to his disciples, "Truly I say to you, it is hard for a rich man to enter the kingdom of heaven.

²⁴ Again I say to you, it is easier for a camel to go through the eye of a needle than for a rich man to enter into the kingdom of God."

²⁵ When the disciples heard it, they were very astonished and said, "Who then can be saved?"

²⁶ Jesus looked at them and said, "With people this is impossible, but with God all things are possible."

²⁷ Then Peter answered and said to him, "See, we have left everything and followed you. What then will we have?"

²⁸ Jesus said to them, "Truly I say to you, in the new age when the Son of Man sits on his glorious throne, you who have followed me will also sit upon twelve thrones, judging the twelve tribes of Israel. ²⁹ Every one who has left houses, brothers, sisters, father, mother, children, or land for my name's sake will receive one hundred times as much and will inherit eternal life. ³⁰ But many who are first will be last, and the last will be first.

Footnotes

19:9 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 19

¹ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည်အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှပြောင်း၍ ယုဒပြည် စွန်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ² လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေ တော်မူ၏။ ³ ဖာရရှ်တို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ လူသည် ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကြောင့် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သ လောဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှာ မေးလျှောက်ကြသော်၊ ⁴ ကိုယ်တော်က၊ အစအဦး၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ⁵ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဆိုသည်ကို သင်တို့မတတ်ဘူးသလော။ ⁶ ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ်တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ဘက်စပ်၍ ထမ်းဘိုးတင် တော်မူသောအရာကို လူမခွဲမခွာစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁷ ဖာရရှ်တို့ကလည်း၊ ထိုသို့မှန်လျှင် ဖြတ်စာကိုပေး၍ မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှာ မောရှေသည် အဘယ် ကြောင့်စီရင်သနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ⁸ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မယားနှင့်ကွာရသောအခွင့်ကို မောရှေသည် စီရင် ၏ အစအဦး၌ ထိုသို့မဟုတ်။ ⁹ ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည် မိမိမယားကိုပြစ်မှား၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည် လည်း သူမယားကိုပြစ်မှားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹⁰ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လင်မယားအမှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင်စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုကောင်းပါဟု လျှောက် ကြ၏။ ¹¹ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစကားကို လူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်ရသောသူတို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။ ¹² လူအချို့တို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မိန်းမလျာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတပါးဆုံးမ၍ မိန်းမလျာ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဘို့အလိုငှာ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမ၍ မိန်းမလျာဖြစ်ကြ၏။ ထို စကားကို ခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ¹³ ထိုအခါ သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှာ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ သည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည် အပြစ်တင်ကြ၏။ ¹⁴ ယေရှုကလည်း၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ရှိစေတော့။ ငါ့ထံသို့လာသည်ကို မဆီးတားကြနှင့်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှ ကြွသွားတော်မူ၏။ ¹⁶ ထိုနောက်လူတယောက်သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို ရအံ့သောငှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ¹⁷ ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားလိုလျှင်ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁸ အဘယ်ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့ မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်။ ¹⁹ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁰ ထိုလုလင်ကလည်း၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ်အကျင့်လိုသေးသနည်းဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။ ²¹ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်လိုလျှင်သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲ သောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့ လိုက် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²² ထိုလုလင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။ ²³ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခံလေ့ ၏။ ²⁴ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ကုလားအုပ်သည် အပ်နှံဖမ်းကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရား သခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခံသည်ဟု တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ²⁵ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ ²⁶ ယေရှုသည်လည်း သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကိုလူမတတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ခပ် သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁷ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ် အကျိုးကို ရကြပါမည်နည်းဟု လျှောက်လေသော်၊ ²⁸ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌ လူသားသည် ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြသောသင်တို့သည် တဆယ်နှစ်ခွဲ သော ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ဣသရေလ လူတဆယ်နှစ်မျိုးကို စစ်ကြောစီရင်ရကြလတ္တံ့။ ²⁹ အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါး ပါးကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည် အဆတရာသောအကျိုးကိုရ၍ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရလတ္တံ့။ ³⁰ နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။

Chapter 20

¹ "For the kingdom of heaven is like a landowner who went out early in the morning to hire laborers for his vineyard. ² After he had agreed with the laborers for one denarius a day, he sent them into his vineyard. ³ He went out again about the third hour and saw other laborers standing idle in the marketplace. ⁴ To them he said, 'You also, go into the vineyard, and I will give you what is right.' So they went to work. ⁵ Again he went out about the sixth hour and again the ninth hour, and did the same. ⁶ Once more about the eleventh hour he went out and found others standing idle. He said to them, 'Why do you stand here idle all the day long?'

⁷ "They said to him, 'Because no one has hired us.'

"He said to them, 'You also go into the vineyard.' ⁸ When evening came, the owner of the vineyard said to his manager, 'Call the laborers and pay them their wages, beginning from the last to the first.'

⁹ "When the laborers who had been hired at the eleventh hour came, each of them received a denarius. ¹⁰ When the first laborers came, they thought that they would receive more, but they also received one denarius each. ¹¹ When they received their wages, they complained about the landowner. ¹² They said, 'These last laborers have spent only one hour in work, but you have made them equal to us, we who have borne the burden of the day and the scorching heat.'

¹³ "But the owner answered and said to one of them, 'Friend, I do you no wrong. Did you not agree with me for one denarius? ¹⁴ Take what belongs to you and go your way. I choose to give to these last hired laborers just the same as to you. ¹⁵ Is it not lawful for me to do as I want with what belongs to me? Or are you envious because I am good?' ¹⁶ So the last will be first, and the first last." [1]

¹⁷ As Jesus was going up to Jerusalem, he took the twelve disciples aside, and on the way he said to them, ¹⁸ "See, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be given over to the chief priests and scribes. They will condemn him to death ¹⁹ and will deliver him to the Gentiles for them to mock, to flog, and to crucify him. But on the third day he will be raised up."

²⁰ Then the mother of the sons of Zebedee came to Jesus with her sons. She bowed down before him and asked for something from him.

²¹ Jesus said to her, "What do you wish?"

She said to him, "Command that these my two sons may sit, one at your right hand and one at your left hand, in your kingdom."

²² But Jesus answered and said, "You do not know what you are asking. Are you able to drink the cup that I am about to drink?"

They said to him, "We are able."

²³ He said to them, "My cup you will indeed drink. But to sit at my right hand and at my left hand is not mine to give, but it is for those for whom it has been prepared by my Father." ²⁴ When the other ten disciples heard this, they were very angry with the two brothers. ²⁵ But Jesus called them to himself and said, "You know that the rulers of the Gentiles dominate them, and their important men exercise authority over them. ²⁶ But it must not be this way among you. Instead, whoever wishes to become great among you must be your servant, ²⁷ and whoever wishes to be first among you must be your servant, ²⁸ just as the Son of Man did not come to be served, but to serve, and to give his life as a ransom for many."

²⁹ As they went out from Jericho, a great crowd followed him. ³⁰ There were two blind men sitting by the road. When they heard that Jesus was passing by, they shouted, "Lord, Son of David, have mercy on us."

³¹ The crowd rebuked them, telling them to be quiet, but they cried out even more loudly, "Lord, Son of David, have mercy on us."

³² Then Jesus stood still and called to them and said, "What do you wish me to do for you?"

³³ They said to him, "Lord, that our eyes may be opened." ³⁴ Then Jesus, being moved with compassion, touched their eyes. Immediately they received their sight and followed him.

Footnotes

20:16 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 20

¹ ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ငါးခြင်းငါး နံနက် စောစောထွက်သွားသော အိမ်ရှင်နှင့်တူ၏။ ² ထိုသူသည် တနေ့လျှင် ဒေနာရိတပြားစီပေးမည်ဟူ၍ လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှင့် ဝန်ခံပြီးမှ စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ်လေ၏။ ³ နံနက်တချက်တီးအချိန်၌ ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေး၌ရပ်နေသည် ကို မြင်၍၊ ⁴ သင်တို့လည်း ငါစပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြ။ တော်လျော်စွာ ငါပေးမည်ဟုဆိုလျှင် ထိုသူတို့သည် သွားကြ ၏။ ⁵ တဖန် နှစ်ချက်တီးအချိန်၊ တဖန် သုံးချက်တီးအချိန်၌ ထွက်၍ရှေ့နည်းအတူပြုလေ၏။ ⁶ ဆယ်တနာရီအချိန်၌လည်း ထွက်ပြန်လျှင် အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ်နေသည်ကို တွေ့၍၊ သင်တို့သည် တနေ့လုံးအလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ဤအရပ်၌ အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ⁷ ထိုသူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ မငါးပါဟု ပြောဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့လည်း ငါစပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြသော် လျော်စွာကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ⁸ ညအချိန် ရောက်သောအခါ စပျစ်ဥယျာဉ်ရှင်က လုပ်ဆောင်သော သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့လော့။ နောက်ဝင် သောသူမှစ၍ အရင်အဦးဝင်သောသူတိုင်အောင် အခက်ပေးလော့ဟု မိမိစာရေးကိုမှာလိုက်လေ၏။ ⁹ ထို့ကြောင့် ဆယ်တနာရီအချိန်၌ ဝင်သောသူတို့သည်လာ၍ ဒေနာရိတပြားစီ ခံကြ၏။ ¹⁰ အရင်ဝင်သောသူတို့သည် လာကြသောအခါ ငါတို့သည်သာ၍ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာထင်မှတ်သော် လည်း ဒေနာရိတပြားစီ ခံရကြ၏။ ¹¹ ထိုသို့ခံပြီးလျှင် အိမ်ရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊ ¹² နောက်ဝင်သောသူတို့သည် တနာရီခန့်မျှသာ လုပ်ဆောင်သော်လည်း၊ တနေ့လုံးအမှုဝန်ကို ထမ်းရွက် ၍ နေပူဆင်းရဲခံရသော အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အညီအမျှ ကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။ ¹³ အိမ်ရှင်ကလည်းအဆွေ၊ သင်၌ မတရားသောအမှုကိုငါမပြု။ ဒေနာရိတပြားကိုအမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့်ဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။ ¹⁴ သင်၏ဥစ္စာကို ယူ၍သွားလော့။ နောက်ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့်အညီအမျှပေးခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ¹⁵ ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ပြုလိုသမျှမပြုရသလော။ ငါသဘောကောင်းသောကြောင့် သင်သည် မျက်မှန်း ကြိုးရသလောဟု ဆိုလေ၏။ ¹⁶ ထိုနည်းတူ နောက်ကျသောသူတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူတို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူနည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍၊ ¹⁸ ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ လူသားသည် ယဇပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကို စီရင်ကြလိမ့်မည်။ ¹⁹ လူသားအား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ တ ပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁰ ထိုအခါ ဇေဗေဒဇာသားတို့အမိသည် သားတို့နှင့်အတူ အထံတော်သို့ချဉ်း၍ ပြပ်ဝပ်လျက်ဆုကျေးဇူး ကို တောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်က သင်သည် အဘယ်ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူပါသော်၊ ²¹ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတွင် ကျွန်ုပ်၌ ဤသားနှစ်ယောက်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ²² ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သနည်းကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့သော ခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါငင်း၊ ငါခံသောဗတ္တိဇံကိုခံခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူ လျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ²³ ငါ၏ခွက်ကို သင်တို့သည်သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည်ခံရကြ လိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း ငါ၏လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့ အလိုငှါ ငါ့မည်းတော်သည် ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁴ အခြားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ထိုညအစကိုနှစ်ယောက်တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ၏။ ²⁵ ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း လောက်မင်းတို့သည်အစိုးတရ ပြု တတ်ကြ၏။ ²⁶ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။ ²⁷ သင်တို့မူကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ လူသားသည် သူတပါးကိုစေစားခြင်းငှါမလာ၊ ²⁸ သူတပါးအစေကို ခံခြင်းငှါငင်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကိုရွေးခြင်းငှါငင်း၊ ကြွလာသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုလိုသောသူကို သင်တို့အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင်အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင် သောသူကိုလည်း သင်တို့ကျွန်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁹ ယေရုခေါမြို့မှ ထွက်သွားကြစဉ်တွင် လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ³⁰ ယေရှုသည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်းနားမှာထိုင်နေသော လူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကြားရ လျှင်၊ ဒါဝိဒ၏သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ³¹ ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ လူအစုအဝေးတို့သည်ငေါက်၍ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ၏ သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ³² ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့၌အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊ ³³ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိကို ပွင့်လင်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊ ³⁴ ယေရှုသည် သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ သူတို့မျက်စိကို လက်နှင့်တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူ တို့သည် မျက်စိမြင်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

Chapter 21

¹ As Jesus and his disciples approached Jerusalem and came to Bethphage, to the Mount of Olives, then Jesus sent two disciples, ² saying to them, "Go into the next village, and you will immediately find a donkey tied up there, and a colt with her. Untie them and bring them to me. ³ If anyone says anything to you about that, you will say, 'The Lord has need of them,' and that person will immediately send them with you."

⁴ Now all this happened to fulfill what was spoken through the prophet, saying,

⁵ "Tell the daughter of Zion,
 'See, your King is coming to you,
Humble and riding on a donkey—
 on a colt, the foal of a donkey.'"

⁶ Then the disciples went and did just as Jesus had instructed them. ⁷ They brought the donkey and the colt and put their cloaks on them, and Jesus sat upon the cloaks. ⁸ Most of the crowd spread their cloaks on the road, and others cut branches off the trees and spread them in the road. ⁹ Then the crowds that went before Jesus and those that followed him were shouting,

"Hosanna to the son of David!
Blessed is the one who comes in the name of the Lord!
Hosanna in the highest!"

¹⁰ When Jesus had come into Jerusalem, all the city was stirred and said, "Who is this?"

¹¹ The crowds answered, "This is Jesus the prophet from Nazareth in Galilee."

¹² Then Jesus entered the temple. He cast out all those who bought and sold in the temple, and turned over the tables of the money changers and the seats of those who sold doves. ¹³ He said to them, "It is written, 'My house will be called a house of prayer,' but you make it a den of robbers."

¹⁴ Then the blind and the lame came to him in the temple, and he healed them. ¹⁵ But when the chief priests and the scribes saw the marvelous things that he did, and when they heard the children shouting in the temple and saying, "Hosanna to the Son of David," they became very angry.

¹⁶ They said to him, "Do you hear what they are saying?"

Jesus said to them, "Yes! But have you never read,

'Out of the mouths of little children and nursing infants
you have prepared praise?'"

¹⁷ Then Jesus left them and went out of the city to Bethany and spent the night there.

¹⁸ Now in the morning as he returned to the city, he was hungry. ¹⁹ Seeing a fig tree along the roadside, he went to it and found nothing on it except leaves. He said to it, "May there be no fruit from you ever again," and immediately the fig tree withered.

²⁰ When the disciples saw it, they marveled and said, "How did the fig tree immediately wither away?"

²¹ Jesus answered and said to them, "Truly I say to you, if you have faith and do not doubt, you will not only do what was done to this fig tree, but you will even say to this mountain, 'Be taken up and thrown into the sea,' and it will be done. ²² Whatever you ask for in prayer, believing, you will receive."

²³ When Jesus had come into the temple, the chief priests and the elders of the people came to him as he was teaching and said, "By what authority do you do these things, and who gave you this authority?"

²⁴ Jesus answered and said to them, "I also will ask you one question. If you tell me, I will tell you by what authority I do these things. ²⁵ The baptism of John—from where did it come? From heaven or from men?"

They discussed among themselves, saying, "If we say, 'From heaven,' he will say to us, 'Why then did you not believe him?' ²⁶ But if we say, 'From men,' we fear the crowd, because they all view John as a prophet." ²⁷ Then they answered Jesus and said, "We do not know."

He also said to them, "Neither will I tell you by what authority I do these things. ²⁸ But what do you think? A man had two sons. He went to the first and said, 'Son, go labor today in the vineyard.'

²⁹ "The son answered and said, 'I will not,' but afterward he changed his mind and went.

³⁰ "Then the man went to the second son and said the same thing. He answered and said, 'I will go, sir,' but he did not go. ³¹ Which of the two sons did his father's will?"

They said, "The first one."

Jesus said to them, "Truly I say to you, the tax collectors and the prostitutes will enter the kingdom of God before you do. ³² For John came to you in the way of righteousness, but you did not believe him. But the tax collectors and the prostitutes believed him. But you, even when you saw this, you did not repent afterward and believe him.

³³ "Listen to another parable. There was a man, a landowner. He planted a vineyard, set a hedge about it, dug a winepress in it, built a watchtower, and rented it out to vine growers. Then he went into another country. ³⁴ When the time of the fruit harvest approached, he sent some servants to the vine growers to collect his fruit. ³⁵ But the vine growers took his servants, beat one, killed another, and stoned still another. ³⁶ Again, the owner sent other servants, more than the first, but the vine growers treated them in the same way. ³⁷ After that, the owner sent his own son to them, saying, 'They will respect my son.'

³⁸ "But when the vine growers saw the son, they said among themselves, 'This is the heir. Come, let us kill him and take over the inheritance.' ³⁹ So they took him, threw him out of the vineyard and killed him. ⁴⁰ Now when the owner of the vineyard comes, what will he do to those vine growers?"

⁴¹ They said to him, "He will violently destroy those wicked people, and he will then rent out the vineyard to other vine growers, men who will give him his share of crops at the harvest time."

⁴² Jesus said to them, "Did you never read in the scriptures,

'The stone which the builders rejected
has been made the cornerstone.
This was from the Lord,
and it is marvelous in our eyes?'

⁴³ Therefore I say to you, the kingdom of God will be taken away from you and will be given to a nation that produces its fruits. ⁴⁴ Whoever falls on this stone will be broken to pieces. But anyone on whom it falls will be crushed." ⁴⁵ When the chief priests and the Pharisees heard his parables, they understood he was speaking about them. ⁴⁶ Seeking to arrest him, they were afraid of the crowd, because the people regarded him as a prophet.

Chapter 21

¹ ယေရှုလင်မြို့အနီးသို့ချဉ်း၍ သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ ရောက်ကြသောအခါ ယေရှု သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ² သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာ၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသောမြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို သင် တို့သည် ချက်ခြင်းတွေ့လိုမည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည့်၍ ငါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ။ ³ သူကတပါးသည် သင်တို့အား တစုံတခုကိုဆိုလျှင် သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ ပြော လျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ⁴ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သင်၏ အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကိုစီး၍၊ ⁵ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဇီအုန်သတို့သမီးအား ပြောကြလော့ဟူသော ပရောဖက်၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ ⁶ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ အမိန့်တော်အတိုင်းပြုသဖြင့်၊ ⁷

မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော် သည် စီးတော်မူ၏။⁸ အတိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များကိုခုတ်၍ လမ်း၌ခင်းကြ၏။⁹ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော အခြံအရံများတို့က ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား ဟောရှုစွာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည်မဂ်လာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှုစွာ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။¹⁰ ယေရှုလင်မြို့သို့ ဝင်တော်မူသောအခါ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်သံသံဖြစ်၍၊ ဤသူကား အဘယ်နည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊¹¹ လူအစုအဝေးတို့က၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းသောရောဖက်ယေရှုပေတည်း ဟု ပြောဆိုကြ၏။¹² ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရောင်းဝယ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ ငွေလဲသောသူတို့၏ ခုံများကို၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်နေရာကို၎င်း တွန်းလှဲတော်မူလျက်၊¹³ ငါ့အိမ်ကို ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေတုံဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထို အိမ်ကို ထားပြတိုင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေစွမ်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ သူတို့ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။¹⁵ ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်အမှုတို့ကို၎င်း၊ သူငယ်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား ဟောရှုစွာဖြစ်စေသတည်းဟု ဗိမာန်တော်၌ကြွေးကြော်ကြသည်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ သည် ကြားမြင်လျှင် အမျက်ထွက်ကြ၍၊¹⁶ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောဆိုသည်ကို ကြားသလောဟု ယေရှုအား မေးကြလေသော်၊ ငါကြား၏။ နို့စို့သူငယ်တို့ နှုတ်ထမူကိုယ်တော်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြင်ဆင်တော်မူသည်ဟူသော စကားကို သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁷ ထိုအခါ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲမှထွက်ပြီးလျှင် ဗေသနီရွာသို့ကြွ၍ ထိုည၌ကို လွန်စေတော်မူ၏။¹⁸ နံနက်အချိန်၌ မြို့သို့ ပြန်စဉ်တွင် ဆာမုတ်တော်မူ၏။¹⁹ လမ်းနားမှာသင်္ဘောသဖန်းပင်တပင်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုအပင်သို့ကြွသွား၍ အရွက်ကိုသာတွေ့တော်မူ သည်ရှိသော်၊ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၌အသီးမသီးစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုအပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက်လေ၏။²⁰ တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် ချက်ခြင်းသွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု အံ့ဩ၍ ဆိုကြ၏။²¹ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမက၊ ထိုတောင်ကိုပင် နေရာမှရှေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျ လော့ဟုဆိုလျှင်ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။²² ယုံကြည်ခြင်းပါလျက် ပဌနာပြု၍ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို သင်တို့သည်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။²³ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်ပြန်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း၊ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊²⁴ ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကိုမေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြု သည်ကို ငါပြောမည်။²⁵ ယောဟန်၏ ဗဟိုဇိတ်ရားသည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်း။ ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။²⁶ လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်လူများကိုကြောက်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊²⁷ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအား ပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြော။²⁸ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ တစုံတယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားအကြီး ဆီသို့သွား၍ ငါ့သား၊ ယနေ့ ငါစပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့ဟုဆိုလျှင်၊²⁹ သားက ငါမသွားဘူးဟု ပြန်ပြောသော်လည်း၊ နောက်မှ နောင်တရ၍သွားလေ၏။³⁰ အဘသည် အခြားသောသားဆီသို့သွား၍ ရှေ့နည်းအတူဆိုလျှင်၊ သားကသွားပါမည်အဘသခင် ဟု ဆိုသော်လည်း မသွားဘဲနေ၏။³¹ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် အဘ၏အလိုကိုဆောင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သား အကြီးဆောင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်ဆာ တို့သည် သင်တို့အရင် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။³² အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့ လာသော်လည်း သင်တို့မယုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်ဆာတို့မူကား ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင်တို့သည် မြင် သော်လည်း ယုံကြည်မည်အကြောင်း နောက်တဖန်နောင်တမရကြ။³³ အခြားသော ဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။ အိမ်ရှင်တဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍၊ စောင့်ရန်း ကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းကိုတူးလေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သော သူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငါး၍ အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။³⁴ အသီးသီးချိန်ရောက်သောအခါ၊ အသီးကိုခံစေခြင်းငှါ ငယ်သားတို့ကို ဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာသို့ စေ လွှတ်လေ၏။³⁵ ထိုသူတို့သည် ငယ်သားများကို ဘမ်းပြီးလျှင် တဦးကိုရိုက်၍၊ တဦးကိုသတ်၍၊ တဦးကို ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။³⁶ နောက်တဖန် အရင်ထက်များသော အခြားငယ်သားတို့ကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရှေ့နည်းတူပြုကြ၏။³⁷ နောက်ဆုံး၌ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည်ငါ့သားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကို စေလွှတ် လေ၏။³⁸ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သားကိုမြင်လျှင် ဤသူသည်အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကိုသတ်၍ သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ယူကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊³⁹ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။⁴⁰ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ်ရှင်သည်လာသောအခါ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်းဟုမေးတော် မူ၏။⁴¹ ပရိသတ်တို့ကလည်း ထိုလူဆိုးတို့အား ဆိုးသောဖျက်ဆီးခြင်းကို စီရင်ပါလိမ့်မည်။ အသီးသီးချိန်တွင် အသီးကို ဆက်အံ့သောအခြားလူတို့အား ထိုဥယျာဉ်ကို ငါးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။⁴² ယေရှုကလည်း၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက် ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့ မျက်မှောက်၌ လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် တရံတခါမျှမဘတ်ဘူးသလော။⁴³ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သင်တို့မှနှုတ်၍ နိုင်ငံတော်၏အသီးကို သီး အံ့သောလူမျိုးအား ပေးရလေတုံ။⁴⁴ အကြင်သူသည် ထိုကျောက်အပေါ်သို့ကျ၏။ ထိုသူသည် ကျိုးလတ်၊ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့

ထို ကျောက်သည်ကျ၏။ ထိုသူသည် ညက်ညက်ကြွေလဲတုံဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁴⁵ ထိုဥပမာစကားကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်
ဖာရိုရှ်တို့သည်ကြားရလျှင်၊ မိမိတို့ကို ရှည်ဆောင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိကြ၏။ ⁴⁶ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ
ရှာကြသော်လည်း စုဝေးသောသူများကို ကြောက်ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့
ထင်မှတ်ကြ၏။

Chapter 22

¹ Jesus spoke to them again in parables, saying, ² "The kingdom of heaven is like a certain king who prepared a marriage feast for his son. ³ He sent out his servants to call those who had been invited to come to the marriage feast, but they would not come. ⁴ Again the king sent other servants, saying, 'Tell them who are invited, "See, I have prepared my dinner. My oxen and fattened cattle have been killed, and all things are ready. Come to the marriage feast."' ⁵ But they paid no attention and went away, one to his farm, another to his business. ⁶ The others seized the king's servants, treated them shamefully, and killed them. ⁷ The king was angry, and he sent his soldiers and they destroyed those murderers and burned their city. ⁸ Then he said to his servants, 'The wedding is ready, but those who were invited were not worthy. ⁹ Therefore go to the highway crossings and invite as many people to the marriage feast as you can find.' ¹⁰ The servants went out to the highways and gathered together all the people they found, both bad and good. So the wedding hall was filled with guests. ¹¹ But when the king came in to look at the guests, he saw a man there who was not wearing wedding clothes. ¹² The king said to him, 'Friend, how did you come in here without wedding clothes?' But the man was speechless. ¹³ Then the king said to the servants, 'Bind this man hand and foot, and throw him out into the outer darkness, where there will be weeping and the grinding of teeth.' ¹⁴ For many people are called, but few are chosen."

¹⁵ Then the Pharisees went and planned how they might entrap Jesus in his own talk. ¹⁶ Then they sent to him their disciples, together with the Herodians. They said to Jesus, "Teacher, we know that you are truthful, and that you teach God's way in truth. You care for no one's opinion, and you do not show partiality between people. ¹⁷ So tell us, what do you think? Is it lawful to pay taxes to Caesar or not?"

¹⁸ But Jesus understood their wickedness and said, "Why are you testing me, you hypocrites? ¹⁹ Show me the coin for the tax." Then they brought a denarius to him. ²⁰ Jesus said to them, "Whose image and name are these?"

²¹ They said to him, "Caesar's."

Then Jesus said to them, "Then give to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's." ²² When they heard it, they marveled. Then they left him and went away.

²³ On that day some Sadducees, who say there is no resurrection, came to him. They asked him, ²⁴ saying, "Teacher, Moses said, 'If a man dies, having no children, his brother must marry his wife and raise children for his brother.' ²⁵ There were seven brothers. The first married and then died. Having left no children, he left his wife to his brother. ²⁶ Then the second brother did the same thing, then the third, all the way to the seventh brother. ²⁷ After them all, the woman died. ²⁸ Now in the resurrection, whose wife will she be of the seven brothers? For they all had married her."

²⁹ But Jesus answered and said to them, "You are mistaken because you do not know the scriptures or the power of God. ³⁰ For in the resurrection they neither marry nor are given in marriage. Instead, they are like angels in heaven. ³¹ But concerning the resurrection of the dead, have you not read what was spoken to you by God, saying, ³² 'I am the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob'? God is not the God of the dead, but of the living." ³³ When the crowds heard this, they were astonished at his teaching.

³⁴ But when the Pharisees heard that Jesus had silenced the Sadducees, they gathered themselves together. ³⁵ One of them, an expert in the law, asked him a question, testing him— ³⁶ "Teacher, which is the greatest commandment in the law?"

³⁷ Jesus said to him, "'Love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your mind.' ³⁸ This is the great and first commandment. ³⁹ And a second commandment is like it—'Love your neighbor as yourself.' ⁴⁰ On these two commandments depend the whole law and the prophets."

⁴¹ Now while the Pharisees were still gathered together, Jesus asked them a question. ⁴² He said, "What do you think about the Christ? Whose son is he?"

They said to him, "The son of David."

⁴³ Jesus said to them, "How then does David in the Spirit call him Lord, saying,

⁴⁴ 'The Lord said to my Lord,
"Sit at my right hand,
until I make your enemies your footstool"?"

⁴⁵ If David then calls the Christ 'Lord,' how is he David's son?" ⁴⁶ No one was able to answer him a word, and no man dared ask him any more questions from that day on.

Chapter 22

¹ တဖန် ယေရှုသည် ဥပမာကိုဆောင်၍ ပရိသတ်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ² ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိသားအဘို့ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို စီရင်သောမင်းကြီးနှင့် တူ၏။ ³ ထိုမင်းကြီးသည် ဘိတ်ပြီးသောသူတို့ကို ခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကိုစေလွှတ်သောအခါ ထိုသူတို့သည် မလာဘဲနေကြ၏။ ⁴ တဖန် အခြားသောလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍ ငါ့ပုံကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ နားမှစသော ဆူဖြိုးသော တိရစ္ဆာန်များကို သတ်၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ လာကြပါဟု ဘိတ်ပြီးသောသူတို့အား ပြောကြဟု မှာလိုက်ပြန်၏။ ⁵ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ အချို့တို့သည် မိမိလယ်သို့သွားကြ၏။ အချို့တို့သည် ကုန်သွယ်ရာသို့ သွားကြ၏။ ⁶ ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း လုလင်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။ ⁷ ထိုမင်းကြီးသည်ကြားလျှင် အမျက်ထွက်၍ စစ်ချီစေသဖြင့်၊ လူအသက်ကိုသတ်သော ထိုသူတို့ကို အပြီးလုပ်ကြံ၍ သူတို့၏မြို့ကို မီးရှို့လေ၏။ ⁸ ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည် အသင့်ရှိ၏။ ခေါ်ဘိတ် သောသူတို့သည် မထိုက်မတန်သောကြောင့်၊ ⁹ လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍ တွေ့သမျှသောသူတို့ကို ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ¹⁰ လုလင်တို့သည် လမ်းများသို့ထွက်သွား၍ ကောင်းမကောင်းတွေ့သမျှသော လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေး စေ၍ ပွဲတော်၌အပြည့်ရှိလေ၏။ ¹¹ မင်းကြီးသည် ပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်ကိုမဝတ်သောသူတယောက်ကိုမြင်လျှင်၊ ¹² အဆွေ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်မရှိဘဲ အဘယ်ကြောင့်ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို ထိုသူ သည် မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ ¹³ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် အခြံအရံတို့အား ထိုသူ၏လက်ခြေကိုတုပ်နှောင်လော့။ ငိုကြွေးခြင်း အသွားခဲ ကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်ထဲသို့ ယူသွားချလိုက်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ¹⁴ ထိုသို့ ခေါ်တော်မူသောသူ အများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသော သူနည်းသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ¹⁵ ထိုအခါ ဖာရိရှ်တို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်သူ၏စကားကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟု မေးမြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ¹⁶ မိမိတပည့်တို့နှင့် ပေးရန်တပည့်တို့ကို အထံတော်သို့စေလွှတ်၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ ရှိပါ၏။ အဘယ်သူကမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ ¹⁷ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ထင်တော်မူသနည်း။ ကံသာဘုရင်အားအခွန်ကို ဆက်အပ်သ လော။ မဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်တော်မူပါဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ¹⁸ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ဆုံးညစ်သောသဘောကို သိတော်မူလျှင်၊ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ ¹⁹ အခွန်ငွေတပြားကိုပြပါဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဒေနာရိတပြားကို ယူခဲ့ကြ၏။ ²⁰ ဤပုံ ဤလိပ်စာကား၊ အဘယ်သူ၏ပုံ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ²¹ ကံသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊ ကံသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကံသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²² ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင်အံ့သြ၍ အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။ ²³ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇဒ္ဒြကတို့သည် ထိုနေ့၌ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ²⁴ အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကို သူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုး မပြတ်ဆက်နွယ်စေဟု မောရေစီရင်ပါပြီ။ ²⁵ အကျွန်ုပ်တို့တွင် ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲ သေသဖြင့် မိမိမယားကို မိမိညီနှင့် ကျန်ရစ်စေ၏။ ²⁶ ထိုအတူ တယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ပြီးမှ သေကြ၏။ ²⁷ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။ ²⁸ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ²⁹ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုနားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို မသိသော ကြောင့် မှားသောအယူကိုယူကြ၏။ ³⁰ ထမြောက်ရာကာလ၌ စုံဘက်ခြင်းကို မပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြု။ ³¹ ကောင်းကင်သားဘုရားသခင်၏ တမန်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ³² ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ကူဇာက၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³³ ပရိသတ်များတို့သည် ကြားရလျှင် ဆိုးမညြဝါဒ ပေးတော်မူသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ ³⁴ ဇဒ္ဒြကတို့၏ စကားကို ချေတော်မူကြောင်းကို ဖာရိရှ်တို့သည်ကြားလျှင် စုဝေးကြ၍၊ ³⁵ သူတို့အဝင်အပါဖြစ်သော ကျမ်းတတ်တယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ³⁶ အရှင်ဘုရား၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်မည်သော ပညတ်သည်သာ၍ ကြီးသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ³⁷ ယေရှုက၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ညာဏ်ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။ ³⁸ ဟူသော ပညတ်သည်

ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညတ်လည်းဖြစ်၏။³⁹ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယကပညတ်သည် ပဌမ ပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။⁴⁰ ဤပညတ်နှစ်ပါးတို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴¹ ဖာရိရဲ့တို့သည် စုဝေး၍နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြ သနည်း။⁴² အဘယ်သူ၏ သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ၏သားဖြစ်သည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊⁴³ သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒသည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။⁴⁴ ဒါဝိဒ၏စကားမှာ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒဆိုသတည်း။⁴⁵ ထိုသို့ ဒါဝိဒသည် ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ ခေါ်လျှင်၊ အဘယ်သို့ သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော် မူသည်ရှိသော်၊⁴⁶ အဘယ်သူမျှ စကားတခွန်းကိုပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် အဘယ် သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

Chapter 23

¹ Then Jesus spoke to the crowds and to his disciples. ² He said, "The scribes and the Pharisees sit in Moses' seat. ³ Therefore whatever they command you to do, do these things and observe them. But do not imitate their deeds, for they say things but then do not do them. ⁴ Yes, they bind heavy burdens that are difficult to carry, and then they put them on people's shoulders. But they themselves will not move a finger to carry them. ⁵ They do all their deeds to be seen by people. For they make their phylacteries wide, and they enlarge the edges of their garments. ⁶ They love the places of honor at feasts and the chief seats in the synagogues, ⁷ and special greetings in the marketplaces, and to be called 'Rabbi' by people. ⁸ But you must not be called 'Rabbi,' for you have only one teacher, and all of you are brothers. ⁹ And call no man on earth your father, for you have only one Father, and he is in heaven. ¹⁰ Neither must you be called 'teacher,' for you have only one teacher, the Christ. ¹¹ But he who is greatest among you will be your servant. ¹² Whoever exalts himself will be humbled, and whoever humbles himself will be exalted.

¹³ But woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! You shut the kingdom of heaven against people. For you do not enter it yourselves, and neither do you allow those about to enter to do so. ¹⁴^[1]¹⁵ Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you go over sea and land to make one convert, and when he has become one, you make him twice as much a son of hell as you.

¹⁶ "Woe to you, you blind guides, you who say, 'Whoever swears by the temple, it is nothing. But whoever swears by the gold of the temple, he is bound to his oath.' ¹⁷ You blind fools! Which is greater, the gold or the temple that makes the gold holy? ¹⁸ And, 'Whoever swears by the altar, it is nothing. But whoever swears by the gift that is on it, he is bound to his oath.' ¹⁹ You blind people! Which is greater, the gift or the altar that makes the gift holy? ²⁰ Therefore, he who swears by the altar swears by it and by everything on it. ²¹ The one who swears by the temple swears by it and by the one who lives in it. ²² And the one who swears by heaven swears by the throne of God and by him who sits on it.

²³ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you tithe mint and dill and cumin, but you have left undone the weightier matters of the law—justice and mercy and faithfulness. But these you ought to have done and not to have left the other undone. ²⁴ You blind guides, you who strain out a gnat but swallow a camel!

²⁵ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you clean the outside of the cup and of the plate, but inside they are full of robbery and self-indulgence. ²⁶ You blind Pharisee! Clean first the inside of the cup and of the plate, so that the outside may become clean also.

²⁷ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you are like whitewashed tombs, which on the outside look beautiful, but on the inside are full of dead men's bones and everything unclean. ²⁸ In the same way, you also outwardly appear righteous to men, but on the inside you are full of hypocrisy and lawlessness.

²⁹ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you build the tombs of the prophets and decorate the tombs of the righteous. ³⁰ You say, 'If we had lived in the days of our fathers, we would not have been partners with them in shedding the blood of the prophets.' ³¹ Therefore you testify against yourselves that you are sons of those who murdered the prophets. ³² You also fill up the measure of your fathers. ³³ You serpents, you offspring of vipers, how will you escape the judgment of hell? ³⁴ Therefore, see, I am sending you prophets and wise men and scribes. Some of them you will kill and crucify, and some you will whip in your synagogues and chase from city to city. ³⁵ The result is that upon you will come all the righteous blood that has been shed on the earth, from the blood of righteous Abel, to the blood of Zechariah son of Berekiah, whom you murdered between the sanctuary and the altar. ³⁶ Truly I say to you, all these things will come upon this generation.

³⁷ "Jerusalem, Jerusalem, you who kill the prophets and stone those who are sent to you! How often did I long to gather your children together, just as a hen gathers her chicks under her wings, but you were not willing! ³⁸ See, your house is left to you desolate. ³⁹ For I say to you, You will not see me from now on until you say, 'Blessed is he who comes in the name of the Lord.'"

Footnotes

23:14 ^[1] The best ancient copies do not have verse 14 (some copies add the verse after verse 12).

Chapter 23

¹ ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် လူပေါင်းတို့အား ဟောပြောတော်မူသည်ကား၊ ² ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့သည် မောရှေ၏ထိုင်ရာ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ကြ၏။ ³ ထို့ကြောင့် သူတို့စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ပြုကြလော့။ သူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း မကျင့် ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် စီရင်ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မကျင့်ကြ။ ⁴ အလွန်လေး၍ ထမ်းခံသောဝန်တို့ကို ပြင်ဆင်၍သူတပါးပခုံးပေါ်မှာ တင်တတ်ကြ၏။ မိမိတို့မူကား လက်ဖျားနှင့်မျှ မရွေးလိုကြ။ ⁵ သူတို့သည် ပြုသမျှသောအကျင့်အမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါပြုကြ၏။ ကျယ်သော လက်ဖွဲ့တို့ကို၎င်း၊ ကြီးသော ပန်းပွားတို့ကို၎င်း ဝတ်လေ့ရှိကြ၏။ ⁶ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင်မြတ်သောနေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊ ⁷ ဈေး၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၎င်း နှစ် သက်ကြ၏။ ⁸ သင်တို့မူကား အရှင်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့အပေါင်းသည် ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ်ကြ၏။ ⁹ မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှအဘယူ၍မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အဘတပါး တည်းရှိတော်မူ၏။ ¹⁰ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါး တည်းရှိ၏။ ¹¹ သင်တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့အစောစံဖြစ်ရ၏။ ¹² အကြင်သူသည် မိမိကိုချီးမြှောက်အံ့၊ ထိုသူသည် နိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည် မိမိကို နိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ ¹³ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်၏ တံခါးကိုလူတို့ရှေ့မှာပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတား ကြ၏။ ¹⁴ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မှတ်ဆိုးမ အိမ်ကို လှယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဌာနစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သာ၍ ကြီးစွာသော ဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။ ¹⁵ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူ တယောက်ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်းကြောင်းရေကြောင်းပတ်ပတ်လည်လည်၍ ဘာသာသွင်းပြီးသောသူ ကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက် နှစ်ဆသောငဲ့သားဖြစ်စေကြ၏။ ¹⁶ လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ ရွှေကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟုသင်တို့ဆိုကြ၏။ ¹⁷ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေကားမြတ်သလော။ ထိုရွှေကို သန့်ရှင်းစေသော ဗိမာန်တော်ကားမြတ်သလော။ ¹⁸ တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် မတည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပူဇော်သဏ္ဌာန်ကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။ ¹⁹ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သဏ္ဌာန်ကား မြတ်သလော။ ထို ပူဇော်သဏ္ဌာန်ကို သန့်ရှင်းစေသော ယဇ်ပလ္လင်ကားမြတ်သလော။ ²⁰ ထို့ကြောင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။ ²¹ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိမာန်တော်မှစ၍ ဗိမာန်တော်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူ ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။ ²² ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ပလ္လင်တော်ကို၎င်း၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကို၎င်း တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ²³ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စမ်း၊ စမ္မာ၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူကြသည်တွင် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတပါးကို သနား ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်တရားတွင် လေးသောအရာတို့ကိုကား လုပ်၍ထားကြ၏။ အရင် ဆိုသောအရာတို့ကို မလုပ်မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။ ²⁴ လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် ခြင်တကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှါ ရေကိုစစ်လျက်နှင့် ကုလား အုပ်ကို မျှိုကြ၏။ ²⁵ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လှယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ²⁶ မျက်စိကန်းသော ဖရိုရုံ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ရေဦးစွာ ဆေးကြောလော့။ သို့ပြုလျှင် အပြင် ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ ²⁷ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဖြူ သုတ်သောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည် အပြင်၌တင့်တယ်စွာတကား။ အတွင်း၌ကား လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ²⁸ ထိုအတူ သင်တို့သည်အပြင်၌ လူတို့ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရား သဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ ²⁹ လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖရိုရုံတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့် အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ်၍ တန်ဆာဆင်သဖြင့်၊ ³⁰ ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ရှိလျှင်၊ ပရောဖက်တို့ကို သက်သည်အမှုကိုလက်မခံပြီဟု ဆိုကြ၏။ ³¹ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အဘို့ ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။ ³² သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ အကျင့်ပမာဏကိုမှီအောင် ကျင့်ကြလော့။ ³³ မြေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် အပြစ်ငဲ့ရဲ့မှ အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ကြမည်နည်း။ ³⁴ ထို့ကြောင့် ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ပရောဖက်ပညာရှိကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါ စေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကိုကွပ်မျက်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို တရားစရပ်၌ ရိုက်၍ တမြို့မှတမြို့သို့ ညှဉ်းဆဲနှင့်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ³⁵ ထို့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်သော အာဗေလ၏အသွေးမှစ၍၊ အတွင်းဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်၏ အကြား ၌ သင်တို့သတ်ကြသော

ဗာရခိသားဇာခရို၏အသွေးတိုင်အောင် မြေကြီးအပေါ်၌ သွန်းပြီးသမျှသော သူတော် ကောင်းတို့၏အသွေးသည် သင်တို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။³⁶ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခုဖြစ်သောလူများအပေါ်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။³⁷ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်ပရောဖက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သော သူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါအလိုရှိပြီ။ သင်မူကား အလိုမရှိ။³⁸ သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ်ညံ့လျက် ကျန်ရစ်ရ၏။³⁹ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည်မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့မပြောမှီ တိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်တို့သည်ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 24

¹ Jesus went out from the temple and was going on his way. His disciples came to him to point out to him the buildings of the temple. ² But he answered and said to them, "Do you not see all these things? Truly I say to you, not one stone will be left on another that will not be torn down."

³ As he sat on the Mount of Olives, the disciples came to him privately and said, "Tell us, when will these things happen? What will be the sign of your coming and of the end of the age?"

⁴ Jesus answered and said to them, "Be careful that no one leads you astray. ⁵ For many will come in my name. They will say, 'I am the Christ,' and will lead many astray. ⁶ You will hear of wars and rumors of wars. See that you are not troubled, for these things must happen; but the end is not yet. ⁷ For nation will rise against nation, and kingdom against kingdom. There will be famines and earthquakes in various places. ⁸ But all these things are only the beginning of birth pains. ⁹ Then they will deliver you up to tribulation and kill you. You will be hated by all the nations for my name's sake. ¹⁰ Then many will stumble, and betray one another and hate one another. ¹¹ Many false prophets will rise up and lead many astray. ¹² Because lawlessness will increase, the love of many will grow cold. ¹³ But the one who endures to the end will be saved. ¹⁴ This good news of the kingdom will be preached in the whole world as a testimony to all the nations. Then the end will come.

¹⁵ "Therefore, when you see the abomination of desolation, which was spoken of by Daniel the prophet, standing in the holy place" (let the reader understand), ¹⁶ "let those who are in Judea flee to the mountains, ¹⁷ let him who is on the housetop not go down to take anything out of his house, ¹⁸ and let him who is in the field not return to take his cloak. ¹⁹ But woe to those who are pregnant and to those who are nursing infants in those days! ²⁰ Pray that your flight will not occur in the winter or on a Sabbath. ²¹ For there will be great tribulation, such as has not been from the beginning of the world until now, no, nor ever will be again. ²² Unless those days had been shortened, no flesh would be saved. But for the sake of the elect those days will be shortened. ²³ Then if anyone says to you, 'Look, here is the Christ!' or, 'There is the Christ!' do not believe it. ²⁴ For false Christs and false prophets will arise and show great signs and wonders, so as to lead astray, if possible, even the elect. ²⁵ See, I have told you ahead of time. ²⁶ Therefore, if they say to you, 'Look, he is in the wilderness,' do not go out to the wilderness. Or, 'See, he is in the inner rooms,' do not believe it. ²⁷ For as the lightning shines out from the east and flashes all the way to the west, so will be the coming of the Son of Man. ²⁸ Wherever a dead animal is, there the vultures will gather.

²⁹ "But immediately after the tribulation of those days

the sun will be darkened,
the moon will not give its light,
the stars will fall from the sky,

and the powers of the heavens will be shaken. ³⁰ Then the sign of the Son of Man will appear in the sky, and all the tribes of the earth will mourn. They will see the Son of Man coming on the clouds of the sky with power and great glory. ³¹ He will send his angels with a great sound of a trumpet, and they will gather together his elect from the four winds, from one end of the sky to the other.

³² "Learn a lesson from the fig tree. As soon as the branch becomes tender and puts out its leaves, you know that summer is near. ³³ So also, when you see all these things, you should know that he is near, at the very gates. ³⁴ Truly I say to you, this generation will not pass away until all of these things will have happened. ³⁵ Heaven and the earth will pass away, but my words will never pass away. ³⁶ But concerning that day and hour no one knows, not even the angels of heaven, nor the Son, but only the Father. ³⁷ As the days of Noah were, so will be the coming of the Son of Man. ³⁸ For as in those days before the flood they were eating and drinking, marrying and giving in marriage until the day that Noah entered the ark, ³⁹ and they knew nothing until the flood came and took them all away—so will be the coming of the Son of Man. ⁴⁰ Then two men will be in a field—one will be taken, and one will be left. ⁴¹ Two women will be grinding with a mill—one will be taken, and one will be left. ⁴² Therefore be on your guard, for you do not know on what day your Lord will come. ⁴³ But know this, that if the master of the house had known in

what time of night the thief was coming, he would have been on guard and would not have allowed his house to be broken into. ⁴⁴ Therefore you must also be ready, for the Son of Man will come at an hour that you do not expect.

⁴⁵ "So who is the faithful and wise servant whom his master has set over his household in order to give them their food at the right time? ⁴⁶ Blessed is that servant whom his master will find doing that when he comes. ⁴⁷ Truly I say to you that the master will set him over all his possessions. ⁴⁸ But if an evil servant says in his heart, 'My master has been delayed,' ⁴⁹ and begins to beat his fellow servants, and eats and drinks with drunkards, ⁵⁰ then the master of that servant will come on a day that the servant does not expect and at an hour that he does not know. ⁵¹ His master will cut him in pieces and assign him a place with the hypocrites, where there will be weeping and grinding of teeth.

Chapter 24

¹ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဗိမာန်တော်၏ တိုက် ဆောင်များကို ပြခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ² ယေရှုကလည်း၊ ဤအရာအလုံးစုံကို သင်တို့သည်မြင်ကြသည်မဟုတ်လော။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မဖြူမချဘဲ ကျောက်တခွပေါ်မှာ တခွမျှမတည်မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³ ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်၊ တပည့်တော်တို့သည် အခြားသူမပါဘဲချဉ်းကပ်၍၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ ဤကပ်ကမ္ဘာကုန်သော ပုပ္ဖန်မိတ်သည် အဘယ်နှိမိတ်ဖြစ်မည်ကို၎င်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ⁴ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ⁵ အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာ သဖြင့် လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ ⁶ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက်အံ့သော သံတင်းစကားကို၎င်း ကြားရကြလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ထိုအမှုအရာများသည်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။ ⁷ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ⁸ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦးပင်ဖြစ်သတည်း။ ⁹ ထိုကာလ၌ လူများတို့သည် သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့် မည်။ ငါ၏နာမကြောင့်လည်း ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ ¹⁰ ထိုကာလ၌ အများသောသူတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် အပ်ကြလိမ့်မည်။ ¹¹ အချင်းချင်းမုန်းကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာပရောဖက်အများတို့သည် ပေါ်လာ၍လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြ လိမ့်မည်။ ¹² မတရားသောအမှုတို့သည်များပြားသဖြင့် အများသောသူတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါးလိမ့် မည်။ ¹³ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ¹⁴ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝဂေလိတရားကို လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသူတို့၌ ဟောရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ အဆုံးသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ¹⁵ ထို့ကြောင့် ပရောဖက်ဒိယေလ ဟောသည်အတိုင်း ဖျက်ဆီးတတ်သောရှုံ့ရာဘွယ်အရာသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။ ¹⁶ ထိုသို့ မြင်ရလျှင်၊ ယုဒပြည်၌ ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ ¹⁷ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူသည် အိမ်ထဲက ဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။ ¹⁸ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကို ယူခြင်းငှါ နောက်သို့ မပြန်စေနှင့်။ ¹⁹ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ ²⁰ သင်တို့ ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်းမကျမည်အကြောင်း ဆု တောင်းကြလော့။ ²¹ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့သော ကြီး စွာသော ဒုက္ခသည် ထိုကာလ၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ²² ထိုကာလတာရှည်လျှင် အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်သောသူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလသည် တိုလိမ့်မည်။ ²³ ထိုအခါ သူတပါးက ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်းမယုံကြနှင့်။ ²⁴ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် ကြီးစွာသောနှိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို ပြကြလိမ့်မည်။ ²⁵ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို ငါပြောနှင့်ပြီ။ ²⁶ ထို့ကြောင့် သူတို့ကခရစ်တော်သည် တော၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မထွက်မသွားကြနှင့်။ တိုက်ခန်း၌ ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။ ²⁷ လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မှပြန်၍အနောက်တိုင်အောင် ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည် ကြွလာတော် မူလတ္တံ့။ ²⁸ အသေကောင်ရှိရာ၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတ္တံ့။ ²⁹ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက် ရုတ်ခန့် နေသည်မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အရောင်ကိုမပေး။ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ ³⁰ ထိုအခါ လူသား၏နှိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍၊ လူသားသည်ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဟ်းတိမ် ကိုစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကိုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ ³¹ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ တံပိုးခရာကိုပြင်းစွာမှုတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ရွေး ချယ်တော်မူသောသူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ၊ ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍စုရုံးကြလတ္တံ့။ ³² သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကိုမှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အခက် အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ³³ ထိုနည်းတူ၊ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုမြင်ရလျှင် လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့

ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။³⁴ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့် မည်။³⁵ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။³⁶ ထိုအချိန်နာရီကိုကား အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်မသိ။ ငါ့ခမည်းတော်တပါးတည်းသာ သိ တော်မူ၏။³⁷ လူသားသည် ကြွလာသောအခါ နောလက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။³⁸ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမဖြစ်မှီကာလ၌ နောသည် သဘောထဲသို့ဝင်သောနေ့တိုင်အောင် လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံဘက်လျက်နေ၍၊³⁹ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရောက်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့နေကြသည် နည်းတူ၊ လူသားကြွလာသောအခါ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။⁴⁰ ထိုအခါ လယ်၌ရှိသော သူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။⁴¹ ကြိတ်ဆုံကြိတ်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။⁴² သင်တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန်နာရီ၌ရောက်လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြ လော့။⁴³ သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကို အိမ်ရှင်သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ၊ စောင့်နေလိမ့် မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။⁴⁴ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ မထင်မမှတ်သော အချိန်နာရီ၌ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။⁴⁵ အရှင်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို ဝေဖန်စေ ခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ သတိပညာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသောကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။⁴⁶ အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကို အရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည် မင်္ဂလာရှိ ၏။⁴⁷ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌ အပ်လိမ့်မည်။⁴⁸ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်ဆိုးက ငါ့အရှင်လာခဲ့လိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည်။⁴⁹ ကျွန်ချင်းတို့ကို ရိုက်ပုတ်လျက် သေသောက်ကြူးသောသူတို့နှင့်တကွ စားသောက်လျက်နေ၏။⁵⁰ ထိုကျွန်မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသောအချိန်နာရီ၌ သခင်သည်ရောက်လာလျှင်၊⁵¹ ထိုကျွန်သည် ပြင်းပြစွာကွပ်မျက်ဆုံးမ၍၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ လျှို့ဝှက်သော သူတို့နှင့်တကွ နေရာချလတံ့။

Chapter 25

¹ "Then the kingdom of heaven will be like ten virgins who took their lamps and went to meet the bridegroom. ² Five of them were foolish and five were wise. ³ For when the foolish virgins took their lamps, they did not take any oil with them. ⁴ But the wise virgins took containers of oil along with their lamps. ⁵ Now while the bridegroom was delayed, they all got sleepy and slept. ⁶ But at midnight there was a cry, 'Look, the bridegroom! Go out and meet him.'

⁷ Then all those virgins rose up and trimmed their lamps. ⁸ The foolish said to the wise, 'Give us some of your oil because our lamps are going out.'

⁹ "But the wise answered and said, 'Since there will not be enough for us and you, go instead to those who sell and buy some for yourselves.' ¹⁰ While they went away to buy, the bridegroom came, and those who were ready went with him to the marriage feast, and the door was shut.

¹¹ "Afterward the other virgins also came and said, 'Master, master, open for us.'

¹² "But he answered and said, 'Truly I say to you, I do not know you.' ¹³ Watch therefore, for you do not know the day or the hour.

¹⁴ "For it is like when a man was about to go into another country. He called his own servants and entrusted his possessions to them. ¹⁵ To one of them he gave five talents, to another he gave two, and to yet another he gave one talent. Each one received an amount according to his own ability, and that man went on his journey. ¹⁶ The one who received the five talents went at once and worked with them and gained another five talents. ¹⁷ In the same way, the one who had received two talents gained another two. ¹⁸ But the servant who had received one talent went away, dug a hole in the ground, and hid his master's money. ¹⁹ Now after a long time the master of those servants came back and settled accounts with them. ²⁰ The servant who had received the five talents came and brought another five talents. He said, 'Master, you entrusted me with five talents. See, I have gained five talents more.'

²¹ "His master said to him, 'Well done, good and faithful servant! You have been faithful over a few things. I will put you in charge over many things. Enter into the joy of your master.'

²² "The servant who had received two talents came and said, 'Master, you gave me two talents. See, I have gained two more talents.'

²³ "His master said to him, 'Well done, good and faithful servant! You have been faithful over a few things. I will put you in charge over many things. Enter into the joy of your master.'

²⁴ "Then the servant who had received one talent came and said, 'Master, I know that you are a hard man. You reap where you did not sow, and you harvest where you did not scatter. ²⁵ I was afraid, so I went away and hid your talent in the ground. See, you have here what belongs to you.'

²⁶ "But his master answered and said to him, 'You wicked and lazy servant, you knew that I reap where I have not sowed and harvest where I have not scattered. ²⁷ Therefore you should have given my money to the bankers, and at my coming I would have received back my own with interest. ²⁸ Therefore take away the talent from him and give it to the servant who has ten talents. ²⁹ For to everyone who possesses more will be given, and he will have an abundance. But from anyone who does not possess anything, even what he does have will be taken away. ³⁰ Throw the worthless servant out into the outer darkness, where there will be weeping and grinding of teeth.'

³¹ "When the Son of Man comes in his glory and all the angels with him, then he will sit on his glorious throne. ³² Before him will be gathered all the nations, and he will separate the people one from another, as a shepherd separates the sheep from the goats. ³³ He will place the sheep on his right hand, but the goats on his left. ³⁴ Then the King will say to those on his right hand, 'Come, you who have been blessed by my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world. ³⁵ For I was hungry and you gave me food; I was thirsty and you gave me a drink; I was a stranger and you took me in; ³⁶ I was naked and you clothed me; I was sick and you cared for me; I was in prison and you came to me.'

³⁷ "Then the righteous will answer and say, 'Lord, when did we see you hungry and feed you? Or thirsty and give you a drink?' ³⁸ When did we see you a stranger and take you in? Or naked and clothe you? ³⁹ When did we see you sick or in prison and come to you?"

⁴⁰ "Then the King will answer and say to them, 'Truly I say to you, what you did for one of the least of these brothers of mine, you did it for me.' ⁴¹ Then he will say to those on his left hand, 'Depart from me, you cursed, into the eternal fire that has been prepared for the devil and his angels, ⁴² because I was hungry, but you did not give me food; I was thirsty, but you did not give me a drink; ⁴³ I was a stranger, but you did not take me in; naked, but you did not clothe me; sick and in prison, but you did not care for me.'

⁴⁴ "Then they will also answer and say, 'Lord, when did we see you hungry, or thirsty, or a stranger, or naked, or sick, or in prison, and did not serve you?'

⁴⁵ "Then he will answer them and say, 'Truly I say to you, what you did not do for one of the least of these, you did not do for me.' ⁴⁶ These will go away into eternal punishment, but the righteous into eternal life."

Chapter 25

¹ ထိုအခါ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ကား၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ မီးခွက်ကို ကိုင်ယူ၍ ထွက်သွားသောသတို့သမီးတကျပ်နှင့်တူ၏။ ² ထိုသတို့သမီးတို့တွင် ငါးယောက်သည် ပညာသတိရှိကြ၏။ ငါးယောက်မူကား အမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ³ မိုက်သောသူတို့သည် မီးခွက်တို့ကိုသာယူ၍ ဆီကို မယူကြ။ ⁴ ပညာသတိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့်တကွ ဘူး၌ပါသောဆီကိုလည်း ယူကြ၏။ ⁵ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မလာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ငိုက်၍အိပ်ပျော်ကြ၏။ ⁶ သန်းခေါင်ယံ၌ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် လာပြီ။ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားကြကုန်ဟု ကြွေးကြော်လျှင်၊ ⁷ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ထ၍မီးခွက်များကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ⁸ မိုက်သောသူတို့က ငါတို့ဆီမီးသေပါပြီ။ သင်တို့ ဆီကိုအနည်းငယ်ပေးပါဟု ပညာရှိသောသူတို့အား တောင်းကြ၏။ ⁹ ပညာရှိသောသူတို့ကလည်း သင်တို့အဘို့နှင့် ငါတို့အဘို့ ဆီမလောက်။ ထို့ကြောင့် ဆီရောင်းသောသူ ရှိရာသို့သွား၍ ကိုယ်သုံးဘို့ဝယ်လျှင် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ¹⁰ ထိုသူတို့သည် ဆီဝယ်သွားသည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သတို့သမီးတို့သည် လုလင်နှင့်အတူ ပွဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင် တံခါးကိုပိတ်ထား၏။ ¹¹ ထိုနောက် ကြွင်းသောသတို့သမီးတို့သည်လာ၍ အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား တံခါးကိုဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်ကြသော်၊ ¹² အရှင်ကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ¹³ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ကြွလာအံ့သောနေ့ရက်၊ အချိန်နာရီကို သင်တို့သည်မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။ ¹⁴ ဥပမာကား၊ လူတိုင်းသည် အခြားသောပြည်သို့သွားမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့ကိုခေါ်၍ မိမိဥစ္စာများကို အပ်ပေး၏။ သူတို့သည် အသီးအသီးအစွမ်းသတ္တိရှိသည်အတိုင်း၊ တဦး၌ ငွေအခွက်ငါးဆယ်၊ ¹⁵ တဦး၌ အခွက်နှစ်ဆယ်၊ တဦး၌ အခွက်တဆယ်ကို အပ်ပေးပြီးမှ ချက်ခြင်းသွားလေ၏။ ¹⁶ အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူသည် သွား၍ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။ ¹⁷ ထိုနည်းတူ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်း၊ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။ ¹⁸ အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူမူကား၊ သွား၍ မြေ၌တွင်းတူးပြီးလျှင် အရှင်၏ငွေကိုဝှက်ထားလေ၏။ ¹⁹ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ ထိုငယ်သားတို့၏ အရှင်သည်လာ၍ သူတို့ကိုစာရင်းယူလေ၏။ ²⁰ အခွက်ငါးဆယ်ကို ခံသောသူသည်ချဉ်းကပ်၍ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုဆက်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်ငါးဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ ²¹ အရှင်ကလည်း၊ သာဓု၊ သစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း။ သင်သည် အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ စည်းစိမ်ကိုဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²² အခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်းချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊ ²³ အရှင်က၊ သာဓု သစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း၊ သင်သည် အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ စည်းစိမ်ကိုဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁴ အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ် သည်နှင့် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြသောအရပ်၌ စုသိမ်းတတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ၍၊ ²⁵ ကြောက်သောကြောင့်၊ အခြားသို့သွား၍ ကိုယ်တော်၏ ငွေအခွက်တဆယ်ကို မြေ၌ဝှက်ထားပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ²⁶ အရှင်ကလည်း၊ ဆုံးညစ်ပျင်းရိသောငယ်သား၊ ငါသည် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ် မဖြန့်မကြသောအရပ်၌ စုသိမ်းသည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊ ²⁷ ငါ့ငွေကို ပွဲစားလက်သို့အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။ ²⁸ ထို့ကြောင့် အခွက်တဆယ်ကို ထိုသူ၏ လက်မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တရာရှိသောသူကို ပေးကြ။ ²⁹ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။ ³⁰ အသုံးမရသော ထိုငယ်သားကိုငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင် ထုတ်ချလိုက်ကြဟု စီရင်တော်မူ၏။ ³¹ လူသားသည် မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကို

ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များ အခြံအရံ တို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ ³² ရှေ့တော်၌ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကို အသီးအခြားခွဲ၍၊ ³³ သိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ထားတော်မူလေတုံ။ ³⁴ ထိုအခါ လက်ျာတော်ဘက်၌ရှိသော သူတို့အား မင်းကြီးက၊ ငါ့မည်းတော်ထံ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံသောသူတို့၊ ကမ္ဘာဦးကပင် သင်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောနိုင်ငံကို လာ၍ အမွေခံကြလော့။ ³⁵ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေးကြ၏။ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့ပေးကြ၏။ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြ၏။ ³⁶ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာ ရောဂါ စွဲသောအခါ သင်တို့သည် ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ ငါသည် ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ³⁷ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ် တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို သောက်ဘို့ပေးပါသနည်း။ ³⁸ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကိုယ်တော် အား ပြုပါသနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော် ကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။ ³⁹ အနာစွဲတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ အထံတော်သို့ ရောက်ပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊ ⁴⁰ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတည်းဟူသော ငါ့ညီတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အား ပြုကြသမျှတို့ကို ငါအား ပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလေတုံ။ ⁴¹ ထိုအခါ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ကျန်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၊ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏တမန်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောထာဝရမီးထဲသို့ ငါ့ထံမှ ခွာသွားကြလော့။ ⁴² အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်မကျွေး၊ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင် တို့သည် သောက်ဘို့မပေး။ ⁴³ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိ သောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည် အနာရောဂါစွဲသောအခါ၌၎င်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေရ သောအခါ၌၎င်း၊ သင်တို့သည် မကြည့်ရှုမပြုစုကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ⁴⁴ ထိုသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူခြင်း၊ ရေငတ်တော်မူခြင်း၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူ ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူခြင်း၊ အနာစွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေတော်မူခြင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည် အဘယ်အခါ၌မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို မပြုစုမလုပ်ကျွေးဘဲ နေပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊ ⁴⁵ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အား မပြုသမျှတို့ကို ငါအား မပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလေတုံ။ ⁴⁶ ထိုသူတို့သည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ခံရာသို့၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ထာဝရအသက်ရှင်ရာ သို့၎င်း သွားရကြလေတုံဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 26

¹ It came about that when Jesus had finished all these words, he said to his disciples, ² "You know that after two days the Passover is coming, and the Son of Man will be given over to be crucified."

³ Then the chief priests and the elders of the people were gathered together in the palace of the high priest, who was named Caiaphas. ⁴ They plotted together to arrest Jesus stealthily and kill him. ⁵ For they were saying, "Not during the festival, so that a riot does not arise among the people."

⁶ Now while Jesus was in Bethany in the house of Simon the leper, ⁷ as he was reclining at table, a woman came to him having an alabaster jar of very expensive ointment, and she poured it upon his head. ⁸ But when his disciples saw it, they became angry and said, "What is the reason for this waste? ⁹ This could have been sold for a large amount and given to the poor."

¹⁰ But Jesus, knowing this, said to them, "Why are you causing trouble for this woman? For she has done a beautiful thing for me. ¹¹ You always have the poor with you, but you will not always have me. ¹² For when she poured this ointment on my body, she did it for my burial. ¹³ Truly I say to you, wherever this good news is preached in the whole world, what this woman has done will also be spoken of in memory of her."

¹⁴ Then one of the twelve, who was named Judas Iscariot, went to the chief priests ¹⁵ and said, "What are you willing to give me to turn him over to you?" They weighed out thirty pieces of silver for him. ¹⁶ From that moment he sought an opportunity to turn him over to them.

¹⁷ Now on the first day of unleavened bread the disciples came to Jesus and said, "Where do you want us to prepare for you to eat the Passover meal?"

¹⁸ He said, "Go into the city to a certain man and say to him, 'The Teacher says, "My time is at hand. I will keep the Passover at your house with my disciples.'" ¹⁹ The disciples did as Jesus directed them, and they prepared the Passover meal.

²⁰ When evening came, he sat down to eat with the twelve disciples. ²¹ As they were eating, he said, "Truly I say to you that one of you will betray me."

²² They were very sorrowful, and each one began to ask him, "Surely not I, Lord?"

²³ He answered, "The one who dips his hand with me in the dish is the one who will betray me. ²⁴ The Son of Man will go, just as it is written about him. But woe to that man by whom the Son of Man is betrayed! It would be better for that man if he had not been born."

²⁵ Judas, who would betray him said, "Is it I, Rabbi?"

He said to him, "You have said it yourself."

²⁶ As they were eating, Jesus took bread, blessed it, and broke it. He gave it to the disciples and said, "Take, eat. This is my body." ²⁷ He took a cup and gave thanks, and gave it to them and said, "Drink it, all of you. ²⁸ For this is my blood of the covenant that is poured out for many for the forgiveness of sins. ²⁹ But I say to you, I will not drink again of this fruit of the vine, until that day when I drink it new with you in my Father's kingdom."

³⁰ When they had sung a hymn, they went out to the Mount of Olives. ³¹ Then Jesus said to them, "All of you will fall away tonight because of me, for it is written,

'I will strike the shepherd
and the sheep of the flock will be scattered.'

³² But after I am raised up, I will go ahead of you into Galilee."

³³ But Peter said to him, "Even if all fall away because of you, I will never fall away."

³⁴ Jesus said to him, "Truly I say to you, this very night, before the rooster crows, you will deny me three times."

³⁵ Peter said to him, "Even if I must die with you, I will not deny you." All the other disciples said the same thing.

³⁶ Then Jesus went with them to a place called Gethsemane and said to his disciples, "Sit here while I go over there and pray." ³⁷ He took Peter and the two sons of Zebedee with him and began to become sorrowful and troubled. ³⁸ Then he said to them, "My soul is deeply sorrowful, even to death. Remain here and watch with me." ³⁹ He went a little farther, fell on his face, and prayed. He said, "My Father, if it is possible, let this cup pass from me. Yet, not as I will, but as you will." ⁴⁰ He came to the disciples and found them sleeping, and he said to Peter, "What, could you not watch with me for one hour? ⁴¹ Watch and pray that you do not enter into temptation. The spirit indeed is willing, but the flesh is weak." ⁴² He went away a second time and prayed. He said, "My Father, if this cannot pass away unless I drink it, your will be done." ⁴³ He came again and found them sleeping, for their eyes were heavy. ⁴⁴ So leaving them again, he went away and prayed a third time, saying the same words. ⁴⁵ Then Jesus came to the disciples and said to them, "Are you still sleeping and taking your rest? Look, the hour is at hand, and the Son of Man is being betrayed into the hands of sinners. ⁴⁶ Arise, let us go. Look, the one who is betraying me is near."

⁴⁷ While he was still speaking, Judas, one of the twelve, came. A large crowd came with him from the chief priests and elders of the people. They came with swords and clubs. ⁴⁸ Now the man who was going to betray Jesus had given them a signal, saying, "The one I kiss is the man. Seize him." ⁴⁹ Immediately he came up to Jesus and said, "Greetings, Rabbi!" and he kissed him.

⁵⁰ Jesus said to him, "Friend, do what you have come to do." Then they came, laid hands on Jesus, and seized him. ⁵¹ Behold, one of those who was with Jesus stretched out his hand, drew his sword, and struck the servant of the high priest, and cut off his ear. ⁵² Then Jesus said to him, "Put your sword back in its place, for all those who take up the sword will perish by the sword. ⁵³ Do you think that I could not call upon my Father, and he would send me more than twelve legions of angels? ⁵⁴ But how then would the scriptures be fulfilled, that this must happen?" ⁵⁵ At that time Jesus said to the crowd, "Have you come out with swords and clubs to seize me like a robber? Every day I sat teaching in the temple, and you did not arrest me. ⁵⁶ But all this has happened so that the writings of the prophets might be fulfilled." Then all the disciples abandoned him and fled.

⁵⁷ Those who had seized Jesus led him away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders had gathered together. ⁵⁸ But Peter followed him from a distance to the courtyard of the high priest. He went inside and sat down with the officers to see the outcome. ⁵⁹ Now the chief priests and the whole council were looking for false testimony against Jesus so that they might put him to death. ⁶⁰ They did not find any, even though many false witnesses came forward. But later two came forward ⁶¹ and said, "This man said, 'I am able to destroy the temple of God and rebuild it in three days.'"

⁶² The high priest stood up and said to him, "Do you have no answer? What is it that they are testifying against you?" ⁶³ But Jesus was silent. The high priest said to him, "I command you by the living God, tell us whether you are the Christ, the Son of God."

⁶⁴ Jesus replied to him, "You have said it yourself. But I tell you, from now on you will see the Son of Man sitting at the right hand of Power, and coming on the clouds of heaven."

⁶⁵ Then the high priest tore his clothes and said, "He has spoken blasphemy! Why do we still need witnesses? Look, now you have heard the blasphemy. ⁶⁶ What do you think?"

They answered and said, "He is deserving of death." ⁶⁷ Then they spit in his face and beat him with their fists, while some slapped him ⁶⁸ and said, "Prophecy to us, you Christ. Who is it that struck you?"

⁶⁹ Now Peter was sitting outside in the courtyard, and a servant girl came to him and said, "You were also with Jesus of Galilee."

⁷⁰ But he denied it in front of them all, saying, "I do not know what you are talking about."

⁷¹ When he went out to the gateway, another servant girl saw him and said to those there, "This man was also with Jesus of Nazareth."

⁷² He again denied it with an oath, "I do not know the man!"

⁷³ After a little while those who were standing by came and said to Peter, "Surely you are also one of them, for the way you speak gives you away."

⁷⁴ Then he began to curse and swear, "I do not know the man," and immediately a rooster crowed.

⁷⁵ Peter remembered the words that Jesus had said, "Before the rooster crows you will deny me three times." Then he went outside and wept bitterly.

Chapter 26

¹ ထိုဒေသနာတော်ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ² နှစ်ရက်လွန်မှပသခါပွဲနေ့ရောက်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ထိုအခါ လူသားကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက် သတ်စေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³ ထိုအခါ ယဇပုရောဟိတ်အကြီးကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ကယာဖအမည်ရှိသော ယဇပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦး၌ စည်းဝေးကြပြီးလျှင်၊ ⁴ ယေရှုကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်အံ့သောငှါ တိုင်ပင်ကြ၏။ ⁵ သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကိုစိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင်မပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆိုကြ၏။ ⁶ ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသောလူနှင့် အိမ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ⁷ မိန်းမတယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော ဆဲမွေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို အထံတော်သို့ ယူခဲ့၍၊ စားပွဲနားမှာ လျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော်၏ခေါင်းပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။ ⁸ တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ဆိုးစေသနည်း။ ⁹ ထိုဆဲမွေးကို အဘိုးများစွာနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆိုကြ၏။ ¹⁰ ယေရှုသည် သံတော်မူလျှင် ထိုမိန်းမကို အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ၌ ကောင်း သောအမှုကိုပြုပြီ။ ¹¹ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား သင်တို့၌အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။ ¹² ဤဆဲမွေးကို ငါ့ကိုယ်အပေါ်၌ သွန်းလောင်းသည်မှာ ငါ့အလောင်းကို သဂြိုဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ပြုသတည်း။ ¹³ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင် ဟောသောအရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသောဤအမှုကို ကြားပြောရကြလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်သည် ယဇပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ သို့သွား၍၊ ¹⁵ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုကို ကိုယ်တော်တို့လက်သို့အပ်လျှင် အဘယ်မျှလောက်ပေးပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ ထိုသူတို့က ငွေအကျပ်သုံးဆယ်ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ¹⁶ ထိုအခါမှစ၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ အဆင်သင့်သောအချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်နေ၏။ ¹⁷ အဇမပွဲ ပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကို စား တော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးကြသော်၊ ¹⁸ ကိုယ်တော်က၊ မြို့တွင် ဤမည်သောသူ၏အိမ်သို့သွားကြ၊ ဆရာမှာလိုက်သည်ကား၊ ငါ့အချိန်နီးပြီ။ သင့်အိမ်၌ ငါတပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို ငါခံမည်ဟု ထိုသူကို ပြောကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁹ တပည့်တော်တို့သည် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြု၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ²⁰ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၏။ ²¹ စား၍နေကြစဉ် ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ²² တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ သခင်၊ အကျွန်ုပ်လော့ဟု အသီးအသီးမေးလျှောက်ကြ၏။ ²³ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါနှင့်အတူ ပုကန်တွင် လက်နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။ ²⁴ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကိုအပ်နှံသောသူသည် အမက်လာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁵ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်သူယုဒရှုကာရုတ် ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်လော့ဟု မေးလျှောက် လျှင်၊ သင်ဆိုသည့်အတိုင်းမှန်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ²⁶ ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ²⁷ ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အားပေးတော်မူ၍ သင်တို့ရှိသမျှသည် သောက် ကြလော့။ ²⁸ ဤခွက်ကား ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများတို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေခြင်းငှါ သွန်းသော ငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။ ²⁹ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ငါခံမည်တော်၏နိုင်ငံ၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါမသောက်မှီ နေ့တိုင်အောင် ယခုမှစ၍တဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³⁰ ထို့နောက် သီချင်းဆိုကြပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ ³¹ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကိုငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ည၌တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ³² သို့သော်လည်း ငါသည်ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ³³ ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ် အလျှင်းမပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။ ³⁴ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ည၌တွင်ကြက်မထွန်မှီ သင်သည်သိုးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ³⁵ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု လျှောက်ပြန်၏။

တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။³⁶ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ဂေသရှေမန်အရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ ငါသည် ဟိုအရပ်သို့ သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊³⁷ ပေတရုနှင့် ဇေဗဒဲ၏သားနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား၍၊ နှလုံးသောစိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူ၏။³⁸ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံးအလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့် အတူစောင့်၍ နေကြလော့ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။³⁹ ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင် ပြပေ၍အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်သည် အကျွန်ုပ်ကိုလွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည် အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။⁴⁰ တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်၍ သူတို့သည် အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်တို့ သည် တနာရီခန့်မျှ ငါနှင့်အတူစောင့်၍နေခြင်းငှါ ဤသို့စုစုမီးနိုင်သလော။⁴¹ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ် ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊⁴² တဖန်သွား၍ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲ လွန်၍မသွားရလျှင် ကိုယ်တော် အလို ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းပြန်၏။⁴³ ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့လာ၍ သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန်အိပ်ပျော်လျက် နေကြ သည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊⁴⁴ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင် ရှေ့မြှောက်ဆိုသည်နည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဆုတောင်း တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာလျှင် ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။⁴⁶ ထကြ၊ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကို အပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁷ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်လာ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူများ စေလွှတ်သောလူအစုအဝေးအပေါင်း တို့ သည် ထားနှင့် ဒုတ်များကို ကိုင်လျက်ပါကြ၏။⁴⁸ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်းကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊⁴⁹ ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟု ဆိုလျက်နမ်းလေ၏။⁵⁰ ယေရှုကလည်း၊ အဆွေ၊ အဘယ်အခင်းရှိ၍ လာသနည်းဟုမေးတော်မူပြီးမှ၊ ထိုသူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင်ဘမ်းဆီးကြ၏။⁵¹ ထိုအခါ ယေရှုနှင့်ပါသောသူတယောက်သည် လက်ကိုဆန့်၍ ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် နားရှက်ပြတ်လေ၏။⁵² ယေရှုကလည်း သင့်ထားကို သူ့နေရာ၌ပြန်ထားလော့။ ထားကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။⁵³ ယခုပင် ငါ့အဘကို ငါတောင်းနိုင်သည်ကို၎င်း၊ တောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန်နှစ်တပ်မက ငါထံသို့ စေလွှတ်တော်မူမည်ကို၎င်း၊ သင်သည်မထင်သလော။⁵⁴ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သော အမှုအရာတို့သည်ဖြစ်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့ပြည့်စုံ အံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵⁵ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြုကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ နေတိုင်းဆုံးမပြုဝါဒပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ ထိုင်နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းဆီးကြ။⁵⁶ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု လူအစုအဝေးတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ပြေးကြ၏။⁵⁷ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးသောသူတို့သည် ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ဆောင်သွားကြ၏။⁵⁸ ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးတိုင်အောင်ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာလိုက်၍ အတွင်း သို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏ အဆုံးကိုသိမြင်ခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ ထိုင်နေ၏။⁵⁹ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ၊ လွတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကိုသတ်ရမည် အ ကြောင်းမမှန်သောသက်သေကို ရှာသော်လည်းမတွေ့ကြ။⁶⁰ မမှန်သောသက်သေခံအများ လာသော်လည်း သက်သေကိုမတွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သော သက် သေခံနှစ်ယောက်တို့သည် လာ၍၊⁶¹ ဤသူက ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက်နိုင် သည်ဟု ပြောပါသည်ဟု သက်သေခံကြ၏။⁶² ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ထ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှပြန်၍မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံသနည်းဟုဆိုလျှင်၊⁶³ ယေရှုသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မူ၏။ ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်းကလည်း သင်သည် ခရစ်တော်တည်း ဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည် မမှန်သည်ကို ငါတို့အား ပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်ကို ကျိန်ဆိုစေ၏ဟု ဆိုလျှင်၊⁶⁴ ယေရှုက၊ သင်ဆိုသည့်အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမက ငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုး တော်၏လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက် မိန်းမတို့မိန်းမတို့၏ ကြွလာသည်ကို သင်တို့ မြင်ရကြလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁶⁵ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက် ဤသူသည်ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြော သောစကားကို ယခုပင် သင်တို့ ကြားရပြီ။⁶⁶ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့က ဤသူသည် အသေခံထိုက်ပေ၏ဟု ပြန် ၍ စီရင်ကြ၏။⁶⁷ ထိုအခါ မျက်နှာတော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့် ထိုးကြ၏။⁶⁸ အချို့တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်၍၊ အချင်းခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ် သည်ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။⁶⁹ ပေတရုသည် ပြင်မှာအိမ်ဦး၌ထိုင်နေစဉ်၊ အစေအပါး မိန်းမတယောက်သည် သူရှိရာသို့လာ၍ သင် သည်လည်း ဂါလိလဲလူ ယေရှုနှင့် ပေါင်းတော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊⁷⁰ ပေတရုက သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိဟု လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ငြင်းခုံလေ၏။⁷¹ ထို့နောက် ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက်ပြီးမှ အခြားသောမိန်းမသည် သူ့ကိုမြင်၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသော သူတို့အား၊ ဤသူလည်း နာဇရက်မြို့သားယေရှု နှင့်ပေါင်းတော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊⁷² ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု ကျိန်ဆိုလျက် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။⁷³ ထို့နောက် များမကြာ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသော သူတို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာ၍၊ အကယ်စစ်စစ် သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင့်စကားသည် သင့်အကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊⁷⁴ ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု မိန့်ဆိုပြု၍ ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏချင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။⁷⁵ ယေရှုက၊ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ သော စကားကို ပေတရုသည် သတိရသဖြင့် ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငဲ့ကြွေးလေ၏။

Chapter 27

¹ Now when morning came, all the chief priests and elders of the people plotted against Jesus to put him to death. ² They bound him, led him away, and delivered him to Pilate the governor.

³ Then when Judas, who had betrayed him, saw that Jesus had been condemned, he repented and returned the thirty pieces of silver to the chief priests and elders, ⁴ and said, "I have sinned by betraying innocent blood."

But they said, "What is that to us? See to that yourself." ⁵ Then he threw down the pieces of silver in the temple, and departed, and went out and hanged himself. ⁶ The chief priests took the pieces of silver and said, "It is not lawful to put this into the treasury because it is the price of blood." ⁷ They discussed the matter together, and they bought with the money the potter's field in which to bury strangers. ⁸ For this reason that field has been called, "The Field of Blood" to this day. ⁹ Then that which had been spoken by Jeremiah the prophet was fulfilled, saying, "They took the thirty pieces of silver, the price set on him by the sons of Israel, ¹⁰ and they gave it for the potter's field, as the Lord had directed me."

¹¹ Now Jesus stood before the governor, and the governor asked him, "Are you the King of the Jews?" Jesus answered him, "You say so."

¹² But when he was accused by the chief priests and elders, he answered nothing. ¹³ Then Pilate said to him, "Do you not hear how many things they accuse you of?" ¹⁴ But he did not answer even one word, so that the governor was greatly amazed. ¹⁵ Now at the festival it was the custom of the governor to set free one prisoner chosen by the crowd. ¹⁶ At that time they had a notorious prisoner named Jesus Barabbas. ¹⁷ So when they were gathered together, Pilate said to them, "Who do you want me to set free for you? Barabbas, or Jesus who is called Christ?" ¹⁸ He knew that they had handed Jesus over to him because of envy.

¹⁹ While he was sitting on the judgment seat, his wife sent word to him and said, "Have nothing to do with that innocent man. For I have suffered much today because of a dream I had about him."

²⁰ Now the chief priests and the elders persuaded the crowd that they should ask for Barabbas and destroy Jesus. ²¹ The governor asked them, "Which of the two do you want me to set free for you?"

They said, "Barabbas."

²² Pilate said to them, "What should I do with Jesus who is called Christ?"

They all answered, "Crucify him."

²³ Then he said, "Why, what evil has he done?"

But they cried out even louder, "Crucify him."

²⁴ So when Pilate saw that he was gaining nothing, but instead a riot was starting, he took water, washed his hands in front of the crowd, and said, "I am innocent of the blood of this man. You see to it."

²⁵ All the people said, "May his blood be on us and our children." ²⁶ Then he set Barabbas free for them, but he scourged Jesus and handed him over to be crucified.

²⁷ Then the soldiers of the governor took Jesus into the government headquarters and they gathered the whole company of soldiers. ²⁸ They stripped him and put a scarlet robe on him. ²⁹ They made a crown of thorns and put it on his head, and placed a staff in his right hand. They knelt down before him and mocked him, saying, "Hail, King of the Jews!" ³⁰ They spat on him, and they took the staff and struck him on the head again and again. ³¹ When they had mocked him, they took the robe off him and put his own garments on him, and led him away to crucify him.

³² As they came out, they found a man from Cyrene named Simon, whom they forced to go with them so that he might carry his cross. ³³ They came to a place called Golgotha, which means "The Place of a

Skull." ³⁴ They gave him wine to drink mixed with gall. But when he tasted it, he would not drink. ³⁵ When they had crucified him, they divided up his garments by casting lots, ³⁶ and they sat and kept guard over him. ³⁷ Above his head they put the charge against him, which read, "This is Jesus, the king of the Jews." ³⁸ Two robbers were crucified with him, one on the right of him and one on the left. ³⁹ Those who passed by insulted him, shaking their heads ⁴⁰ and saying, "You who were going to destroy the temple and rebuild it in three days, save yourself! If you are the Son of God, come down from the cross!"

⁴¹ In the same way the chief priests were mocking him, along with the scribes and elders, and said, ⁴² "He saved others, but he cannot save himself. He is the King of Israel. Let him come down off the cross, and then we will believe in him." ⁴³ He trusts in God, let God rescue him now, if God consents to release him. For he even said, 'I am the Son of God.'" ⁴⁴ In the same way the robbers who were crucified with him also insulted him.

⁴⁵ Now from the sixth hour darkness came over the whole land until the ninth hour. ⁴⁶ About the ninth hour, Jesus cried with a loud voice and said, "Eli, Eli, lama sabachthani?" which means, "My God, my God, why have you abandoned me?"

⁴⁷ When some of those who were standing there heard it, they said, "He is calling for Elijah."

⁴⁸ Immediately one of them ran and took a sponge, filled it with sour wine, put it on a reed staff, and gave it to him to drink. ⁴⁹ The rest of them said, "Leave him alone. Let us see whether Elijah comes to save him." ⁵⁰ Then Jesus cried out again with a loud voice and gave up his spirit.

⁵¹ Behold, the curtain of the temple was split in two from the top to the bottom, and the earth shook, and the rocks split apart. ⁵² The tombs were opened, and the bodies of the holy people who had fallen asleep were raised. ⁵³ They came out of the tombs after his resurrection, entered the holy city, and appeared to many. ⁵⁴ Now when the centurion and those who were watching Jesus saw the earthquake and the things that had happened, they became very afraid and said, "Truly this was the Son of God." ⁵⁵ Many women who had followed Jesus from Galilee to attend to his needs were there watching from a distance. ⁵⁶ Among them were Mary Magdalene, Mary the mother of James and Joseph, and the mother of the sons of Zebedee.

⁵⁷ When it was evening, there came a rich man from Arimathea, named Joseph, who was also a disciple of Jesus. ⁵⁸ He approached Pilate and asked for the body of Jesus. Then Pilate ordered it to be given to him. ⁵⁹ Joseph took the body, wrapped it in a clean linen cloth, ⁶⁰ and laid it in his own new tomb that he had cut into the rock. Then he rolled a large stone against the door of the tomb and went away. ⁶¹ Mary Magdalene and the other Mary were there, sitting opposite the tomb.

⁶² The next day, which was the day after the Preparation, the chief priests and the Pharisees were gathered together with Pilate. ⁶³ They said, "Sir, we remember that when that deceiver was alive, he said, 'After three days will I rise again.' ⁶⁴ Therefore command that the tomb be made secure until the third day, otherwise his disciples may come and steal him and say to the people, 'He has risen from the dead,' and the last deception will be worse than the first."

⁶⁵ Pilate said to them, "Take a guard. Go and make it as secure as you know how." ⁶⁶ So they went and made the tomb secure, sealing the stone and placing the guard.

Footnotes

27:16 ^[1] Many ancient copies do not have

Chapter 27

¹ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယဇုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူအပေါင်း တို့သည် ယေရှုကို သတ်အံ့သောငှါ တိုင်ပင်၍၊ ² ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်း ပုဒ္ဓိပိလတ်ထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။ ³ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှုကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေပြစ်ကို စီရင်ကြသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍

ငွေသုံးဆယ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ ပြန်ပေး၍၊ ⁴ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသွေးကိုအပ်မိပါပြီဟု ဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်အမှုကို ကိုယ်ကြည့်လော့ဟု ဆိုကြသော်၊ ⁵ သူသည် ထိုငွေကို ဗိမာန်တော်၌ ပစ်ချခဲ့၍ အခြားသို့သွားပြီးလျှင် လည်ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။ ⁶ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုငွေကို ယူ၍ အသွေး၏အဘိုးဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာတော်၌ မသွင်းအပ်ဟု ပြောဆို၊ ⁷ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ အိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏သင်္ချိုင်းဖြစ်စေဘို့ရာ ထိုငွေနှင့် ဝယ်ကြ၏။ ⁸ ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခုတိုင်အောင် ထိုမြေအကွက်ကို သွေးမြေဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ ⁹ ပရောဖက်ယေရမိဟောသည်ကား၊ ကုသရေလလူတို့သည် အဘိုးပြက်သောသူ၏ ကိုယ်ဘိုးငွေသုံး ဆယ်ကို သူတို့သည် ယူ၍ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ¹⁰ အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကို ဝယ်ကြ၏ဟူသော စကားသည်ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ¹¹ ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ရောက်တော်မူသည်ရှိသော် မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹² ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် အပြစ်တင်ကြသော် တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ၊ ¹³ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြသည်ကို သင်မကြားသလောဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊ ¹⁴ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်မင်းသည် အလွန်အံ့ဩလေ၏။ ¹⁵ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတို့ အလိုရှိသောသူတယောက်ယောက် ကို လွှတ်မြဲထုံးစံရှိ၏။ ¹⁶ ထိုအခါ အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင် ဗာဗုဗုအမည်ရှိသော ကျော့စောသောသူတယောက်ရှိ၏။ ¹⁷ လူများ စည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း။ ဗာဗုဗုကိုလွှတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။ ¹⁸ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မေးသနည်းဟုမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို အပ်နှံ ကြောင်းကို ပိလတ်မင်းသိ၏။ ¹⁹ ထိုမှတပါး တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စဉ်တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည် လုလင်တယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ထို ဖြောင့်မတ်သောသူကို အဘယ်သို့မျှ မပြပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်ုပ်မသည် ထိုသူကြောင့် အိပ်မက်၌ ပြင်းစွာခံရ ပါပြီဟု မှာလိုက်၏။ ²⁰ လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာဗုဗုကိုတောင်း၍ ယေရှုကိုသတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူ အကြီးအကဲတို့သည် လူများကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ ²¹ ထို့ကြောင့် မြို့ဝန်မင်းသည်၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် သင်တို့သည်အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း ဟု လူများကို တဖန်မေးသောအခါ၊ ဗာဗုဗုကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ²² ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ ²³ မြို့ဝန်မင်းကလည်း အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု လူများတို့သည် သာ၍ဟစ်ကြ၏။ ²⁴ ပိလတ်မင်းသည် မိမိမိန့်၍ လူများသာ၍ရုန်းရင်းခတ်မျှ ပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရေကိုယူ၍ လူများ ရှေ့တွင် မိမိလက်ကိုဆေးလျက်၊ ဤဖြောင့်မတ်သော သူ၏အသွေးနှင့်ငါသည် ကင်းရှင်း၏။ ဤအမှုကို သင်တို့ ကြည့်ကြလော့ဟု ဆို၏။ ²⁵ ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏အသွေးသည် ငါတို့၏ ခေါင်းပေါ်၌ငင်း တည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ²⁶ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ဗာဗုဗုကို လူများတို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။ ²⁷ ထိုအခါ မြို့ဝန်မင်း၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို အိမ်တော်ဦးသို့ဆောင်သွား၍ စစ်သူရဲတပ်လုံးကို အထံတော်၌ စုရုံးစေပြီးမှ၊ ²⁸ အဝတ်တော်ကို ချွတ်၍ နီသောဝတ်လိုက် ခြုံစေကြ၏။ ²⁹ ဆူးပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌တင်ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်း လက်ျာလက်တော်နှင့် ကိုင် စေပြီးလျှင် ရှေ့တော်မှာဒူးထောက်လျက် ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟူ၍ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ³⁰ ကိုယ်တော်ကို တံတွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ ကျူလုံးကိုယူ၍ ခေါင်းတော်ကို ရိုက်ကြ၏။ ³¹ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ မင်းဝတ်လိုက် ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေပြီး လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။ ³² သွားကြစဉ်တွင် ရှိမှန်အမည်ရှိသော ကုရေနေ ပြည်သားတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါး ကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။ ³³ ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသ အမည်တွင်သောအရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊ ³⁴ ဆေးခါးနှင့် ရောသောပိုးရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်းတော်မူ၍ မသောက်ချင်ဘဲ နေလေ၏။ ³⁵ ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ်တော်တို့ကို စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။ ³⁶ ထိုအရပ်၌လည်း ထိုင်လျက် စောင့်နေကြ၏။ ³⁷ အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္မည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယေရှုပေတည်းဟု ရေး ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။ ³⁸ ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြန်စံယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော် ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ ³⁹ လမ်းမှာ သွားလာသောသူတို့ကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက် ပြန်သောသူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လော့။ ⁴⁰ ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။ ⁴¹ ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ⁴² ကိုယ်ကို မကယ်တင်နိုင်ပါတကား။ ကုသရေလရှင်ဘုရင်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေ စေ။ ဆင်းလျှင် ငါတို့ယုံကြည်မည်။ ⁴³ သူသည် ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားပြီ။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏ဟုဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရား သခင်သည် သူ၌ အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။ ⁴⁴ ထိုနည်းတူ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောထားပြတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့အပြစ် တင်ကြ၏။ ⁴⁵ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ ⁴⁶ သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမာဗုဗုဓသနဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ⁴⁷ ထိုအရပ်၌ ရုပ်နေသောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ⁴⁸ လူတယောက်သည် ချက်ခြင်းပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပိုးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌ တပ်၍ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလေ၏။

49 ကြွင်းသောသူတို့က၊ ရှိစေတော့။ လေိယသည် သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါလာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြ ကုန်အံ့ဟု ဆိုကြ၏။ 50
 ယေရှုသည် ကြီးသောအသံနှင့်တဖန် ကြွေးကြော်ပြီးလျှင် အသက်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။ 51 ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏
 ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီးလှုပ်လေ၏။ ကျောက်များတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ 52
 သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပွင့်လစ်သဖြင့် ကျိန်းစက်လျက်ရှိသော သန့်ရှင်းသူတို့၏ အလောင်းများစွာတို့ သည် ထကြွ၏။ 53
 ကိုယ်တော်ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းမှထွက်၍ သန့်ရှင်းသောမြို့ ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊
 လူများစွာတို့အား ထင်ရှားကြ၏။ 54 ယေရှုကိုစောင့်သော တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများတို့သည် မြေကြီးလှုပ်ခြင်းစသည်တို့ကိုမြင်လျှင်
 အလွန် ထိတ်လန့်၍၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြ၏။ 55 ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌
 အလုပ်အကျွေးလိုက်လာသော မိန်းမအများတို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။ 56 ထိုမိန်းမတို့တွင်
 မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏ အမိဖြစ်သောမာရီနှင့် ဇေဗေဒဲ၏ သား တို့၏ အမိပါကြသတည်း။ 57 ညအချိန်ရောက်မှ
 အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်အမည်ရှိသောသူဌေးသည် ယေရှု၏တပည့်တော် ဖြစ် သည်နှင့်၊ 58 ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍
 ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။ ပိလတ်မင်းသည် အလောင်း တော်ကို ပေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိသော်၊ 59
 ယောသပ်သည် အလောင်းတော်ကိုယူ၍ ဖြူစင်သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ 60 ကျောက်၌
 ထွင်းသောမိမိသင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ထဲမှာ ထားလေ၏။ ကြီးစွာသော ကျောက်ကိုလည်း တွင်းဝ ဌ် လှိမ့်ထားပြီးမှ သွား၏။ 61
 မာဂဒလမာရီနှင့် အခြားသောမာရီသည် ထိုအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတော်ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်နေရစ်ကြ၏။ 62 အဘိတ်နေ့လွန်၍
 နက်ဖြန်နေ့ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ဖာရိရှ်တို့သည် ပိလတ်မင်းထံ ၌ စုဝေး၍၊ 63 ထိုလှည့်ဖြားသောသူက၊ ငါသည်
 သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်မည်ဟု မသေမှီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မှတ်မိပါပြီ။ 64 ထို့ကြောင့် သူ၏တပည့်တို့သည်
 ညအခါလာ၍ အလောင်းကိုခိုးယူပြီးလျှင်၊ သူသည် သေခြင်းမှ ထ မြောက်တော်မူပြီဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြသော်၊
 ရှေ့အမှားထက် နောက်အမှားသာ၍ ကြီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်းကို သုံးရက်မြောက်အောင်
 လုံခြုံစွာစောင့်စိမ့်သောငှါ အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ 65 ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့၌ လူစောင့်တတ်ပုံရှိ၏။ သွားကြ၊
 တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လုံခြုံစွာစောင့်စေကြ ဟု ဆိုလေ၏။ 66 ထိုသူတို့သည် သွား၍ ကျောက်ကို တံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင်
 အစောင့်ထားလျက် သင်္ချိုင်းတွင်းတော်ကို လုံခြုံစွာ ပြုကြ၏။

Chapter 28

¹ Now after the Sabbath, as it began to dawn toward the first day of the week, Mary Magdalene and the other Mary came to see the tomb. ² Behold, there was a great earthquake, for an angel of the Lord descended from heaven, came and rolled away the stone, and sat on it. ³ His appearance was like lightning, and his clothing as white as snow. ⁴ The guards shook with fear and became like dead men. ⁵ The angel addressed the women and said to them, "Do not be afraid, for I know that you seek Jesus, who has been crucified. ⁶ He is not here, but is risen, just as he said. Come see the place where the Lord was lying. ⁷ Go quickly and tell his disciples, 'He has risen from the dead. See, he is going ahead of you to Galilee. There you will see him.' See, I have told you."

⁸ The women quickly left the tomb with fear and great joy, and ran to tell his disciples. ⁹ Behold, Jesus met them and said, "Greetings!" The women came, took hold of his feet and worshiped him. ¹⁰ Then Jesus said to them, "Do not be afraid. Go tell my brothers to leave for Galilee. There they will see me."

¹¹ Now while the women were going, behold, some of the guards went into the city and told the chief priests all the things that had happened. ¹² When the priests had met with the elders and discussed the matter with them, they gave a large amount of money to the soldiers ¹³ and told them, "Say to others, 'The disciples of Jesus came by night and stole his body while we were sleeping.' ¹⁴ If this report reaches the governor, we will persuade him and take any worries away from you." ¹⁵ So the soldiers took the money and did as they had been instructed. This report spread widely among the Jews and continues even today.

¹⁶ But the eleven disciples went to Galilee, to the mountain to which Jesus had directed them. ¹⁷ When they saw him, they worshiped him, but some doubted. ¹⁸ Jesus came to them and spoke to them and said, "All authority has been given to me in heaven and on earth. ¹⁹ Go therefore and make disciples of all the nations. Baptize them into the name of the Father, of the Son, and of the Holy Spirit. ²⁰ Teach them to obey all the things that I have commanded you. See, I am with you always, even to the end of the age."

Chapter 28

¹ ဥပုသ်နေ့လွန် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်မိုဗ်းလင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလမာရီနှင့် အခြားသော မာရီသည် သင်္ချိုင်းတော်ကို အကြည့်အရှုသွားကြ၏။ ² ထိုအခါ မြေကြီးသည် ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းလာ၍၊ တွင်းဝဉ်ပိတ်သောကျောက်ကို လိုမ့်လှန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။ ³ သူ၏မျက်နှာသည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ အဝတ်သည်လည်း မိုဗ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူ၏။ ⁴ လူစောင့်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ်၍ သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။ ⁵ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သော ယေရှုကို သင် တို့ရှာကြသည်ကို ငါသိ၏။ ⁶ ဤအရပ်၌မရှိ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထမြောက်တော်မူပြီ။ လာကြ၊ သခင်လျောင်းတော်မူရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။ ⁷ အလျင်အမြန်ပြန်သွား၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့အားပြောကြလော့။ သင်တို့ ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည်ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ငါပြောပြဟု ထိုမိန်းမတို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။ ⁸ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၎င်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှ အလျင် အမြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား ထိုသံတင်းစကားကို ကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။ ⁹ လမ်းမှာသွားကြစဉ် ယေရှုသည် ကြိုဆိုတော်မူ၍၊ သင်တို့အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ကိုဘက်ယမ်းလျက် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ¹⁰ ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သွားကြလော့။ ငါ့ညီတို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားစေခြင်း ငှါ ဤသံတင်းစကားကို ကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည်၌ သူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။ ¹¹ ထိုမိန်းမတို့သည် သွားကြစဉ်အခါ လူစောင့်အချို့တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ဖြစ်လေသမျှသောအခြင်း အရာတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။ ¹² ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် စုဝေး၍ တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်သူရဲတို့အား ငွေအများ ကို ပေး၍၊ ¹³ ညဉ့်အခါ ငါတို့အိပ်ပျော်စဉ်တွင် ထိုသူ၏ တပည့်တို့သည်လာ၍ အလောင်းကို ခိုးသွားကြသည်ဟု သင်တို့ပြောကြလော့။ ¹⁴ ထိုအကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုဖျောင်းဖျ၍သင်တို့၌ အမှုမရှိစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု၊ ¹⁵ သွန်သင်သည်နှင့်အညီ စစ်သူရဲတို့သည် ငွေကိုယူ၍ပြုကြ၏။ ထိုစကားကို ယခုတိုင်အောင် ယုဒလူတို့ သည် အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။ ¹⁶ တကျိပ်တပါးသော တပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွား၍ ယေရှုမှာထားတော်မူသော တောင် ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ¹⁷ အချို့တို့သည် ယုံမှားခြင်းရှိကြ၏။ ¹⁸ ယေရှုသည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင် သော အခွင့်တန်ခိုးရှိသမျှတို့ကို ငါခံရပြီ။ ¹⁹ သင်တို့သွား၍ လူမျိုးတကာတို့ကို ငါတပည့် ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊

သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏နာမ၌ ဗဟိဇ္ဇာကို ပေးကြလော့။ ²⁰ ငါသည် သင်တို့အား ပေးသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုံးမသြဝါဒပေးကြလော့။ ငါသည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိသည်ဟု တပည့်တော်တို့ အား မိန့်တော်မူ၏။
